

การออกแบบกราฟฟิกเคลื่อนไหว”ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด”
MOTION GRAPHIC “THAI BUS PROBLEM, WHO’S WRONG?”

นางสาวพิชชาพร ภูมิทัต

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบกราฟฟิกเคลื่อนไหว “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?”
MOTION GRAPHIC “THAI BUS PROBLEM, WHO’S WRONG?”

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา นิเทศศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่.....

(อาจารย์วรพล ยวงเงิน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การออกแบบกราฟฟิกเคลื่อนไหว “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?”
MOTION GRAPHIC “THAI BUS PROBLEM, WHO’S WRONG?”

ชื่อ นางสาวพิชชาพร ภูมิทัต
สาขาวิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2557
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์วรพล ยวงเงิน

บทคัดย่อ

การจัดทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้บริการรถโดยสารสาธารณะที่ส่งผลกระทบต่อผู้ใช้ท้องถนน ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหา โดยใช้การสัมภาษณ์พนักงานขับรถ พนักงานเก็บสตางค์ ผู้ใช้บริการ และผู้ใช้ท้องถนนที่เกี่ยวข้อง พร้อมแนวทางแก้ไขที่เหมาะสมที่สุด และเพื่อรณรงค์ให้ผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการรถประจำทางสาธารณะตระหนักถึงปัญหาแล้วร่วมกันปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ส่งผลให้เกิดปัญหานี้ๆ

ผลการศึกษาพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้น อาทิ รถประจำทางสาธารณะจอดรับส่งผู้โดยสารนอกป้ายรถประจำทาง ไม่จอดเมื่อมีผู้โดยสารโบก และผู้โดยสารต้องลงรถจากกลางถนนซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นประจำแต่กลับไม่ถูกแก้ไข เมื่อมองอย่างผิวเผิน อาจเห็นว่าเป็นความผิดของผู้ให้บริการ แต่ในความจริงทุกคน รวมทั้งผู้โดยสาร พนักงานขับรถแท็กซี่ รถตู้ ผู้ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลกลับมีส่วนร่วมในปัญหาเช่นกัน เมื่อปัญหาเกิดขึ้นจากคนใดคนหนึ่งจะส่งผลกระทบเป็นลูกโซ่ไปยังคนที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นแนวทางแก้ไขที่เหมาะสมที่สุดคือการเริ่มปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากตัวบุคคลเองที่จะช่วยแก้ปัญหาได้ในระยะยาว

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำศิลปนิพนธ์นี้ เรื่องปัญหาการใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะในกรุงเทพมหานคร “ปัญหาารถเมล์ไทย ใครผิด?” ให้สำเร็จไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาจากอาจารย์พรรณศรี ชูอารยะประทีป อาจารย์เสาวภา พงษ์คุณากร และอาจารย์วรพล ยวงเงิน ที่ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำในการทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ ผู้จัดทำต้องขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณพนักงานขับรถโดยสารประจำทาง และพนักงานเก็บสตางค์ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์เป็นอย่างดี ผู้ใช้บริการและบุคคลรอบข้างที่ร่วมแบ่งปันประสบการณ์ ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้จัดทำเป็นอย่างยิ่ง รวมไปถึงรถประจำทางสาธารณะ รถแท็กซี่ รถตู้ และบริการขนส่งสาธารณะทุกรูปแบบที่ข้าพเจ้าเคยใช้บริการที่ให้ข้อมูลกับข้าพเจ้าในทุกวันของการเดินทาง

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่เป็นผู้วางรากฐานทางการศึกษาให้กับผู้จัดทำและเป็นผู้ที่ให้การสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการทำศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้มาโดยตลอด

สุดท้ายผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าศิลปนิพนธ์นี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในการนำมาซึ่งการทำให้ปัญหาการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะลดลงได้ และถ้าในการทำศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้มีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ผู้จัดทำขอรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

สารบัญ

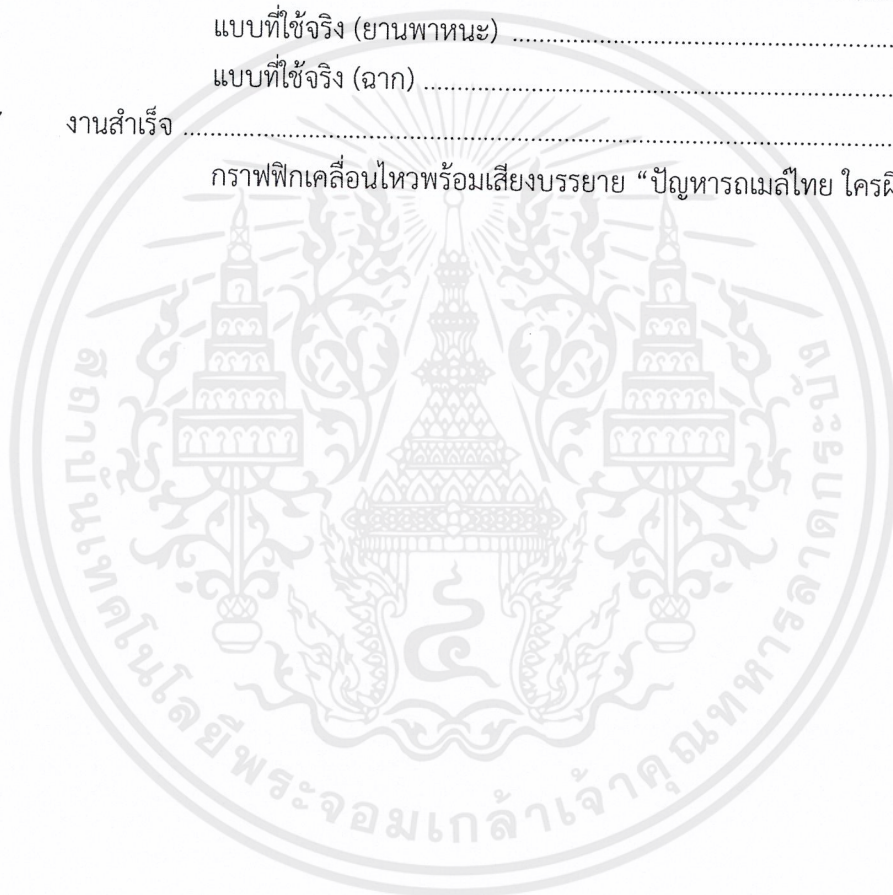
	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
กลุ่มเป้าหมาย	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
2 ปัญหาการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ	4
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับรถประจำทางสาธารณะ	4
รถของ ขสมก.	4
รถร่วมบริการเอกชน	5
ข้อมูลเชิงสถิติเกี่ยวกับการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ	6
ข้อมูลทางประชากรศาสตร์	7
พฤติกรรมและสาเหตุในการใช้บริการขนส่งสาธารณะ	9
ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้บริการ	10
3 Public Service Advertising	12
ความหมายของการโฆษณาเพื่อบริการสาธารณะ	12
ข้อดีของการโฆษณาเพื่อบริการสาธารณะ	13
ข้อเสียของการโฆษณาเพื่อบริการสาธารณะ	14
การนำมาใช้	14

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	การออกแบบกราฟฟิกเคลื่อนไหว	15
	กราฟฟิกเคลื่อนไหว (Motion Graphic)	15
	วิธีการสร้างกราฟฟิกเคลื่อนไหว	16
	กราฟฟิกเคลื่อนไหวที่สร้างจากคอมพิวเตอร์	17
	โปรแกรมที่สามารถสร้างภาพเคลื่อนไหว Adobe After Effect	17
	ข้อดีของโปรแกรม Adobe After Effect	18
	Video Codec	18
	การทำงานของโปรแกรม Adobe After Effect	19
	การเตรียมไฟล์ที่จะนำมาใช้งาน	19
	ระบบดิจิทัลวิดีโอ	19
	ตัวอย่างงานกราฟฟิกเคลื่อนไหว (Motion Graphic)	21
5	วิเคราะห์และสรุปข้อมูล	22
	การวิเคราะห์และสรุปข้อมูล	22
	แนวทางการออกแบบ (Mood & Tone)	22
	เลือกปัญหาที่จะใช้นำเสนอ	22
	ตารางปัญหาการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ	23
	สรุปปัญหาและวิธีการนำเสนอปัญหา พร้อมกรณีตัวอย่าง	25
6	การออกแบบ	27
	แนวคิดในการออกแบบ	27
	ตัวอย่างงานที่ศึกษา	27
	บทบรรยาย	31
	แบบร่างบทบรรยายครั้งที่ 1	31
	บทบรรยายจริง	34
	การเรียบเรียงภาพ (Storyboard)	36
	แบบร่างครั้งที่ 1	36
	แบบที่ใช้จริง	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
6	การพัฒนาแบบร่าง	40
	แบบร่างตัวละคร	40
	แบบร่างฉาก	43
	แบบที่ใช้จริง (ตัวละคร)	51
	แบบที่ใช้จริง (ยานพาหนะ)	56
	แบบที่ใช้จริง (ฉาก)	60
7	งานสำเร็จ	66
	กราฟฟิกเคลื่อนไหวพร้อมเสียงบรรยาย “ปัญหาธมณีไทย ใครผิด?”	66

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.1	ขสมก.ธรรมดา (ครีม-แดง) 4
2.2	รถขสมก.ปรับอากาศยูโรทู (สีส้ม) 4
2.3	รถร่วมบริการธรรมดา (สีน้ำเงิน-ขาว) 5
2.4	รถร่วมบริการธรรมดา (สีชมพู) 5
2.5	รถร่วมบริการธรรมดาขนาดเล็ก (สีส้ม) 5
2.6	รถร่วมบริการปรับอากาศ(ปอ.) (สีเหลือง) 5
2.7	รถร่วมบริการปรับอากาศพิเศษ (ปอ.พ.หรือ Metro Bus) (สีขาว)..... 5
2.8	รถร่วมบริการปรับอากาศ(ปอ.) (สีน้ำเงิน-ขาว) 5
3.1	ตัวอย่างการโฆษณาเพื่อบริการสาธารณะ ภาพที่ 1 12
3.2	ตัวอย่างการโฆษณาเพื่อบริการสาธารณะ ภาพที่ 2 12
3.3	ตัวอย่างการโฆษณาเพื่อบริการสาธารณะ ภาพที่ 3 13
3.4	ตัวอย่างการโฆษณาเพื่อบริการสาธารณะ ภาพที่ 4 13
4.1	ภาพตัวอย่าง computer animation (3D) 16
4.2	ภาพตัวอย่าง computer animation (2D) 16
4.3	โปรแกรม Adobe After Effect 18
4.4	หน้าต่างการทำงานของ Adobe After Effect 19
4.5	ตัวอย่างงานกราฟฟิกเคลื่อนไหว ภาพที่ 1 21
4.6	ตัวอย่างงานกราฟฟิกเคลื่อนไหว ภาพที่ 2 21
4.7	ตัวอย่างงานกราฟฟิกเคลื่อนไหว ภาพที่ 3 21
4.8	ตัวอย่างงานกราฟฟิกเคลื่อนไหว ภาพที่ 4 21
5.1	แผนผังปัญหาารถเมล์ไทย 26
6.1	พฤติกรรมเสียงบนท้องถนน ภาพที่ 1 27
6.2	พฤติกรรมเสียงบนท้องถนน ภาพที่ 2 28
6.3	พฤติกรรมเสียงบนท้องถนน ภาพที่ 3 28
6.4	ความเชื่อผิดๆเกี่ยวกับการออกกำลังกาย ภาพที่ 1 29
6.5	ความเชื่อผิดๆเกี่ยวกับการออกกำลังกาย ภาพที่ 2 29
6.6	ความเชื่อผิดๆเกี่ยวกับการออกกำลังกาย ภาพที่ 3 30
6.7	Storyboard ปัญหาการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ภาพที่ 1 36
6.8	Storyboard ปัญหาการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ภาพที่ 2 37
6.9	Storyboard ปัญหาการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ภาพที่ 3 38

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
6.10 Storyboard ปัญหาการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ภาพที่ 3	39
6.11 แบบร่างตัวละคร ภาพที่ 1	40
6.12 แบบร่างตัวละคร ภาพที่ 2	41
6.13 แบบร่างตัวละครผู้โดยสารชาย	42
6.14 แบบร่างตัวละครพนักงานเก็บสตางค์	42
6.15 แบบร่างฉากป้ายรถเมล์	43
6.16 แบบร่างฉาก	44
6.17 แบบร่างฉากเมือง	45
6.18 แบบร่างฉากป้ายรถเมล์เก่า	46
6.19 ภาพประกอบฉาก ภาพที่ 1	47
6.20 ภาพประกอบฉาก ภาพที่ 2	48
6.21 ภาพประกอบฉาก ภาพที่ 3	49
6.22 ภาพประกอบฉาก ภาพที่ 4	50
6.23 ตัวละครแทนผู้ให้บริการ	51
6.24 ตัวละครแทนผู้ใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ภาพที่ 1	51
6.25 ตัวละครแทนผู้ใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ภาพที่ 2	52
6.26 ตัวละครแทนผู้ใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ภาพที่ 3	52
6.27 ตัวละครแทนผู้ใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ภาพที่ 4	53
6.28 ตัวละครแทนพนักงานขับรถแท็กซี่บุคคล	53
6.29 ตัวละครแทนพนักงานขับรถตู้โดยสารปรับอากาศร่วมบริการ	54
6.30 ตัวละครแทนผู้ใช้รถยนต์ส่วนตัว	54
6.31 ตัวละครแทนผู้ใช้รถจักรยานยนต์	55
6.32 รถประจำทางสาธารณะ (รถร่วมบริการเอกชน)	56
6.33 รถประจำทางสาธารณะ (รถร่วมบริการเอกชนปรับอากาศ)	56
6.34 รถตู้โดยสารปรับอากาศร่วมบริการ	57
6.35 รถแท็กซี่บุคคล	57
6.36 รถยนต์ส่วนบุคคล	58
6.37 รถจักรยานยนต์	58
6.38 รถไฟฟ้า BTS (บน) และ รถไฟ (ล่าง)	59
6.39 เรือเอกชนร่วมบริการ	59
6.40 ฉากในเมือง	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

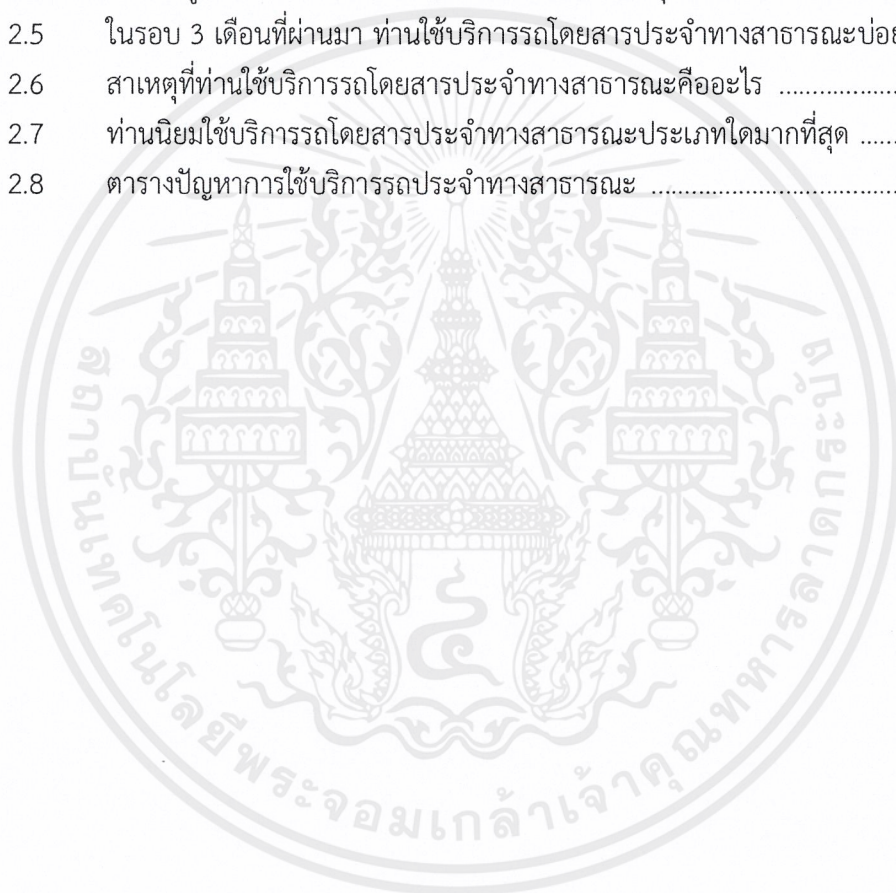
6.41	ฉากบนรถเมล์	60
6.42	ฉากป้ายรถเมล์เก่า	61
6.43	ฉากที่นั่งคนขับรถเมล์	61
6.44	ฉากถนนจากมุมบน	62
6.45	ป้ายรถเมล์ตอนเย็น	62
6.46	ฉากรถวิ่งในเมือง	63
6.47	ฉากผู้โดยสารบนรถเมล์	63
6.48	ฉากคุณป้ารอขึ้นรถเมล์	64
6.49	ฉากคนขับรถพูด	64
6.50	ฉากรถเมล์จอดให้ลงเลนขวา	65
6.51	ฉากผู้โดยสารโบกรถเมล์ก่อนป้าย	65
7.1	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 1	66
7.2	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 2	67
7.3	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 3	67
7.4	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 4	68
7.5	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 5	68
7.6	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 6	69
7.7	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 7	69
7.8	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 8	70
7.9	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 9	70
7.10	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 10	71
7.11	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 11	71
7.12	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 12	72
7.13	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 13	72
7.14	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 14	73
7.15	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 15	73
7.16	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 16	74
7.17	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 17	74
7.18	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 18	75
7.19	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 19	75
7.20	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 20	76
7.21	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 21	76
7.22	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 22	77
7.23	“ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 23	77

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.24	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 24	78
7.25	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 25	78
7.26	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 26	79
7.27	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 27	79
7.28	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 28	80
7.29	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 29	80
7.30	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 30	81
7.31	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 31	81
7.32	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 32	82
7.33	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 33	82
7.34	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 34	83
7.35	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 35	83
7.36	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 36	84
7.37	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 37	84
7.38	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 38	85
7.39	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 39	85
7.40	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 40	86
7.41	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 41	86
7.42	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 42	87
7.43	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 43	87
7.44	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 44	88
7.45	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 45	88
7.46	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 46	89
7.47	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 47	89
7.48	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 48	90
7.49	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 49	90
7.50	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 50	91
7.51	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 51	91
7.52	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 52	92
7.53	“ปัญหาธเมल्लीไทย ใครผิด?” ภาพที่ 53	92

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	จำนวนผู้ใช้บริการขนส่งสาธารณะแบ่งตามเพศ	7
2.2	จำนวนผู้ใช้บริการขนส่งสาธารณะแบ่งตามอายุ	7
2.3	จำนวนผู้ใช้บริการขนส่งสาธารณะแบ่งตามระดับการศึกษาสูงสุด	8
2.4	จำนวนผู้ใช้บริการขนส่งสาธารณะแบ่งตามอาชีพปัจจุบัน	8
2.5	ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา ท่านใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะบ่อยแค่ไหน 9	9
2.6	สาเหตุที่ท่านใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะคืออะไร	9
2.7	ท่านนิยมใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะประเภทใดมากที่สุด	10
2.8	ตารางปัญหาการใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะ	23

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ในปัจจุบันระบบขนส่งมวลชนสาธารณะในกรุงเทพมหานครถือเป็นหนึ่งในเส้นทางหลักที่คนในเมืองหลวงใช้บริการมากที่สุด รถโดยสารประจำทางเป็นระบบขนส่งที่ราคาถูกที่สุด มีความหลากหลายเข้าถึงง่ายที่สุด แต่ก็มีปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับรถโดยสารประจำทางอยู่มากมาย ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของผู้ให้บริการ ผู้รับบริการ ตัวพาหนะ และสิ่งแวดล้อมโดยรอบ ซึ่งได้ถูกกล่าวถึงบ้าง แต่ก็ไม่ได้รับความสนใจแล้วนำไปแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากหลายสาเหตุด้วยกัน ตัวอย่างเช่น ความมั่งงายของพนักงานขับรถกับพนักงานเก็บสตางค์ มารยาทการใช้บริการของผู้โดยสาร การชำรุดเสียหายของตัวรถ ป้ายหยุดรถและทางเท้าโดยรอบ ซึ่งล้วนแต่ทำให้เกิดความลำบากในการใช้บริการทั้งสิ้น

ปัญหาทั้งหมดที่กล่าวมานี้ หากมองเพียงผิวเผินอาจเห็นว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากฝ่ายของรถโดยสารประจำทางสาธารณะเพียงฝ่ายเดียว แต่เมื่อมองให้กว้างขึ้นเราจะพบว่าปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นจากการกระทำหนึ่ง นำไปสู่การกระทำหนึ่ง ต่อเนื่องกันไปเป็นลูกโซ่ เช่น การที่รถโดยสารประจำทางสาธารณะจอดไม่ตรงป้ายอาจไม่ได้เกิดขึ้นจากความมั่งงายของพนักงานขับรถเพียงอย่างเดียว อาจเกิดจากความมั่งงายของผู้โดยสารที่ไม่ยอมเดินไปรอที่ป้ายหยุดรถ หรือความมั่งงายของแท็กซี่ที่จอดรอผู้โดยสารอยู่จนรถโดยสารประจำทางสาธารณะไม่สามารถจอดที่ป้ายได้

ซึ่งจะเห็นได้ว่า หากคนหนึ่งไม่ทำ ก็จะไม่เกิดเหตุการณ์แบบหนึ่ง ข้าพเจ้าจึงรวบรวมข้อมูลและปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมานำเสนอในรูปแบบของสื่อกราฟิก สำหรับการทำสื่อกราฟิกเพื่อให้ข้อมูลนี้จะเกิดการรับรู้ การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น การตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะในสังคมกรุงเทพมหานคร ซึ่งอาจนำมาซึ่งแนวทางแก้ไขได้ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 เพื่อแสดงให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการไม่เห็นใจซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดผลกระทบต่อกันแบบลูกโซ่
- 1.2.2 เพื่อแสดงปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการให้บริการ การใช้บริการของรถประจำทางสาธารณะ ในกรุงเทพมหานคร
- 1.2.3 เพื่อกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น
- 1.2.4 เพื่อสร้างแนวคิดที่ถูกต้องเรื่องมารยาทในการใช้บริการขนส่งสาธารณะและการใช้ท้องถนนร่วมกัน
- 1.2.5 เพื่อศึกษาวิธีการทำกราฟฟิกเคลื่อนไหว (Motion Graphic)
- 1.2.6 เพื่อศึกษาการสร้างสื่อเพื่อรณรงค์ โน้มน้าวใจ ชักจูงคนให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

1.3 ขอบเขตของโครงการ

นำเสนอข้อเท็จจริงและข้อมูลจากการวิเคราะห์ปัญหาการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ด้วยการนำความคิดเห็นจากแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องมาประกอบกับกรณีตัวอย่างเพื่อรณรงค์ โดยจัดทำเป็นกราฟฟิกเคลื่อนไหวพร้อมเสียงบรรยาย (Motion Graphic) ในรูปแบบของวิดีโอ เรื่อง “ปัญหารถเมล์ไทยใครผิด?” ความยาวประมาณ 5 นาที

1.4 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มวัยรุ่นและวัยทำงานตอนต้นที่ใช้บริการขนส่งสาธารณะเป็นประจำ และกลุ่มผู้ให้บริการขนส่งสาธารณะ เช่น พนักงานขับรถเมล์ พนักงานเก็บสตางค์ พนักงานขับรถตู้และรถแท็กซี่

1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

- 1.5.1 สืบค้นปัญหาการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะที่เกิดขึ้นจริง
- 1.5.2 รวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์หาปัญหาที่จะนำมาเสนอในงาน
- 1.5.3 หากรณีตัวอย่างที่จะนำมาใช้นำเสนอประกอบกับปัญหานั้นๆ
- 1.5.4 วางโครงเรื่องสำหรับการทำภาพเคลื่อนไหว เขียนบทบรรยาย และอัดเสียง
- 1.5.5 ร่างสตอรี่บอร์ด
- 1.5.6 ออกแบบตัวละคร กำหนดแนวทางการออกแบบกราฟฟิก
- 1.5.7 ศึกษาวิธีการทำภาพเคลื่อนไหว (Computer Animator)
- 1.5.8 สร้างผลงานและปรับปรุงให้สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.4.1 สื่อนี้สามารถแสดงให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการไม่เห็นใจซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดผลกระทบแบบลูกโซ่ให้ผู้ชมรับรู้ได้
- 1.4.2 สื่อนี้สามารถสะท้อนปัญหาเกี่ยวกับการให้บริการ การใช้บริการของรถประจำทางสาธารณะในกรุงเทพมหานครได้เป็นอย่างดี
- 1.4.3 สื่อนี้สามารถสร้างความตระหนักและความเห็นใจซึ่งกันและกันให้กับผู้ชม
- 1.4.4 สื่อนี้สามารถสร้างแนวคิดที่ถูกต้องเรื่องมารยาทในการใช้บริการขนส่งสาธารณะและการใช้ท้องถิ่นร่วมกันให้กับผู้ชมได้ดี
- 1.4.5 สื่อนี้ทำให้ได้เรียนรู้วิธีการทำและเทคนิคในการทำ Motion Graphic
- 1.4.6 สื่อนี้ทำให้ได้เรียนรู้วิธีการการสร้างสื่อเพื่อณรงค์ โน้มน้าวใจ ชักจูงคนให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

2.2 ข้อมูลเชิงสถิติเกี่ยวกับการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ

โพลล์สำรวจประชาชนต่อการใช้บริการรถโดยสารสาธารณะ

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,128 คน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สามารถสรุปผลได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 51.24 ขณะที่ร้อยละ 48.76 เป็นเพศชาย กลุ่มตัวอย่างเกือบหนึ่งในสามหรือคิดเป็นร้อยละ 31.56 มีอายุเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 25 ถึง 34 ปี นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 37.23 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นลูกจ้าง/พนักงานในห้างร้านหรือบริษัทเอกชน ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 30.41 ร้อยละ 24.73 และร้อยละ 22.25 ตามลำดับในด้านพฤติกรรมการใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 36.35 ระบุว่าในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมาตนเองใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะประมาณ 5 – 6 วันต่อสัปดาห์ รองลงมาใช้บริการเป็นประจำทุกวัน และใช้บริการประมาณ 2 – 4 วัน/สัปดาห์ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 26.68 และร้อยละ 24.38 ตามลำดับ โดยสาเหตุสำคัญสูงสุด 5 อันดับของกลุ่มตัวอย่างใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะคือ ราคาค่าบริการไม่สูง คิดเป็นร้อยละ 82.54 ไม่มีพาหนะส่วนตัวในการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 80.23 ประหยัดค่าใช้จ่ายกว่าการใช้พาหนะส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 76.42 ไม่สะดวกในการนำพาหนะส่วนตัวไป คิดเป็นร้อยละ 71.72 และเข้าถึงจุดหมายปลายทางได้สะดวก คิดเป็นร้อยละ 68.09

ส่วนปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างพบมากที่สุด 5 อันดับจากการใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะ ได้แก่ ปริมาณรถให้บริการมีน้อย/ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 82.09 พนักงานขับรถแข่งกันแย่งผู้โดยสาร คิดเป็นร้อยละ 79.34 จอดรถไม่ตรงป้าย/ไม่ทุกป้าย คิดเป็นร้อยละ 77.48 สภาพยานพาหนะไม่พร้อมให้บริการ เช่น หน้าต่างเสีย ประตูเสีย คิดเป็นร้อยละ 75.53 และยานพาหนะไม่มีความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 72.78 สำหรับสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะปรับปรุงมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ อบรมคุณภาพการขับรถให้มีความปลอดภัยคิดเป็นร้อยละ 83.69 ปรับปรุงมาตรฐานการให้บริการ เช่น จอดให้ตรงป้าย จอดทุกป้าย คิดเป็นร้อยละ 81.56 ปรับปรุงสภาพยานพาหนะให้มีความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 78.81 ปรับปรุงอุปกรณ์เช่น ประตู หน้าต่าง บันได ให้ใช้งานได้สะดวก คิดเป็นร้อยละ 75.89 และเพิ่มปริมาณรถให้มากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 72.52

SPSS ANALYSIS

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทางประชากรศาสตร์

จำนวนผู้ใช้บริการขนส่งสาธารณะแบ่งตามเพศ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ชาย	550	48.8	48.8	48.4
หญิง	578	51.2	51.2	100
Total	1128	100.0	100.0	

ตารางที่ 2.1 จำนวนผู้ใช้บริการขนส่งสาธารณะแบ่งตามเพศ

จำนวนผู้ใช้บริการขนส่งสาธารณะแบ่งตามอายุ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 15 - 24 ปี	218	19.3	19.3	19.3
25 - 34 ปี	356	31.6	31.6	50.9
35 - 44 ปี	283	25.1	25.1	76.0
45 - 54 ปี	197	17.5	17.5	93.4
55 ปีขึ้นไป	74	6.6	6.6	100.0
Total	1128	100.0	100.0	

ตารางที่ 2.2 จำนวนผู้ใช้บริการขนส่งสาธารณะแบ่งตามอายุ

จำนวนผู้ใช้บริการขนส่งสาธารณะแบ่งตามระดับการศึกษาสูงสุด

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid มัธยมศึกษาตอนต้น หรือต่ำกว่า	99	8.8	8.8	8.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ/ เทียบเท่า	136	12.1	12.1	20.8
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง/ อนุปริญญา	252	22.3	22.3	43.2
ปริญญาตรี	420	37.2	37.2	80.4
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	221	19.6	19.6	100.0
Total	1128	100.0	100.0	

ตารางที่ 2.3 จำนวนผู้ใช้บริการขนส่งสาธารณะแบ่งตามระดับการศึกษาสูงสุด

จำนวนผู้ใช้บริการขนส่งสาธารณะแบ่งตามอาชีพปัจจุบัน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid นักเรียน/นักศึกษา	251	22.3	22.3	22.3
ลูกจ้าง/พนักงานในห้างร้าน หรือบริษัทเอกชน	343	30.4	30.4	52.7
ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	279	24.7	24.7	77.4
ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ทำ งานอิสระ	135	12.0	12.0	89.4
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	54	4.8	4.8	94.1
ว่างงาน/เกษียณอายุ	46	4.1	4.1	98.2
อาชีพอื่นๆ	20	1.8	1.8	100.0
Total	1128	100.0	100.0	

ตารางที่ 2.4 จำนวนผู้ใช้บริการขนส่งสาธารณะแบ่งตามอาชีพปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมและสาเหตุในการใช้บริการขนส่งสาธารณะ

ตารางที่ 5 ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา ท่านใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะบ่อยแค่ไหน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ใช้เป็นประจำทุกวัน	251	22.3	22.3	22.3
ใช้ประมาณ 5-6 วัน/สัปดาห์	54	4.8	4.8	94.1
ใช้ประมาณ 2-4 วัน/สัปดาห์	46	4.1	4.1	98.2
ใช้ประมาณ 1 วัน/สัปดาห์ หรือต่ำกว่า	20	1.8	1.8	100.0
Total	1128	100.0	100.0	

ตารางที่ 2.5 ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา ท่านใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะบ่อยแค่ไหน

ตารางที่ 6 สาเหตุที่ท่านใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะคืออะไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

\$Q2 Frequencies

	Responses		Valid Percent
	N	Percent	
\$Q2 เดินทางได้สะดวกรวดเร็ว	737	11.4%	65.3%
ราคาค่าบริการไม่สูง	931	14.4%	82.5%
ไม่มีพาหนะส่วนตัวในการเดินทาง	905	14.0%	80.2%
ไม่สะดวกในการนำพาหนะส่วนตัวไป	809	12.5%	71.7%
ประหยัดค่าใช้จ่ายกว่าการใช้พาหนะส่วนตัว	862	13.3%	76.4%
เข้าถึงจุดหมายปลายทางได้สะดวก	768	11.9%	68.1%
มีผู้ใช้บริการไม่มาก	644	10.0%	57.1%
ปริมาณพาหนะที่ให้บริการมีมาก	600	9.3%	53.2%
สาเหตุอื่นๆ	216	3.3%	19.1%
Total	1128	100.0%	573.8%

ตารางที่ 2.6 สาเหตุที่ท่านใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะคืออะไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่านนิยมใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะประเภทใดมากที่สุด

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid รถประจำทางธรรมดา	611	54.2	54.2	54.2
รถประจำทางปรับอากาศ	379	33.6	33.6	87.8
รถประจำทางขนาดเล็ก	138	12.2	12.2	100.0
Total	1128	100.0	100.0	

ตารางที่ 2.7 ท่านนิยมใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะประเภทใดมากที่สุด

ที่มา : วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม, รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมและความคิดเห็นในการใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะของประชาชนทั่วไป ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล.กรุงเทพมหานคร, 2557.

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้บริการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ที่เคยใช้บริการรถประจำทางสาธารณะประกอบกับข้อมูลเชิงสถิติที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถสรุปปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ดังนี้

2.3.1 พฤติกรรมที่มีปัญหาของพนักงานขับรถ พนักงานเก็บสตางค์ ผู้โดยสาร และผู้ร่วมท้องถนน

- ทำไมรถเมล์จอดไม่เคยตรงป้ายสักที?
- ทำไมรถเมล์ถึงไม่ค่อยจอด รับผู้โดยสาร?
- ทำไมรถเมล์ไม่ชอบจอดนิ่งๆ ต้องไหลรถไปตลอดทั้งๆที่คนยังขึ้นอยู่ด้วย?
- ทำไมรถเมล์ชอบจอดให้ลงเลนกลางไม่ก็เลนขวา?
- ทำไมรถเมล์ไม่ชอบจอดนิ่งๆ ต้องไหลรถไปตลอดทั้งๆที่คนยังขึ้นอยู่ด้วย?
- ทำไมรถเมล์ชอบจอดให้ลงเลนกลางไม่ก็เลนขวา?
- ทำไมรถเมล์สายเดียวกันต้องขับแข่งกันเอง?
- ทำไมรถเมล์ต้องเอาลูกสาวลูกชายขึ้นมาเลี้ยงบนรถด้วย?
- ทำไมบางช่วงรถเมล์ถึงขอบวิงออกทางลัด ไม่ตามเส้นทางที่เขียนไว้?
- ทำไมรถเมล์ถึงชอบจอดแซ่ตามป้ายรถเมล์ใหญ่ๆ?
- ทำไมรถเมล์ถึงชอบมาติดกันรวดเดียวหลายคัน แล้วพอง่าง ก็ห่างไปเลย?

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 พฤติกรรมที่ส่งผลกระทบต่อซึ่งกันและกันระหว่างผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ จากการรวบรวมพฤติกรรมที่มีปัญหาในข้อ 2.1 ที่กล่าวมาข้างต้น ปัญหาทั้งหมดจะถูกนำมาคัดเลือกหาข้อที่สร้างผลกระทบต่อทุกคนมากที่สุด ซึ่งพิจารณาจำนวนกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบ ความถี่ที่เกิดปัญหานั้นๆ ความเสียหายที่เกิดขึ้น จึงสามารถเลือกปัญหาออกมาได้ดังนี้

- ทำไมรถเมล์จอดไม่เคยตรงป้ายสักที?
- ทำไมรถเมล์ชอบจอดให้ลงเลนกลางไม่ก็เลนขวา?
- ทำไมรถเมล์ถึงชอบจอดแซงนานๆไม่ยอมออกสักที?
- ทำไมโบกรถแล้วไม่จอด?
- อยู่ดีๆ รถก็ออกเลนขวาไปเลย?

สาธารณะในเรื่องเกี่ยวกับสวัสดิการและความปลอดภัยในด้านการจราจร โดยใช้ข้อความว่า “ด้วยความปรารถนาดีจากบริษัท...” เป็นต้น

ข้อเสียการโฆษณาเพื่อบริการสาธารณะ

1. การเผยแพร่โฆษณาเพื่อบริการสาธารณะในประเทศไทย จำนวนสื่อมวลชนที่กำหนดเนื้อที่และเวลาในการโฆษณาโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย จำนวนน้อย จึงทำให้การโฆษณาประเภทนี้ถูกจำกัดในการเผยแพร่ ซึ่งต่างจากประเทศสหรัฐอเมริกาที่สื่อมวลชนจะกำหนดเนื้อที่และเวลาสำหรับการโฆษณาประเภทนี้เฉพาะ

2. ประเทศไทยมีการโฆษณาเพื่อบริการสาธารณะซึ่งส่วนใหญ่จะสร้างสรรค์ในรูปแบบแฝง คือ บริษัทผู้ผลิตสินค้าและบริการ จะระบุชื่อยี่ห้อตราหรือสัญลักษณ์ของสินค้าไว้ในโฆษณาที่ทำให้ไม่เป็นการโฆษณาเพื่อบริการสาธารณะที่แท้จริง (Pure Public Service Advertising)

ในการสร้างสรรค์รูปแบบของการโฆษณานั้น นักโฆษณาจะมุ่งหวังให้เกิดการจูงใจต่อผู้บริโภค จำเป็นต้องศึกษาถึงลักษณะความต้องการที่หลากหลายของผู้บริโภคแต่ละกลุ่ม ซึ่งนักโฆษณาจะคัดเลือกกลยุทธ์โฆษณาวิธีการนำเสนอสารโฆษณา เพื่อสร้างการจดจำในชื่อ ยี่ห้อ สัญลักษณ์ของสินค้า รวมทั้งกระตุ้นความต้องการใช้สินค้าหรือบริการ กลยุทธ์การโฆษณาในปัจจุบันนิยมใช้การโฆษณาสถาบัน (Corporate Advertising) และการโฆษณาเพื่อบริการสาธารณะ (Public Service Advertising) มากขึ้น เพราะการโฆษณาช่วยแก้ไขปัญหาสังคมและสร้างประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมได้ การโฆษณาเพื่อสังคมจึงได้รับผลสำเร็จเป็นอย่างดีเพราะเมื่อผู้บริโภคเกิดการรับรู้จากการเห็นหรือการได้ยินได้ฟังย่อมมีความรู้สึกที่ดี เพราะเป็นโฆษณาที่น่าสนใจและมีสารประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

การนำมาใช้

Motion Graphic เรื่อง ปัญหากรมศิลป์ไทย ใครผิด? ได้นำเอาแนวคิดของการโฆษณาเพื่อบริการสาธารณะ หรือ Public Service Advertising มาใช้ โดยเป็นการรณรงค์ให้ผู้ใช้บริการ ผู้ให้บริการรถประจำทางสาธารณะ และผู้ใช้ท้องถนนร่วมกัน เห็นปัญหาในมุมมองของอีกฝ่าย ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นลูกโซ่ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องร่วมกัน โดยไม่เอ่ยอ้างถึงสินค้าใดๆ และไม่ถูกใช้ในนามขององค์กรเพื่อแสวงหาผลกำไร มีจุดมุ่งหมายเพื่อการรณรงค์ เป็นสื่อช่วยแก้ไขปัญหาสังคมและสร้างประโยชน์แก่ส่วนรวม

บทที่ 4

การออกแบบกราฟฟิกเคลื่อนไหว

4.1 กราฟฟิกเคลื่อนไหว (Motion Graphic)

Motion Graphic หมายถึง ภาพที่มีการเคลื่อนไหวเพื่อแสดงขั้นตอนหรือปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการนำภาพนิ่งมาเรียงกันเป็นชุดๆ เพื่อแสดงบนจอทีละภาพด้วยความเร็วสูง ในการฉายภาพแต่ละภาพจะต่อเนื่องกันให้ดูเหมือนว่าเคลื่อนไหวจริง ซึ่งอาจเป็นภาพที่ได้จากภาพถ่าย ภาพถ่าย หรือภาพคน สัตว์ สิ่งของก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเฉพาะเจาะจงแต่ภาพการ์ตูนเท่านั้น

รูปแบบของภาพเคลื่อนไหว มี 3 แบบ คือ

1. **Traditional Animation หรือ Hand Drawing Animation หรือ 2D Animation** คือ ภาพเคลื่อนไหวที่เกิดจากการวาดภาพทีละภาพหลายๆ ฟันภาพ และฉายภาพเหล่านั้นผ่านกล้องโดยใช้เวลาไม่กี่วินาที เช่น 1 วินาที ใช้รูป 24 เฟรม เป็นภาพเคลื่อนไหวสมัยแรกเริ่มที่มักจะใช้การวาดด้วยมือ งานประเภทนี้พบเห็นได้ทั่วไปในการทำภาพเคลื่อนไหวยุคแรกๆ ซึ่งใช้เทคนิคการวาดด้วยมือทีละแผ่น ข้อดีของการทำภาพเคลื่อนไหวชนิดนี้คือ มีความเป็นศิลปะ สวยงาม น่าชม แต่มีข้อเสียคือ ต้องใช้เวลาในการผลิตมาก ต้องใช้ผู้สร้างภาพเคลื่อนไหว (Animator) จำนวนมากและต้นทุนการผลิตสูง

2. **Stop Motion หรือเรียกว่า Model Animation** ภาพเคลื่อนไหวประเภทนี้ ผู้สร้างภาพเคลื่อนไหวต้องเข้าไปทำการเคลื่อนไหวโดยตรงกับแบบจำลอง (Model) และทำการถ่ายภาพเอาไว้ทีละเฟรมๆ แบบจำลองนี้อาจจะเป็นของเล่นหรืออาจจะสร้างจากดินน้ำมัน การทำ Stop Motion นี้ต้องอาศัยเวลาและความทุ่มเทมาก

3. **Computer Animation** เป็นภาพเคลื่อนไหวที่มักพบกันได้บ่อยในยุคปัจจุบัน เนื่องจากการใช้โปรแกรมเป็นไปได้ง่ายและมีการนำหลักการแบบ 2D เข้ามาผสมผสานกับตัวโปรแกรม ซึ่งทำได้ง่ายและสะดวกในการแก้ไขและการแสดงผล ปัจจุบันมีซอฟต์แวร์ต่างๆ ที่สามารถช่วยในการทำภาพเคลื่อนไหว เช่น โปรแกรม 3DS Max, Maya, Adobe flash เป็นต้น วิธีนี้เป็นวิธีที่ประหยัดเวลาและลดต้นทุนการผลิตเป็นอย่างมาก จึงเป็นชนิดที่นิยมทำกันมาก

ตั้งแต่กราฟฟิกเคลื่อนไหวยังไม่ถูกบัญญัติความหมายและยังไม่ได้รับการยอมรับในระดับสากล จุดเริ่มต้นอย่างเป็นทางการของรูปแบบศิลปะนี้ถูกโต้แย้ง มีการเสนอให้บัญญัติกราฟฟิกเคลื่อนไหวเป็นช่วงต้นปี 1800 และครั้งแรกที่มีคนกล่าวความหมายของคำว่า “กราฟฟิกเคลื่อนไหว” คือ John Whitney อนิเมเตอร์ผู้ก่อตั้ง บริษัท Motion Graphics Inc. ในปี 1960

Saul Bass น่าจะเป็นผู้บุกเบิกที่สำคัญที่สุดในการออกแบบกราฟฟิกเคลื่อนไหวและงานของเขานับเป็นจุดเริ่มต้นที่แท้จริงของสิ่งที่ตอนนี้เรียกทั่วไปว่ากราฟฟิกเคลื่อนไหว มีผลงานเช่น The Man With The Golden Arm (1955), Vertigo (1958), Anatomy of a Murder (1959), North by Northwest (1959), Psycho (1960), and Advise & Consent (1962) การออกแบบกราฟฟิกเคลื่อนไหวของ Saul Bass เน้นไปที่ความเรียบง่าย แต่มีประสิทธิภาพการสื่อสารอารมณ์ของหนัง

4.1.2 กราฟฟิกเคลื่อนไหวที่สร้างจากคอมพิวเตอร์

ในช่วงเริ่มแรกของกราฟฟิกเคลื่อนไหว ถูกใช้โดยกระบวนการตัดต่อในภาพยนตร์ ซึ่งเป็นช่วงที่คอมพิวเตอร์ยังไม่ได้มีอยู่ทั่วไปและยังไม่ถูกใช้อย่างกว้างขวาง และในสมัยนั้นกราฟฟิกเคลื่อนไหวมีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าและใช้เวลานานกว่า ถ้าเทียบกับงบประมาณที่จะต้องใช้ทำภาพยนตร์และงานดำเนินการผลิตทั้งหมด

ในช่วงปี 1980 จนถึงปี 1990 ระบบกราฟฟิกที่เป็นกรรมสิทธิ์จาก Quantel จากอังกฤษถูกใช้ในสถานีโทรทัศน์จำนวนมาก มีการออกอากาศโดย กราฟฟิกมีมาตรฐานที่ดีขึ้น ด้วยต้นทุนที่ลดลง เพราะผลิตกราฟฟิกเคลื่อนไหวบนเครื่องคอมพิวเตอร์ ความพร้อมของโปรแกรมเดสก์ทอปเช่น Adobe After Effects, Combustion Discreet, Apple Motion, กราฟฟิกเคลื่อนไหวได้กลายเป็นที่เข้าถึงได้มากขึ้น

คำว่า “กราฟฟิกเคลื่อนไหว” เป็นที่นิยมโดยหนังสือ Trish and Chris Meyer’s เกี่ยวกับการใช้โปรแกรม Adobe After Effects หัวข้อ “การสร้างกราฟฟิกเคลื่อนไหว” นี้คือจุดเริ่มต้นของการใช้งานคอมพิวเตอร์ที่เชี่ยวชาญในการผลิตวิดีโอ แต่ไม่ใช่การตัดต่อกับการสร้าง 3D กราฟฟิกเคลื่อนไหวยังพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นรูปแบบศิลปะ ที่มีการรวมตัวกันของเส้นทาง กล้องและองค์ประกอบ 3 มิติ

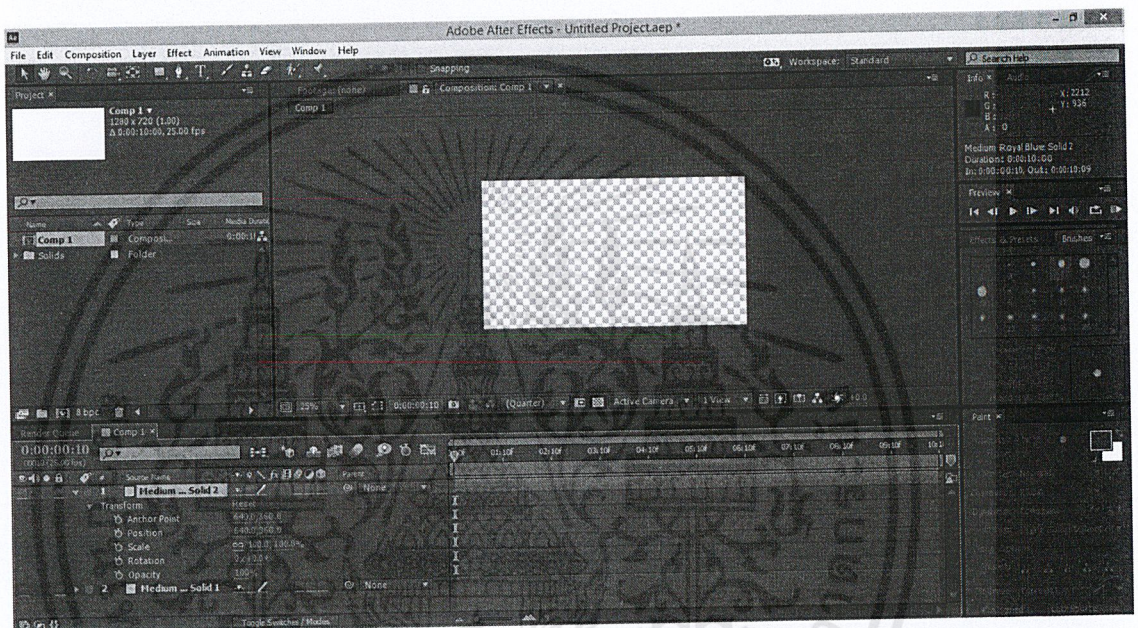
4.1.3 โปรแกรมที่สามารถสร้างภาพเคลื่อนไหว

Adobe After Effect

Adobe After Effect เป็นผลิตภัณฑ์ของ บริษัท Adobe System Corporation เป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ประเภทผสมองค์ประกอบต่างๆเข้าด้วยกัน (Composite) ให้ออกมาเป็นตัวงานประเภทภาพเคลื่อนไหว ไปใช้ในสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ วิดีโอ อนิเมชัน เว็บไซต์ และเป็นที่ยอมรับมากที่สุด เนื่องด้วยการใช้งานง่ายต่อการเรียนรู้ มีการพัฒนาต่อเนื่อง และ โปรแกรมเสริมมากมาย (Plug-in) และยังสามารถทำงานร่วมกับโปรแกรมอื่นๆได้อย่างกลมกลืน โดยการโยนไฟล์กลับไปมาได้ ระหว่างโปรแกรมได้ (CS creative Suite) มีความยืดหยุ่นสูง รองรับไฟล์ได้หลายประเภท (ใน mode RGB)

การทำงานของโปรแกรม Adobe After Effect

การทำงานของโปรแกรม After Effects นั้น เปรียบเทียบกับการทำงานภาพยนตร์คือการตัดต่อ เนื่องจากการทำงานของโปรแกรมจะทำงานในลักษณะที่เป็นการนำไฟล์ที่ทำเอาไว้เรียบร้อยแล้วจากที่อื่น เข้ามาใช้ โดยไฟล์ที่จะนำมาใช้งานโปรแกรม After Effects สามารถเป็นไฟล์ใด ๆ ก็ได้แทบทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นไฟล์ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และไฟล์เสียง โดยที่สามารถจะนำไฟล์ทั้งหลายเหล่านี้มาใช้งานร่วมกัน เพื่อให้ได้งานที่เป็นภาพเคลื่อนไหวชิ้นใหม่ออกมาจากโปรแกรม After Effects

ภาพที่ 4.4 หน้าต่างการทำงานของ Adobe After Effect

การเตรียมไฟล์ที่จะนำมาใช้งาน

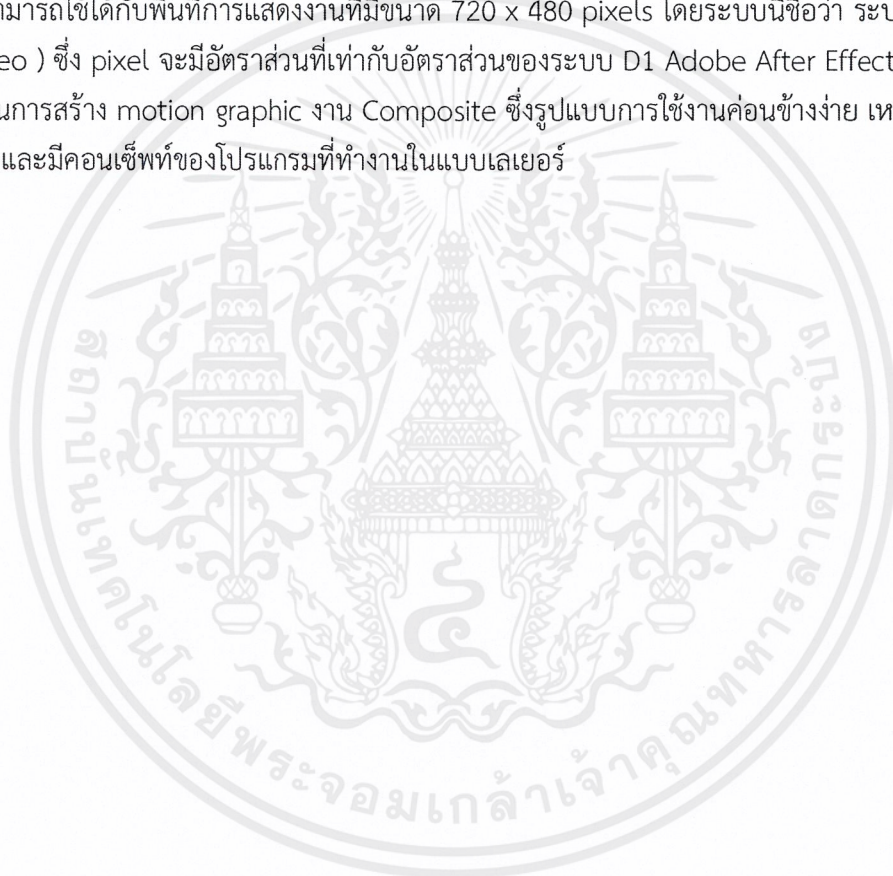
เนื่องจากการทำงานกับโปรแกรม After Effects จำเป็นจะต้องมีการนำไฟล์อื่นเข้ามาใช้ร่วมด้วยอยู่เสมอจึงต้องมีการเตรียมไฟล์ที่จะใช้งานไว้ให้เรียบร้อยแล้ว และจึงนำไฟล์ที่ได้เตรียมไว้แล้วมาใช้เป็นฟุตเทจในการทำงานของโปรแกรม After Effects

ระบบดิจิทัลวิดีโอ

สำหรับระบบ NTSC digital video ในมาตรฐานของ CCIR – 601 ที่นิยมใช้กันอยู่ทั่วไป คือ NTSC D1 จะมีอัตราส่วนเท่ากับ 720 x 486 pixels และเช่นเดียวกันสำหรับ PAL D1 จะมีอัตราส่วนเท่ากับ 720 x 576 โดยอัตราส่วน 720 x 486 ของระบบ NTSC D1 จะไม่ได้เป็น 4 : 3 เท่ากับหน้าจอในระบบอื่น ๆ และเนื่องจากว่า pixels ของระบบ D1 ไม่ได้มีรูปร่างเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสเหมือน pixels ที่ใช้ในระบบอื่น ๆ แต่จะมีรูปร่างเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่ด้านกว้างมีขนาดแค่ 90 % ของด้านสูงจึงทำให้ pixels ของระบบ D1 จะมีลักษณะผอมสูง และผลจากความแตกต่างของรูปร่าง pixels ส่งผลให้งานบางชนิดเกิดการผิดพลาดได้เมื่อมีการย้ายจากระบบหนึ่งไปอีกระบบหนึ่ง เมื่อนำงานจากระบบ NTSC D1 ไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

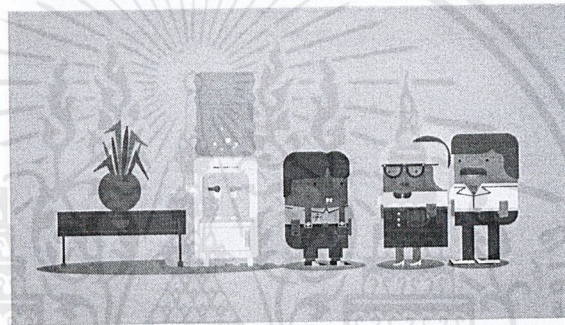
แสดงงานบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ ก็จะมีภาพที่มีลักษณะแคบลง เมื่อนำไปใช้งานที่หน้าจอระบบ NTSC D1 ส่วนในระบบ PAL D1 ก็จะมี pixels ในทางกลับกันกับระบบ NTSC D1 คือ pixels ระบบ PAL D1 จะมีรูปร่างเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่กว้างเตี้ย ดังนั้นในการแสดงงานที่หน้าจอจะเป็นในทาง กลับกันด้วยเช่นกัน เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้สิ่งสำคัญที่ควรระวังในการทำงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับ ระบบ D1 คือ อย่านองข้าม อัตราส่วนต่าง ๆ ของ pixels เหล่านี้ โปรแกรม After Effects สามารถเลือกที่จะกำหนดการแสดงผลใน อัตราส่วนของ pixels ระบบต่าง ๆ ของได้ ด้วยการกำหนดค่าที่หน้าต่าง Composition Settings ในการ กำหนดค่าเพื่อสร้าง หนึ่ง Composition ขึ้นมา และในปัจจุบันก็ได้มี PC ดิจิตอลวิดีโอรุ่นใหม่ ๆ บางรุ่น ที่สามารถใช้ได้กับพื้นที่การแสดงผลที่มีขนาด 720 x 480 pixels โดยระบบนี้ชื่อว่า ระบบ DV (digital video) ซึ่ง pixel จะมีอัตราส่วนที่เท่ากับอัตราส่วนของระบบ D1 Adobe After Effect เป็นโปรแกรมที่ใช้ในการสร้าง motion graphic งาน Composite ซึ่งรูปแบบการใช้งานค่อนข้างง่าย เหมาะสำหรับผู้เริ่มต้น และมีคอนเซ็ปท์ของโปรแกรมที่ทำงานในแบบเลย์เออร์

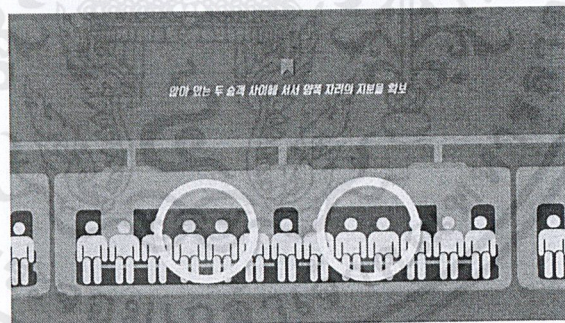
4.1.4 ตัวอย่างงานกราฟฟิกเคลื่อนไหว (Motion Graphic)

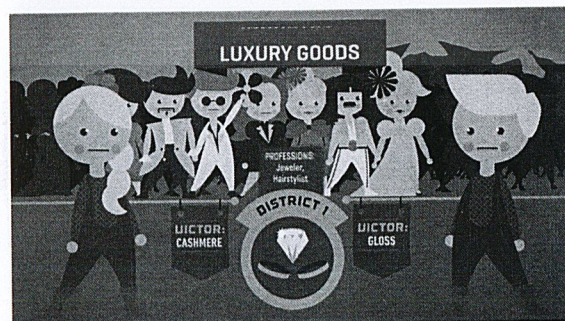
ภาพที่ 4.5 ตัวอย่างงานกราฟฟิกเคลื่อนไหว ภาพที่ 1

ภาพที่ 4.6 ตัวอย่างงานกราฟฟิกเคลื่อนไหว ภาพที่ 2

ภาพที่ 4.7 ตัวอย่างงานกราฟฟิกเคลื่อนไหว ภาพที่ 3

ภาพที่ 4.8 ตัวอย่างงานกราฟฟิกเคลื่อนไหว ภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

วิเคราะห์และสรุปข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์และสรุปข้อมูล

จากข้อมูลที่ได้รับการวิเคราะห์และสรุปแล้ว สามารถนำไปจัดทำเป็นกราฟฟิกเคลื่อนไหวพร้อมเสียงบรรยาย โดยการนำเอาความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะมาเสนอในแง่มุมที่ต่างกัน ประกอบกับการใช้กรณีตัวอย่างเพื่อให้ผู้ชมเห็นภาพได้ชัดเจนขึ้น

5.2 แนวทางการออกแบบ (Mood & Tone)

เนื่องด้วยธรรมชาติของคนไทยชอบความสนุกสนาน ตลก เป็นกันเอง และด้วยกลุ่มเป้าหมายเป็นวัยรุ่นและวัยทำงานตอนต้น ปัญหาการใช้บริการรถโดยสารประจำทางจึงเป็นสิ่งที่ต้องพบเจอเป็นประจำในการเดินทางแต่ละวัน จึงเลือกใช้ลักษณะการนำเสนอที่สนุก ตลก สอดแทรกอารมณ์ขัน เสียดสีประชดประชันให้คนดูรู้สึกและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

5.3 เลือกปัญหาที่จะใช้นำเสนอ

โดยปัญหาเดียวกันโดยใช้สามมุมมองความคิดเห็น ได้แก่ ความคิดเห็นจากคนขับรถเมล์และกระเปารถเมล์, ผู้โดยสาร และคนขับรถอื่นๆ (รถส่วนตัว, แท็กซี่, มอเตอร์ไซค์รับจ้าง, ฯลฯ) เป็นตารางดังนี้

ตารางปัญหาการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ

ปัญหา	คนขับรถเมล์/ กระเป๋ารถเมล์	ผู้ใช้บริการ	คนขับรถอื่นๆ (รถส่วนตัว, แท็กซี่, มอเตอร์ไซค์รับจ้าง, ฯลฯ)
ทำไมรถเมล์จอดไม่เคย ตรงป้ายสักที?	-ก็บางที่พวกคุณก็มายืน รอกันตั้งแต่ก่อนถึงป้าย ผมก็ต้องจอดสิครับ -ก็มีทั้งรถตู้ แท็กซี่ มา จอดแทนที่ ผมก็ต้องเลย ไปนู่น	-ก็ฉันกลัวไม่ได้ขึ้นนี่ ถ้า ขึ้นรถตรงป้ายก็คนเต็ม พอดี -กว่าจะเดินถึงป้าย รถเมล์ก็ไกล โบกตรงนี้ เลยแล้วกัน	-ก็ตรงป้ายรถเมล์มัน คนเยอะ ต้องได้คนบ้าง แน่ๆ -ผู้โดยสารจะลงผมก็ต้อง จอดสิ
ทำไมรถเมล์ถึงไม่ค่อย จอด รับผู้โดยสาร?	-โบกรถกระทันหัน ผม จอดไม่ทันก็เลยต้องเลย ตามเลย -วันนึงต้องวิ่งให้ครบ 4 รอบ จะให้รับทุกป้ายก็ คงจะไม่ทันแน่ๆ -(ขสมก.) เราไม่ได้ เปอร์เซ็นต์จากหน้า ตัว ก็อาจทำให้พวกเรา บางคนไม่สนใจจะรับผู้ โดยสาร	-ขับมาเร็วมาก ก็รีบออก ไปโบก ก็ไม่ทันซะแล้ว	
ทำไมรถเมล์ไม่ชอบจอด นิ่งๆ ต้องไหลรถไปตลอด ที่คนยังขึ้นอยู่ ด้วย?	-รถมันหนัก ถ้าเบรกจน หยุดเลยกว่าจะออกตัว ได้ก็ยากครับ	-จะขึ้นก็ไม่กล้าขึ้น จะ ลงก็ไม่กล้าลง คนแก่ ลำบากสุดเลย	

ปัญหา	คนขับรถเมล์/ กระเป๋ารถเมล์	ผู้ใช้บริการ	คนขับรถอื่นๆ (รถส่วนตัว, แท็กซี่, มอเตอร์ไซค์รับจ้าง, ฯลฯ)
ทำไมรถเมล์ชอบจอด ให้ลงเล่นกลางไม่กี่เลน ขวา?	-ก็เลนซ้ายแท็กซี่ก็เต็ม รถตู้ก็เต็ม ก็เลยจอดมัน ตรงนี้แหละ -ก็ผู้โดยสารจะลงเพื่อจะ ข้ามถนนไปอีกฝั่ง -วิ่งขวามาตั้งไกลแล้ว จอดตรงนี้แหละง่ายดี	-แบบนี้ก็อันตรายแยء ลง รถแล้วยังต้องข้ามถนน อีก -ก็จะข้ามถนนกลับไป ไปอีกฝั่ง ลงเลนขวาก็ สะดวกดี -จะเล่นไหนก็ต้องรีบวิ่ง ไปขึ้น เดี่ยวจะไม่ทัน	-(แท็กซี่)ขอจอดรับผู้ โดยสารสักแปะนึง -(รถส่วนตัว)พอมีคนลง จากเลนขวา กลางถนน ผมก็ต้องเบรคต้องหลบ หวาดเสียวจริงๆ
ทำไมรถเมล์สายเดียวกัน ต้องขับแข่งกันเอง?	-คันน้ำมันจอดแช่ เอา ผู้โดยสารไปหมด ผมก็ ต้องไปรับเอาป้ายข้าง หน้าสิ ให้คันหลังมารับ แล้วกัน	-อุตสาหกรรมรับขึ้นคันที่มา ก่อนแท็กซี่ อีกคันข้าง หลังดันแซงไปแล้ว -กำลังจะโบกขึ้น อ้าว ออกขวาไปแล้ว	
ทำไมรถเมล์ต้องเอา ลูกสาวลูกชายขึ้นมา เลี้ยงบนรถด้วย?	-พวกคุณต้องใช้บริการ รถเมล์กันตลอดเวลา ผม เลยต้องเอาลูกมาเลี้ยง	-ผู้โดยสารแทบไม่มีที่นั่ง ต้องเสียที่ให้ลูกๆของเขา นั่งอีก	
ทำไมบางช่วงรถเมล์ถึง ชอบวิ่งออกทางลัด ไม่ ตามเส้นทางที่เขียนไว้?	-ผมก็อ้อมไฟแดงไง จะ ได้ไม่ต้องติดรอนาน	-ก็ดีนะ เร็วดีเหมือนกัน -อ้าว แล้วฉันที่จะลง ระหว่างทางที่อ้อมไป ก็ ต้องลงเลยไปป้ายนี้	
ทำไมรถเมล์ถึงชอบ จอดแช่ตามป้ายรถเมล์ ใหญ่ๆ?	-รอให้คนเต็มคันก่อน แล้วจะออก ป้ายนี้คน เยอะรออีกหน่อย	-รอมาครึ่งชั่วโมงแล้ว รถยังไม่ออกเลย -รอฉันเดียวนะ กำลัง วิ่งมา	-รถติดไปหมด โดย เฉพาะป้ายใหญ่ๆที่ไม่มี ตำรวจโบก ก็จอดกินกัน ไปสองเลนแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหา	คนขับรถเมล์/ กระเป๋ารถเมล์	ผู้ใช้บริการ	คนขับรถอื่นๆ (รถส่วนตัว, แท็กซี่, มอเตอร์ไซค์รับจ้าง, ฯลฯ)
ทำไมรถเมล์ถึงชอบมาติดกันรวดเดียวหลายคัน แล้วก็ห่างไปเลย?	-กีดมันดีดจะให้ผมทำ ยังงี้ละ	-ช่วงที่รถขาดก็รอนาน มาก แล้วจะมาเมื่อไร อีกไม่รู้	

ตารางที่ 2.8 ตารางปัญหาการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ

5.4 สรุปปัญหาและวิธีการนำเสนอปัญหา พร้อมกรณีตัวอย่าง

โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกปัญหาจาก ความถี่ที่ปัญหาเกิดขึ้น ผลกระทบของปัญหา และจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหานั้นๆ จึงสามารถคัดเลือกปัญหาออกมาได้ดังนี้

5.4.1 จอดรถไม่ตรงป้าย มีกรณีศึกษาดังนี้คือ

- การที่รถเมล์เบรกไม่ทัน ไม่ยอมเบรก ทำให้ผู้โดยสารต้องวิ่งตามเพื่อไปขึ้นรถเมล์
- การที่มีรถอื่นๆ เช่น แท็กซี่ รถตู้ หรือรถส่วนตัวจอดอยู่ทำให้รถเมล์ต้องจอดก่อนถึงป้ายรถเมล์เป็นระยะทางไกล หรืออ้อมเพื่อจอดเลยป้ายรถเมล์ไปเป็นระยะทางไกลเช่นกัน

5.4.2 ผู้โดยสารโบกรถเมล์แต่รถกลับไม่จอด มีกรณีศึกษาดังนี้คือ

- ผู้โดยสารยื่นโบกรถเมล์อยู่ที่ป้ายรถเมล์ แต่รถเมล์กลับวิ่งเลยผ่านหน้าพวกเขาไป

5.4.3 ผู้โดยสารต้องลงรถเมล์จากถนนเลนขวา มีกรณีศึกษาดังนี้คือ

- เนื่องจากมีรถประเภทอื่นๆจอดอยู่ที่บริเวณป้ายรถเมล์ ทำให้รถเมล์ต้องจอดส่งผู้โดยสารในเลนขวา ซึ่งส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุจากมอเตอร์ไซค์ที่วิ่งมาชนผู้โดยสารได้รับบาดเจ็บขณะที่กำลังข้ามถนน

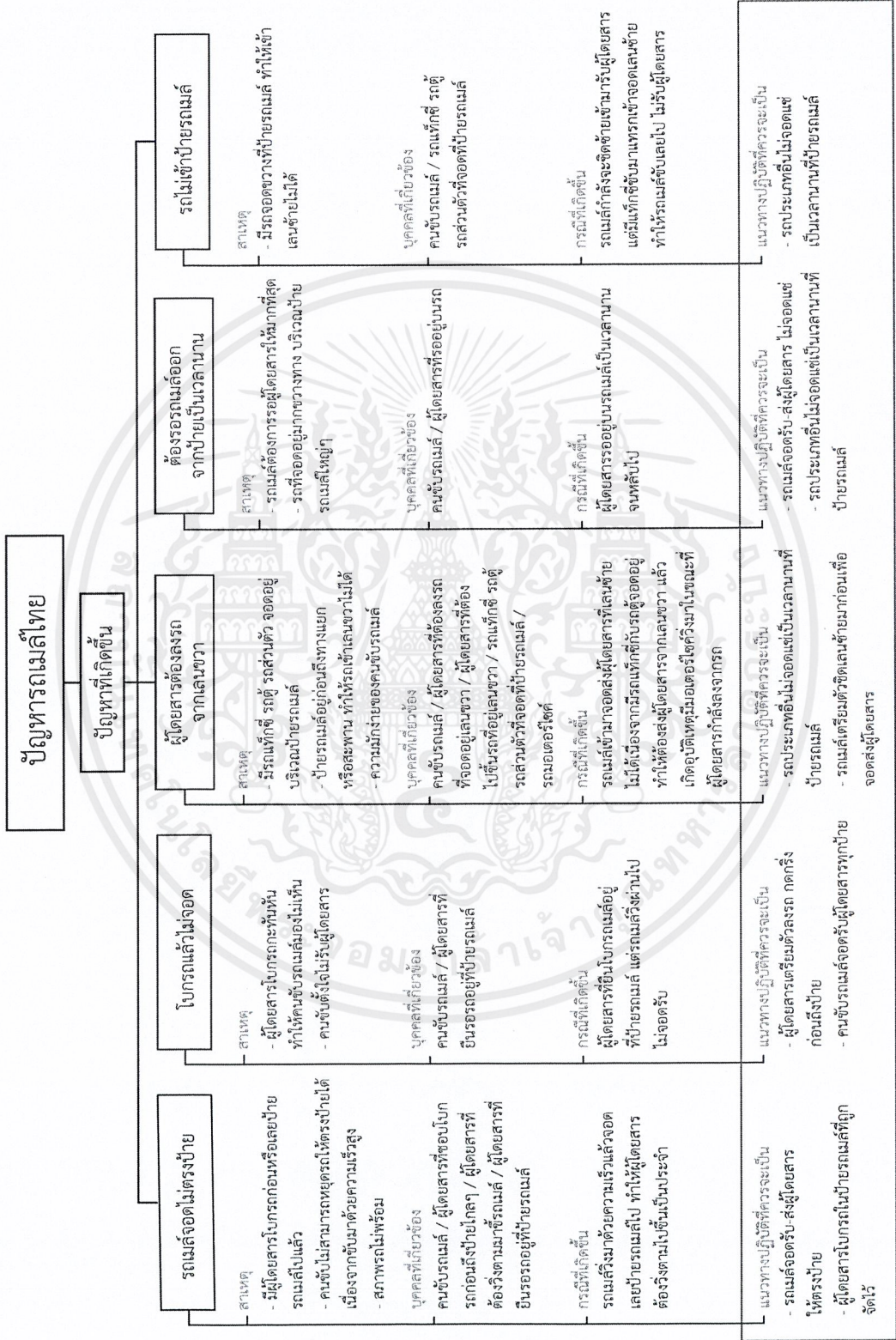
5.4.4 รถเมล์จอดรอผู้โดยสารเป็นเวลานาน ไม่ยอมออกรถ มีกรณีศึกษาดังนี้คือ

- ผู้โดยสารที่นั่งรออยู่บนรถเมล์เป็นเวลานาน รถก็ยังไม่ยอมออก แต่ไม่สามารถเปลี่ยนไปขึ้นคันอื่นได้เพราะกลัวว่าจะไม่มีรถสายเดียวกันวิ่งมาอีก หรือต้องรอคันใหม่เป็นเวลานาน

5.4.5 รถออกเลนขวา มีกรณีศึกษาดังนี้คือ

- ผู้โดยสารรอรถเมล์อยู่ที่ป้ายรถเมล์ เมื่อเห็นรถเมล์กำลังวิ่งมาก็รีบโบก แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีแท็กซี่วิ่งมาตัดหน้าแล้วจอดที่ป้ายรถเมล์ ทำให้รถเมล์เข้าจอดที่ป้ายไม่ได้แล้ววิ่งผ่านไป

สามารถเขียนเป็นแผนผังได้ดังนี้

สรุป : ทุกคนมีส่วนร่วมในปัญหาเหล่านี้ไม่ใช่ว่ารถเมล์ไม่ตรงป้ายหรือรถเมล์ไม่จอดรับเพียงอย่างเดียว หากแต่จำเป็นต้องแก้ไขจากทุกฝ่ายร่วมกัน เริ่มจากปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการขนส่งสาธารณะร่วมกันอย่างมีความถูกต้อง

ภาพที่ 5.1 แผนผังปัญหากรณีไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

การออกแบบ

6.1 แนวคิดในการออกแบบ

จากการวิเคราะห์และสรุปข้อมูลว่าแนวทางการดำเนินเรื่องจะเป็นแนวสนุก ตลก สอดแทรกอารมณ์ขัน เสียดสีประชดประชัน จึงเลือกใช้ลักษณะกราฟิกแบบวาดด้วยมือ (Handdraw) เพราะสามารถแสดงอารมณ์ตลกขบขันได้ดี มีความเป็นธรรมชาติเหมาะกับเรื่องราวที่เป็นการเดินทางโดยขนส่งสาธารณะในชีวิตประจำวันแบบบ้านๆ ใช้เส้นหนา บางต่างกันเพื่อแบ่งระยะหน้าหลังให้ดูมีมิติ

ตัวอย่างงานที่ศึกษา

“DEATH JOKE ตลกน่าตาย 035 พุทธกรรมเสี่ยงบนท้องถนน”

โดย บริษัท ไอเดียโกรว์ จำกัด สนับสนุนโดย สสส.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะที่ขอใช้เท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.2 พฤติกรรมเสี่ยงบนท้องถนน ภาพที่ 2

ภาพที่ 6.3 พฤติกรรมเสี่ยงบนท้องถนน ภาพที่ 3

Motion Graphic นี้เป็นการให้ข้อมูลในเชิงสถิติหรือผลสำรวจเกี่ยวกับหัวข้อนั้นๆ เช่น สถิติการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้โทรศัพท์ขณะขับรถ ผลสำรวจสาเหตุที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน โดยสามารถนำเสนอได้อย่างน่าสนใจ ทำให้ผู้ชมรู้สึกว่าเป็นเรื่องใกล้ตัว จุดประสงค์หลักคือเพื่อรณรงค์เกี่ยวกับหัวข้อนั้นๆในแต่ละคลิป ซึ่งเป็นตัวอย่างการศึกษาที่ดีให้กับข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“DEATH JOKE ตลกน่าตาย 028 ความเชื่อผิดๆเกี่ยวกับการออกกำลังกาย”
โดย บริษัท ไอเดียโกรว์ จำกัด สนับสนุนโดย สสส.

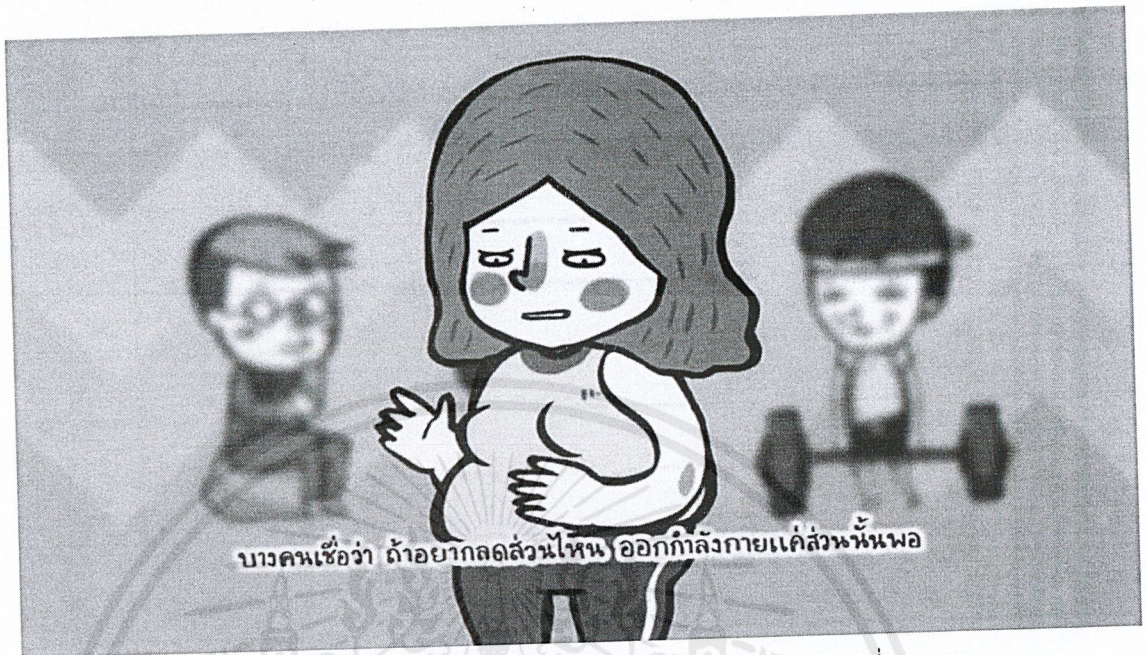

ภาพที่ 6.4 ความเชื่อผิดๆเกี่ยวกับการออกกำลังกาย ภาพที่ 1

ภาพที่ 6.5 ความเชื่อผิดๆเกี่ยวกับการออกกำลังกาย ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.6 ความเชื่อผิดๆเกี่ยวกับการออกกำลังกาย ภาพที่ 3

Motion Graphic นี้เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการออกกำลังกายที่ผิดวิธี มีการเคลื่อนไหวหลายท่าทาง โดยทำให้ตลก เกินจริง ให้ผู้ชมรู้สึกสนุก และยินยอมจะรับสารเหล่านี้ ตัวละครไม่เคลื่อนไหวมาก แต่ทำให้เข้าใจได้ง่ายเหมาะสมกับอารมณ์โดยรวมของงานที่ดูสนุก ตลก เข้าใจง่าย

6.2 บทบรรยาย

เลือกวิธีการเล่าเรื่องแบบนำเสนอกรณีต่างๆของเหตุการณ์และอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นที่ป้ายรถเมล์ ผ่านตัวละครที่สะท้อนพฤติกรรมของบุคคลหลากหลายประเภท ได้แก่ พนักงานขับรถโดยสารประจำทาง พนักงานเก็บสติกบัตรโดยสารประจำทาง คนขับรถแท็กซี่ คนขับรถตู้ คนขับวินมอเตอร์ไซด์ และผู้โดยสารรถต่างๆ โดยเลือกใช้บทสนทนาของกลุ่มคนเหล่านี้ที่เกิดขึ้นในกรณีต่างๆ ว่ากรณีดังกล่าวนี้ฝ่ายใดมีความเห็นอย่างไร มีเหตุผลใดในการกระทำ แล้วสรุปในส่วนท้ายด้วยการย้อนเหตุการณ์กลับในกรณีเดียวกัน แต่ถูกแก้ไขให้ถูกต้อง พร้อมสรุปว่าความผิดเหล่านี้เกิดขึ้นจากการกระทำของทุกฝ่าย และสามารถแก้ไขได้ด้วยตัวท่านเอง

แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วนหลัก คือ

บทนำเรื่อง กล่าวถึงการเดินทางของคนในกรุงเทพฯ ผลสำรวจเกี่ยวกับการเดินทางโดยขนส่งสาธารณะ และข้อมูลเบื้องต้นของรถเมล์ที่ให้บริการในกรุงเทพฯ ได้แก่ การแบ่งประเภทรถ ผู้ให้บริการ และรายละเอียดอื่นๆ

เนื้อเรื่อง กล่าวถึงปัญหาการใช้บริการรถเมล์ ผ่านความคิดเห็นจาก 3 ฝ่าย ได้แก่ คนขับรถเมล์ ผู้โดยสาร และผู้ใช้ท้องถนนที่เกี่ยวข้อง การยกตัวอย่างกรณีที่เกิดขึ้น

สรุป กล่าวถึงการเสนอวิธีการแก้ไข โดยระบุว่าไม่ใช่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ต้องรับผิดชอบ แต่การเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ทุกคนใช้บริการขนส่งสาธารณะได้อย่างมีความสุข

แบบร่างบทบรรยายครั้งที่ 1

“ปัญหาการใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะในกรุงเทพมหานคร”

เริ่มต้นวันใหม่ของชีวิตคนทำงาน รีบตื่น รีบแต่งตัว รีบเดินทาง เดินทาง เดินทาง จากผลสำรวจ ประเทศมาเลเซียใช้เวลาเดินทางไปทำงานเฉลี่ยวันละ 40 นาทีต่อวัน ประเทศญี่ปุ่น 39 นาที ประเทศฟิลิปปินส์ 35 นาที สิงคโปร์ 30 นาที ในเมืองใหญ่อย่างอเมริกา ใช้เวลา 23 นาที และประเทศไทยใช้เวลาอยู่บนรถเพื่อเดินทางเฉลี่ยถึง 2 ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งมากที่สุดในโลก แน่แน่นอนว่าสำหรับกลุ่มที่ไม่มีรถขับ หรือไม่อยากขับรถ ต้องใช้บริการขนส่งสาธารณะ ซึ่งบริการขนส่งสาธารณะทั้งหมดที่มีอยู่ในกรุงเทพฯ มีตั้งแต่รถไฟฟ้า แท็กซี่มอเตอร์ พิวินมอเตอร์ รถไฟ เรือ และหนึ่งในที่คนกรุงเทพฯใช้บริการมากที่สุด คงหนีไม่พ้นรถเมล์

รถเมล์มีหลากหลายประเภท ที่เห็นกันบ่อยๆ ก็คงเป็นรถเมล์ร้อน ครีม-แดง และรถเมล์ปรับอากาศสีส้ม ให้บริการโดย องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ หรือ ขสมก. และรถเมล์ร้อนสีครีม-น้ำเงิน ส้ม ชมพู กับริดปรับอากาศสีเหลือง เป็นรถร่วมบริการ ซึ่งทุกคนคงจะได้เจอเรื่องพีคๆ ที่เป็นปัญหาบางอย่างหรือจริงๆก็หลายอย่าง

อย่างแรก ทำไมรถเมล์จอดไม่ค่อยตรงป้าย?

ไม่จอดก่อนก็จอดเลย พอโบกปั๊บ เลยไปโน่น หรือบางที่ยังไม่ทันโบก ก็จอดตั้งแต่ก่อนถึงป้าย แล้วทำไมรถเมล์ถึงจอดตรงป้ายให้มันดีๆไม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รถเมล์ : ถ้ามีคนโบกก่อนผมก็ต้องจอด บางทีเบรกไม่อยู่ ถ้ามีรถจอดอยู่ตรงป้าย ยิ่งไปกันใหญ่

ผู้โดยสาร : กว่าจะเดินถึงป้ายมันก็ไกล โบกตรงนี้ก็แล้วกัน

แท็กซี่ : ผู้โดยสารจะลงตรงป้ายรถเมล์ ก็ต้องจอด

ผู้โดยสารคนไหนที่รออยู่ในป้ายก็ต้องวิ่งกรูกันไป ใครถึงก่อนก็เหมือนเข้าเส้นชัยไปแล้ว

ยิ่งถ้าเป็นป้ายรถเมล์ใหญ่ๆ ก็จอดมาตั้งแต่ไกล ค่อยๆ ชับมาช้าๆ บางทีเข้าไม่พอยังจอดแช่นานอีก ซึ่งเป็นปัญหามานานแล้ว ส่วนใหญ่ที่เราจะเจอจอดแช่นานๆ เห็นจะเป็นรถร่วมบริการเอกชน ที่ไม่ต้องลงเวลาเข้าออกแต่ละรอบเหมือนกับ รถเมล์ ขสมก.

รถเมล์ : อีกแป๊บหนึ่งๆ ถ้ารอบนี้ไม่ได้คน ก็คงต้องกินกระตังแดงออกมาอีกรอบ

ผู้โดยสาร 1 : นี้อ้อมมาครึ่งชั่วโมงแล้ว รถยังไม่ออกเลย

ผู้โดยสาร 2 : โอ้ย จอดรอพอดีเลย รอก่อนๆ กำลังวิ่งไป

รถแก๊ง : ถึงป้ายนี้ที่ไรเหลือแต่เลนขวาทุกที แกรมไม่แน่ใจด้วยว่ารถเมล์จะทำไมออกมาเมื่อไร

อันนี้ยังไม่เท่าไร อีกปัญหาที่เสี่ยงต่อชีวิตและทรัพย์สินก็คือรถเมล์ที่จอดให้ลงเลนขวา เสียอย่างไรนะหรือ ลองนึกภาพว่าคุณกำลังเล่นเกมข้ามถนน ที่ไม่รู้ Game Over เมื่อไร (รถชนตีม) ตัวผู้โดยสารเองจะลงก็กลัวรถจะเฉี่ยว แต่ถ้าไม่ลงก็คงได้แถมไปอีกป้าย ทำไมเหตุการณ์แบบนี้ถึงเกิดขึ้น

รถเมล์ : ก็เลนซ้ายมันมีรถนี่ แล้วจะให้ผมทำไง ข้างหน้านี่ก็ถึงแยกแล้วนะ เข้าซ้ายก็ไม่ทันอีกอย่าง ถ้าไม่แข่งไปก็คงโดนคันข้างหน้าปาดไปกินหมด สุดท้ายก็ไม่ได้เงิน

ผู้โดยสาร : ถ้าจอดก็คงต้องลงเพราะเลือกไม่ได้

แท็กซี่ : ผมขอขีดซ้ายรับผู้โดยสารหน่อยแล้วกัน จอดแป๊บเดียว (เปิดไฟว่าง)

ซึ่งปัญหาทั้งสามอย่างนี้ ลองยกตัวอย่างไปดูที่ประเทศญี่ปุ่น จะมีเส้นทางเดินรถของรถเมล์โดยเฉพาะที่อยู่เลนซ้าย รถอื่นๆ ห้ามจอด ถ้าฝ่าฝืนก็จะโดนค่าปรับแพงหูฉี่ สำหรับรถแท็กซี่หรือรถอื่นๆ จะมีที่ให้จอดเฉพาะ ทำให้ลดปัญหาเรื่องความวุ่นวายไปได้มาก

ในไต้หวัน รถเมล์ของที่นี่เป็นรถปรับอากาศทั้งหมด รถบางคันมีการบอกป้ายต่อไปแบบดิจิทัล ส่วนป้ายรถเมล์ของที่นี่ก็บอกข้อมูลอย่างละเอียด ทุกป้ายมีบอกเส้นทางของรถแต่ละสาย ขณะที่บางป้ายมีระบุว่าต้องรอรถสายอื่นๆ อีกนานเท่าใด

ในมาเลเซีย มีรถไฟฟ้าให้บริการครอบคลุมจุดสำคัญของเมืองทั้งหมด สามารถเดินทางทั่วกรุงกัวลาลัมเปอร์ได้ด้วยรถไฟฟ้าเพียงอย่างเดียว โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพา ระบบอื่น เช่น รถเมล์หรือรถไฟ มีรถเมล์คุณภาพให้บริการ รถเมล์ของที่นี่เป็นรถปรับอากาศทั้งหมด ไม่มีรถร้อนเปิดหน้าต่างให้เห็น

พอเห็นแบบนี้แล้วก็อดคิดไม่ได้ว่า จริงๆ แล้วปัญหาทั้งหมดอาจจะเกิดขึ้นจากความมั่งง่าย ความเห็นแก่ตัว ความรักสบาย ซึ่งจะทำให้เราลำบากมากขึ้นหรือเปล่า?

ถ้าเราลองย้อนกลับไปมองแล้วปรับเปลี่ยนกัน ..ขยับทางโน้นนิด เขยิบทางนี้หน่อย อะไรก็คงดีขึ้นจะเห็นได้ว่าจริงๆแล้วไม่ใช่แคร์ดเมล์ ผู้โดยสาร หรือผู้ใช้ท้องถนนฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่งที่ต้องรับผิดชอบ แต่การเห็นใจกันเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนเมือง

ถ้าเมื่อไรที่เราเห็นอกเห็นใจกันมากขึ้น เคารพกฎจราจร เราก็คงมองเห็นระเบียบ วินัย ทุกอย่างก็จะลงตัว นอกจากรถเมล์แล้ว ยังรวมถึงทุกบริการขนส่งสาธารณะอีกด้วย เพราะทุกคนมีส่วนช่วยที่จะทำให้ขนส่งสาธารณะเป็นช่องทางในการเดินทางที่คนเมืองได้ ใช้อย่างมีความสุขร่วมกัน

ทุกอย่างอยู่ที่ตัวคุณแล้วละ

ปัญหาที่พบในบทบรรยายครั้งที่ 1 คือ เนื้อเรื่องยาวเกินไป เนื้อหาบางส่วนไม่สอดคล้องกัน ได้แก่ บทนำที่กล่าวถึงผลสำรวจเกี่ยวกับการใช้เวลาเดินทางบนท้องถนน ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ การจงใจเล่าปัญหาที่ละข้อและใช้บทสนทนาในรูปแบบเดียวกันทำให้เกิดความรู้สึกซ้ำเติม น่าเบื่อ ไม่มีกลยุทธ์ในการเล่าเรื่องให้สนุกและตลกตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ จึงทำการแก้ไขบทบรรยายดังนี้

บทบรรยายจริง

“ปัญหาารถเมล์ไทย ใครผิด?”

นี่คือเรื่องราวการต่อสู้ของคนกรุงเทพฯ ตั้งแต่เริ่มต้น รับผิดชอบต่อตัว และรับผิดชอบต่อสังคม ในแต่ละวันมีคนกรุงเทพฯ ใช้บริการขนส่งสาธารณะเป็นจำนวนมาก คุณมีทางเลือกตั้งแต่ รถไฟฟ้า ลุงแท็กซี่ พี่วินมอเตอร์ไซด์ รถไฟ เรือ แต่จากผลสำรวจกว่าร้อยละ 63 ของคนที่ใช้บริการขนส่งสาธารณะ รถเมล์ครองแชมป์การใช้โดยสารสูงสุด มีทั้งรถธรรมดาและรถปรับอากาศให้เลือกตามกำลังเงิน และความจำเป็น แต่สิ่งที่ผู้โดยสารทุกคนต้องมีร่วมกัน คือความทรมาน ! และถึงแม้คุณจะรอรถเมล์ที่ป้าย ก็ไม่ได้หมายความว่ารถจะจอดให้คุณได้ขึ้นเสมอไป

คุณเคยเจอแบบไหนบ้างครับ?

รถจอดไม่ตรงป้าย? โอ๊ย วังอีกแล้ว

โบกแล้วไม่จอด? ป ป ป ไปซะแล้ว

ต้องลงรถจากเลนขวา? อันนี้เสี่ยงมากครับ สำหรับคนที่ประสบการณ์สูง

รอแล้วรออีก รถไม่ออกสักที? สิบกว่านาทีแล้วนะ

เตรียมตัวจะขึ้นแล้ว แต่ก็ พี่ว หิ้ว ออกขวาทำไมอะ

โหดร้ายใช้ไหมครับ

คุณอาจจะคิดว่า ก็รถเมล์นั่นแหละผิด ทำไมไม่จอดให้มันดีๆ ให้มันตรงป้าย ให้มันนอน...

“คิดว่ารถเมล์ไม่ยอมทำหรือ?”

เพราะในป้ายรถเมล์จะต้องมีทั้ง ผู้โดยสาร รถเมล์ และรถอื่นๆ ที่มารวมตัวกัน แท็กซี่ รถตู้ พี่วิน หรือรถส่วนตัว เรื่องทั้งหมดจึงไม่ได้เกิดขึ้นจากรถเมล์อย่างเดียว

แต่รวมไปถึงผู้โดยสารทั้งหลาย ผมขอแบ่งเป็น กลุ่มแบบนี้แล้วกันครับ

กลุ่มก่อนป้าย “ไม่เป็นไรหรอกแก๊ว โบกตรงนี่แหละ ได้นั่งชัวร์” (โบกตั้งแต่แยก ไกลมากๆ)

กลุ่มชี้โหงา จริงๆจะเรียกรถอื่น แต่ว่าขอยืนด้วยคน “แท็กซี่ๆ” (โบกแล้วแท็กซี่จอด รถเมล์เข้าไม่ได้เลยไปเลย)

กลุ่มนักวิ่ง วิ่งตั้งแต่เห็นรถลึบๆ เลยเริ่มไม่แน่ใจว่ารถเมล์จะมาถึงตรงป้ายที่เรายืนอยู่หรือเปล่า (รถค่อยๆ ไหลมา แล้วก็จอดแซง)

และกลุ่มคนที่ยืนรอ “สรุปว่ารถจะจอดทุกที่ยกเว้นป้ายใช้มั๊ย?”

และยังมีเพื่อนร่วมท้องถนน ที่พร้อมมาร่วมสร้างความตื่นเต้น

พี่ๆแท็กซี่ “เอออจอดหน่อยไม่เป็นไรหรอกน่า คนเยอะแยะเนี่ย พอรอรถเมล์ไม่ไหวก็มาขึ้นนี่เลย”

รถตู้ไทย “เดี๋ยวเต็มก็ออกแล้วเนี่ย” (ซูมออกมาติดยาวเป็นพริต)

รถแก๊ง “พี่ ซาดำเย็นแก้วนี่” “ไอ้โห มาจอดอะไรตรงนี่เนี่ย” “เฮ้อ รถเข้าไม่ได้ ลงเลยพี่ ลงเลย มองรถซ้ายด้วยพี่”

เห็นได้ว่าปัญหาทั้งหมด เราทุกคนมีส่วนร่วมด้วยกันทั้งนั้น และสิ่งเหล่านี้เองที่ทำให้ทุกอย่างติดขัดไปหมด

ซึ่งก็ยังมีปัญหารถน้อย ไม่พอใช้บริการ พนักงานขับรถหวาดเสียว สภาพรถไม่พร้อมต่อการใช้งาน และเวลาที่ไม่แน่นอน ที่ฝ่ายผู้ให้บริการปล่อยปละละเลย เพราะทุกคนยึดติดกับคำว่า สะดวก สบาย เออะอะอะไรก็ขอสะดวกไว้ก่อน จนลืมไปว่าความสะดวกของเราจะไปสร้างความลำบากให้คนอื่นหรือเปล่า บางทีเรื่องที่เราคิดว่าเล็กน้อย อาจส่งผลกระทบต่อที่ยิ่งใหญ่ตามมา

ทุกอย่างจะดีขึ้นได้เพียงทุกคนให้ความสำคัญ ใส่ใจในหน้าที่ของตัวเอง เคารพกฎจราจร นึกถึงสวัสดิภาพความปลอดภัยของผู้ที่ใช้ท้องถนนด้วยกัน และที่สำคัญคือการเสียสละ เปลี่ยนมุมมองใหม่ สร้างสังคมแห่งความเสียสละ

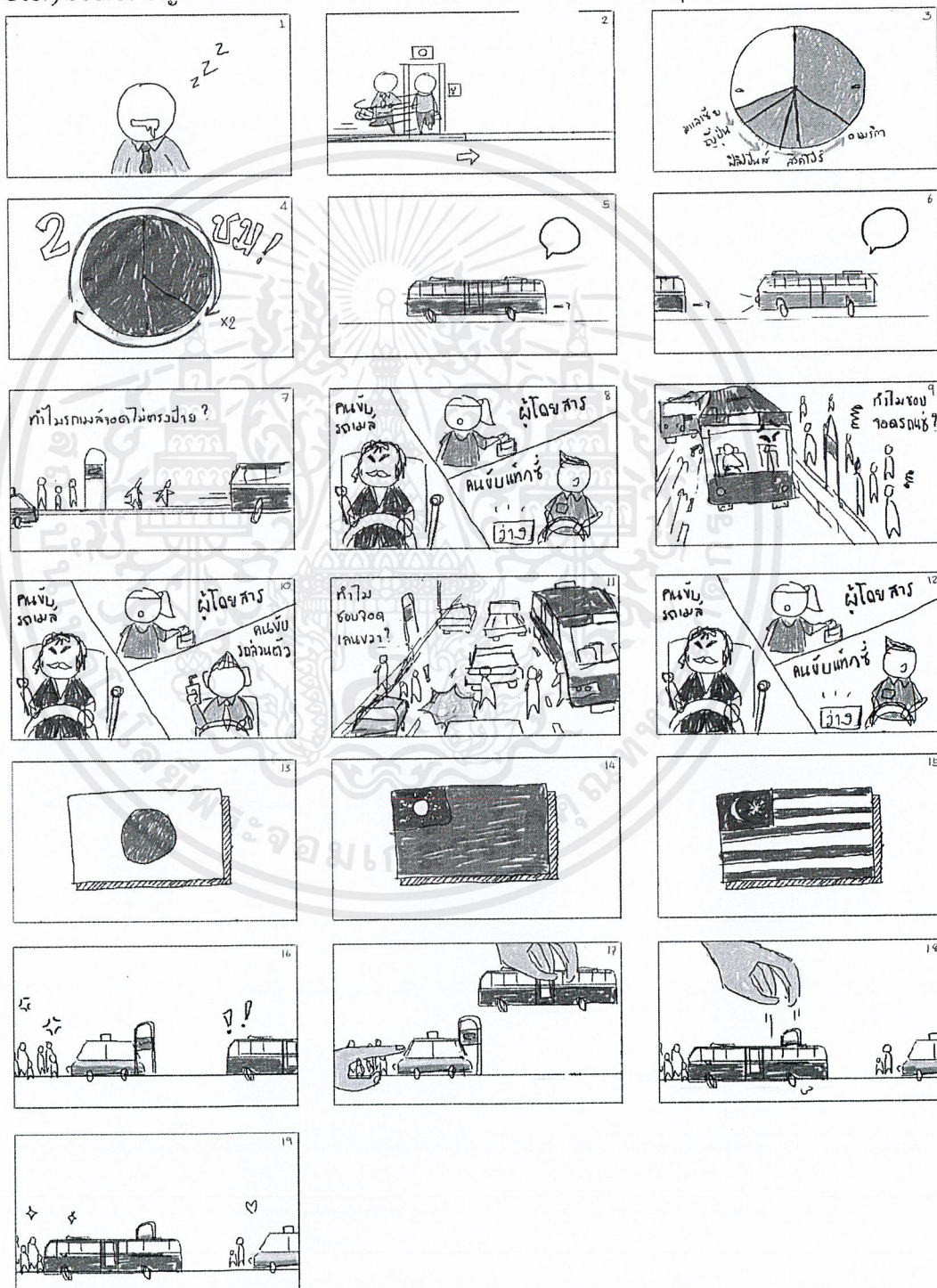
เพราะทุกคนมีส่วนช่วยที่จะทำให้ขนส่งสาธารณะเป็นช่องทางในการเดินทางที่คนเมืองได้ใช้ร่วมกันอย่างมีความสุข

จากแบบร่างครั้งที่ 1 ได้ทำการแก้ไขโดยปรับเนื้อหาให้กระชับ ในส่วนบทนำเรื่องได้เปลี่ยนนำผลสำรวจจำนวนผู้ใช้บริการรถเมล์มาใช้แทน เปลี่ยนจากการแบ่งปัญหามาเสนอทีละข้อ เป็นการใช้บทสนทนาโดยนำไปแทรกรวมกับปัญหาแต่ละข้อในแต่ละเหตุการณ์ เพื่อให้ดูสมจริงและสนุกขึ้น ปรับบทพูดให้เป็นธรรมชาติมากขึ้น ส่วนสรุปได้ตัดส่วนของต่างประเทศออก และเพิ่มวิธีการแก้ไขในกรณีต่างๆ ให้ชัดเจนมากขึ้น

6.3 การเรียบเรียงภาพ (Storyboard)

แบบร่างครั้งที่ 1

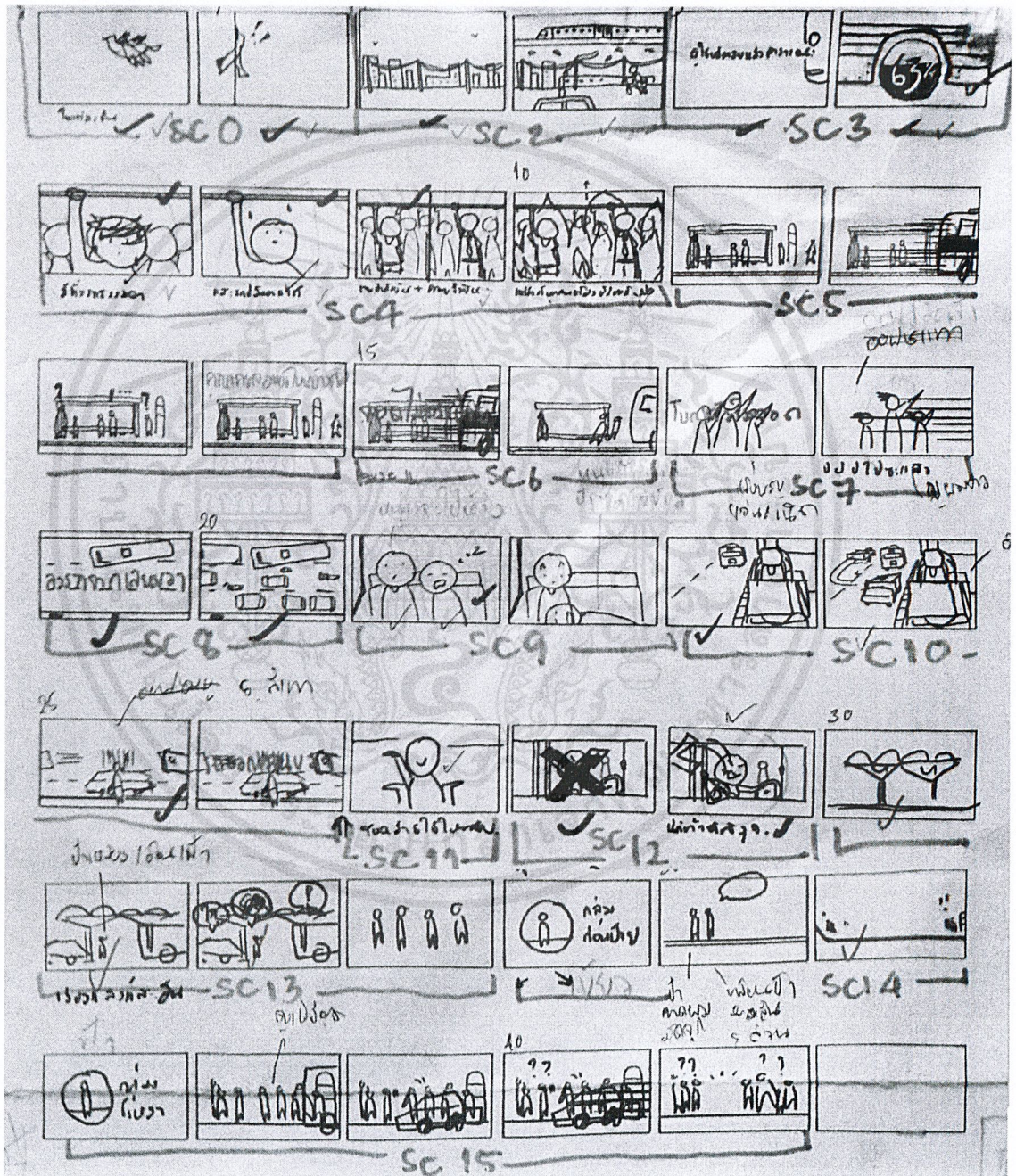
Storyboard: ปัญหาการใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะในกรุงเทพมหานคร

ภาพที่ 6.7 Storyboard ปัญหาการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ภาพที่ 1 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

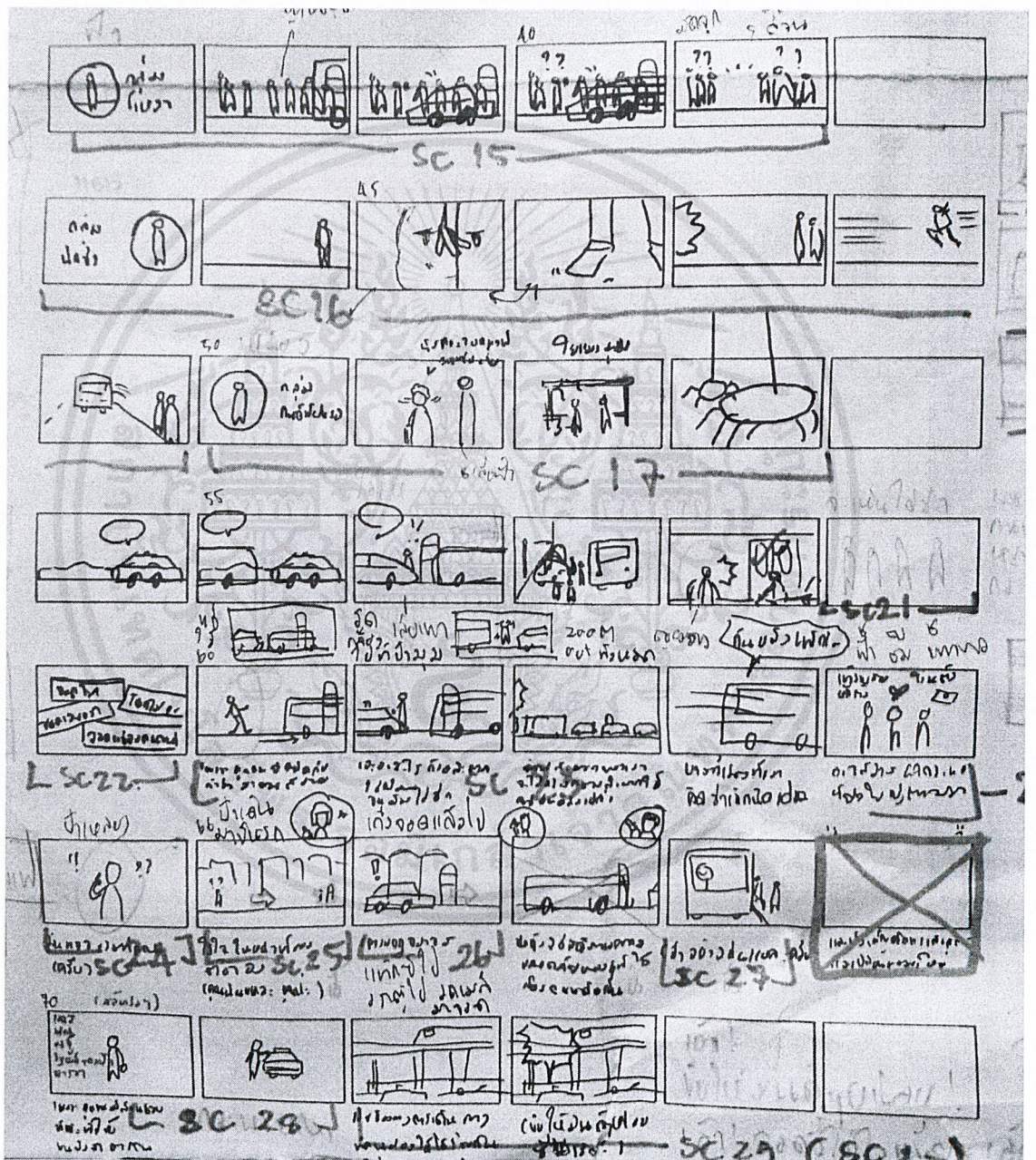
แบบที่ใช้จริง

Storyboard : ปัญหา รถเมล์ไทย ใครผิด?

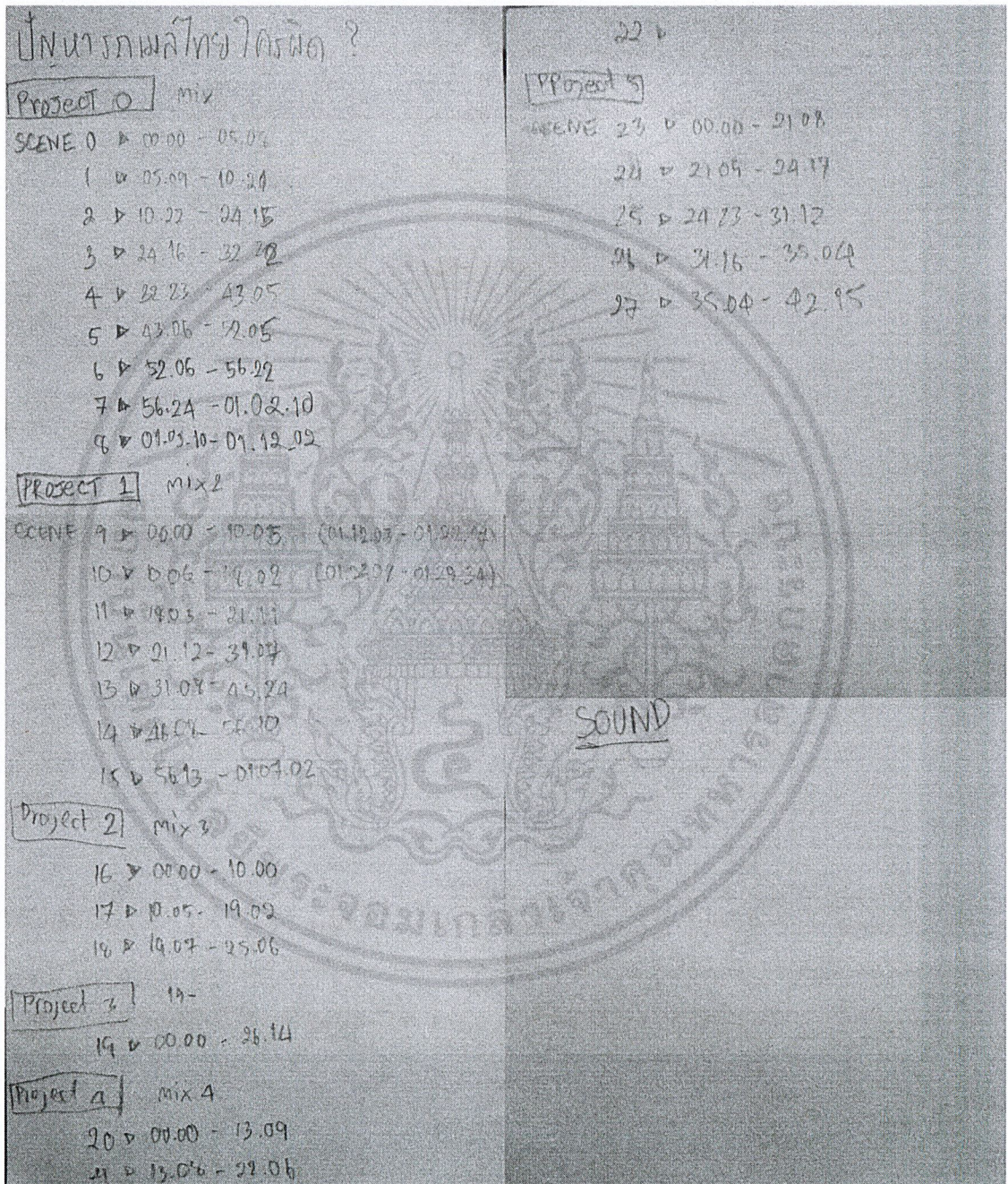
ภาพที่ 6.8 Storyboard ปัญหาการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.9 Storyboard ปัญหาการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ภาพที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.10 Storyboard ปัญหาการใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.4 การพัฒนาแบบร่าง

แบบร่างตัวละคร

ภาพที่ 6.11 แบบร่างตัวละคร ภาพที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.12 แบบร่างตัวละคร ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

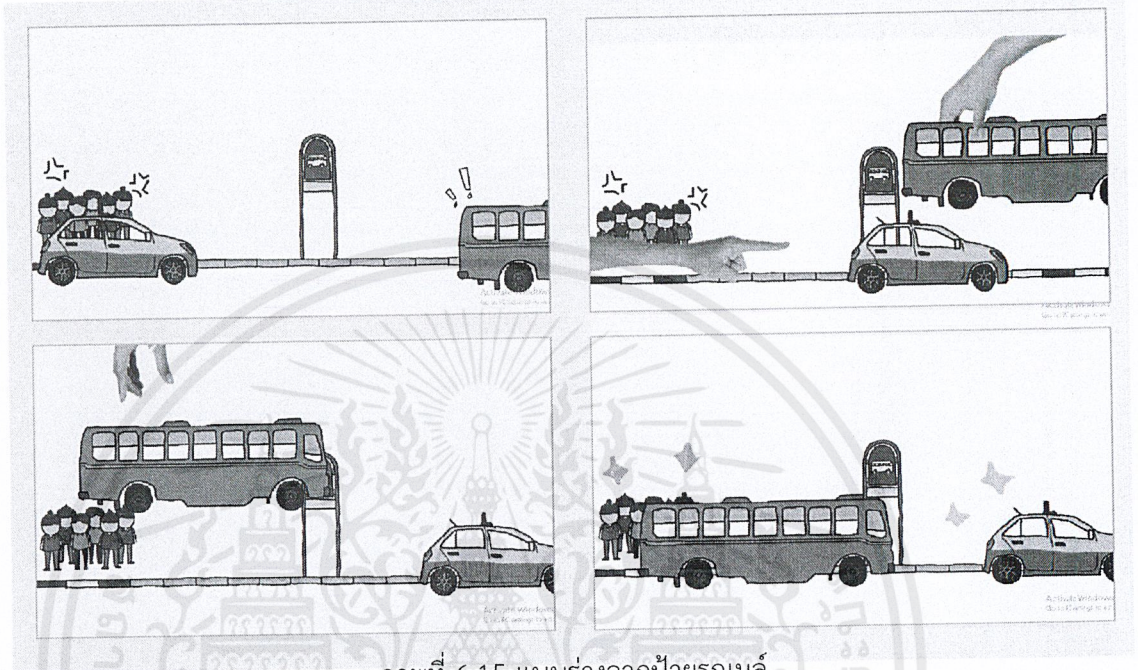
ภาพที่ 6.13 แบบร่างตัวละครผู้โดยสารชาย

ภาพที่ 6.14 แบบร่างตัวละครพนักงานเก็บสตางค์

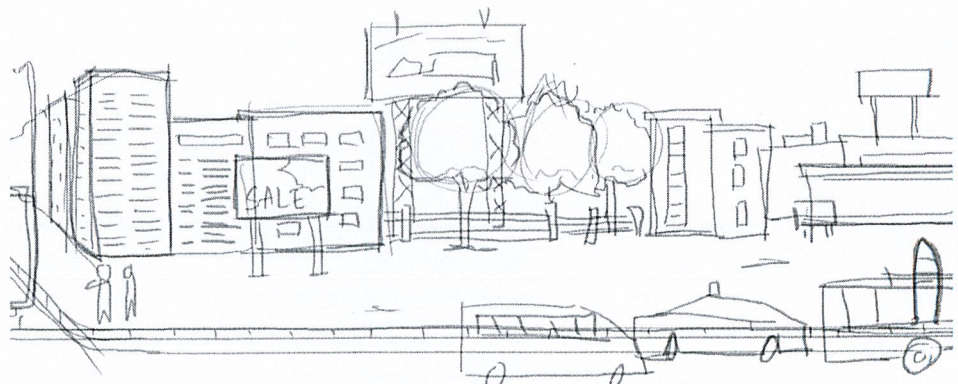
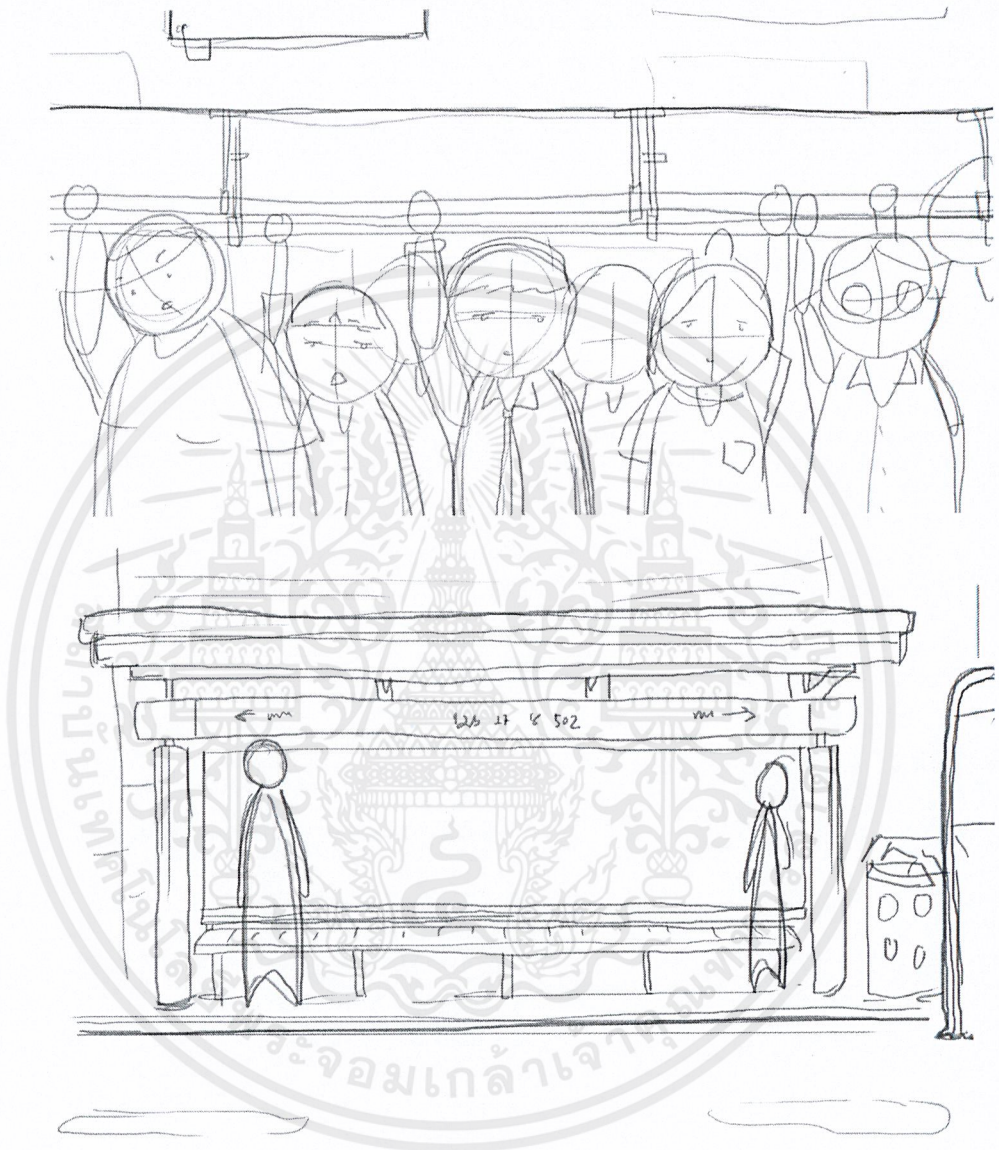
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่างฉาก

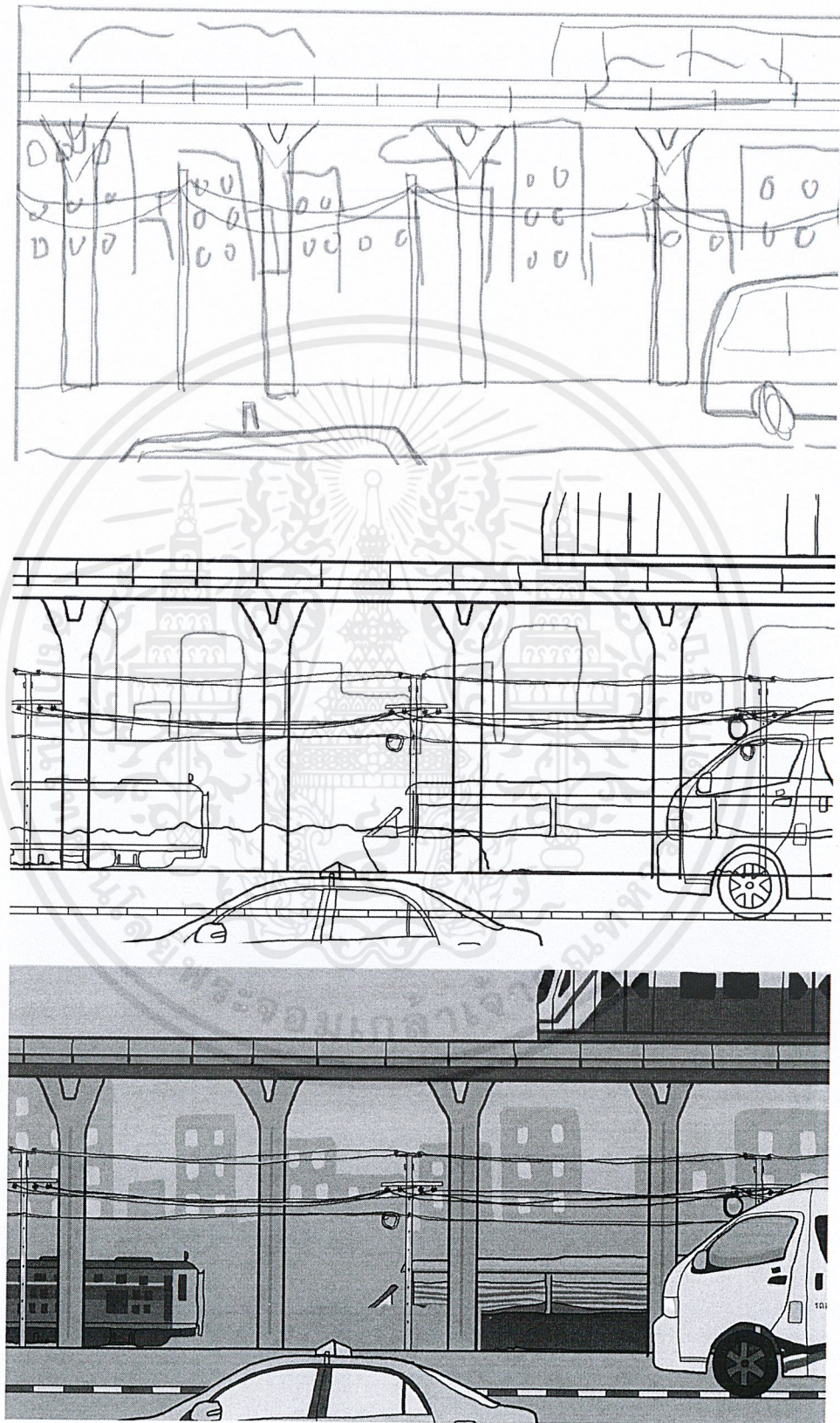
ภาพที่ 6.15 แบบร่างฉากป้ายรถเมล์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

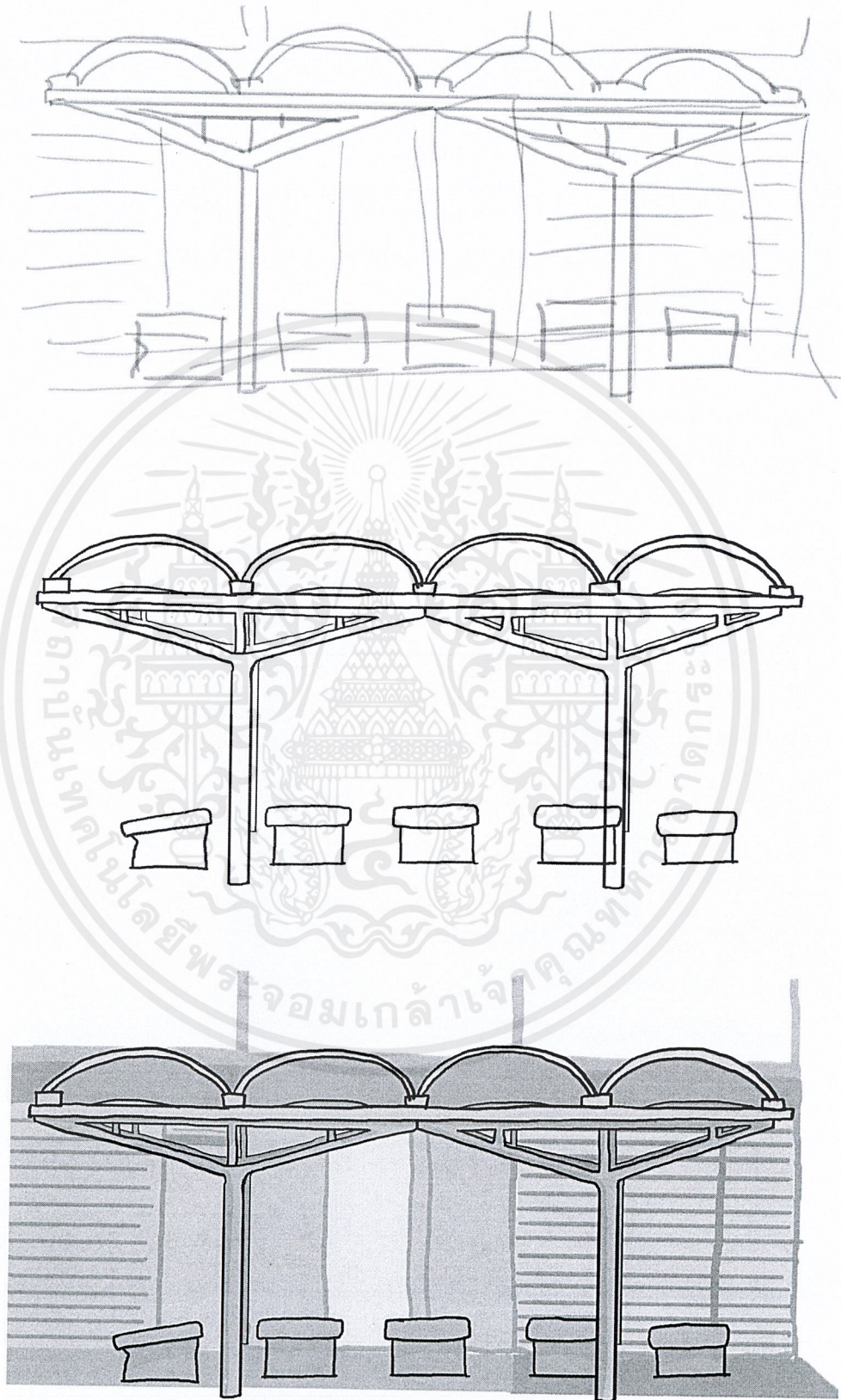
ภาพที่ 6.16 แบบร่างฉาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

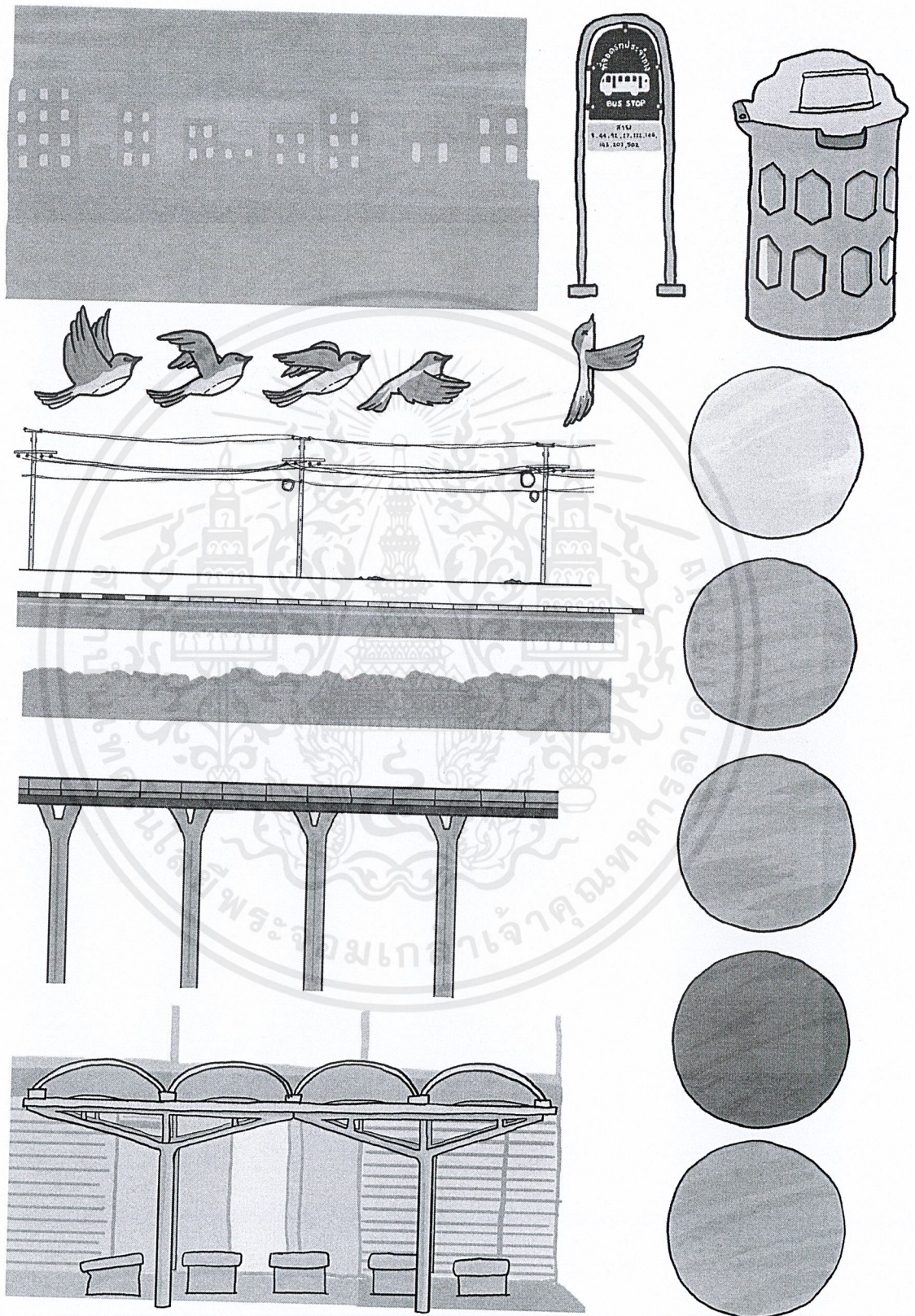
ภาพที่ 6.17 แบบร่างฉากเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

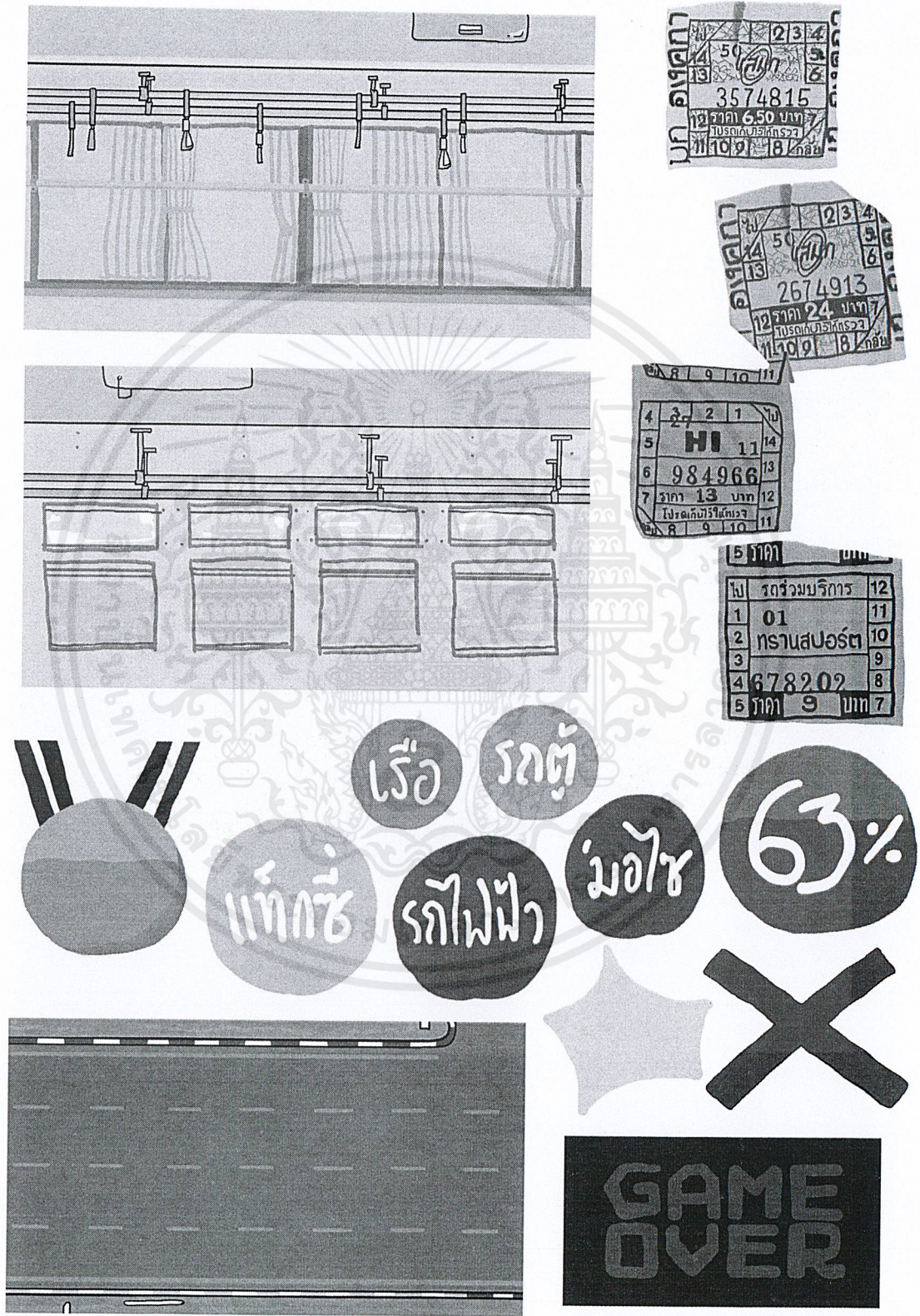
ภาพที่ 6.18 แบบร่างฉากป้ายรถเมล์เก่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.19 ภาพประกอบฉาก ภาพที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.20 ภาพประกอบฉาก ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใครผิด?

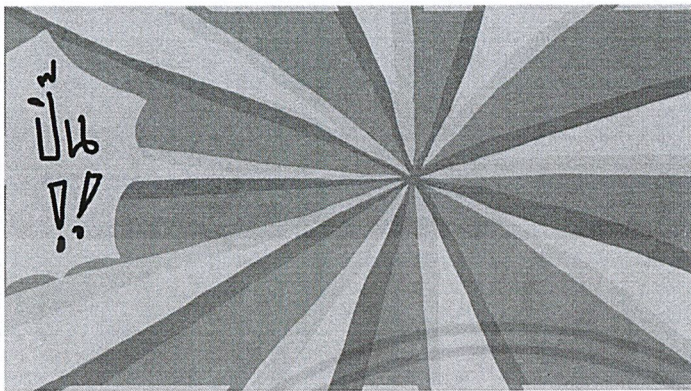
ความทรงหด

รถไม่ออกสักที
รถออกเลนขวา
บอกแล้วไม่จอด

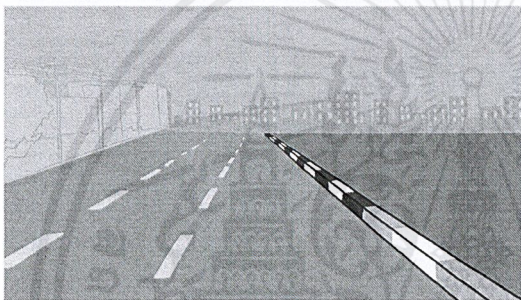
ทำไมเคยเจอแบบนี้ใหม่
บ้างครับ?
สวรรคตจากเลนขวา
จอดไม่ตรงป้าย

ภาพที่ 6.21 ภาพประกอบฉาก ภาพที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

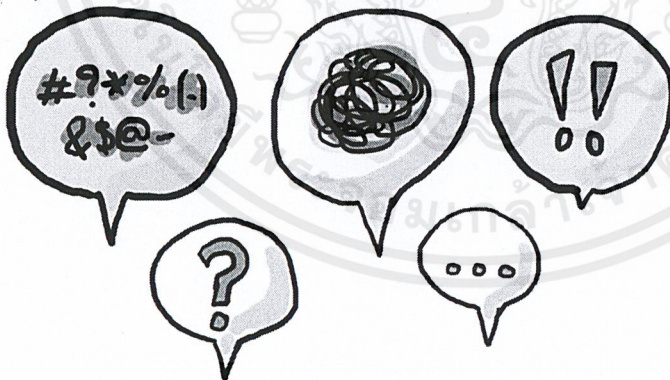
กลุ่ม
นักวิ่ง

กลุ่ม
ทนายไมใช่
 (ไปก่อนแล้วกัน)

กลุ่ม
คนดี
ที่ยื่นรอ

กลุ่ม
ก่อนป่วย

ภาพที่ 6.22 ภาพประกอบจาก ภาพที่ 4

แบบที่ใช้จริง

ตัวละคร

ออกแบบคาแรคเตอร์ใหม่ ใช้เทคนิคการวาดแบบเดิม แต่ลดความหนาของเส้นขอบสีดำลง และเพิ่มรายละเอียดมากขึ้น

ภาพที่ 6.23 ตัวละครแทนผู้ให้บริการ

ภาพที่ 6.24 ตัวละครแทนผู้ใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ภาพที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

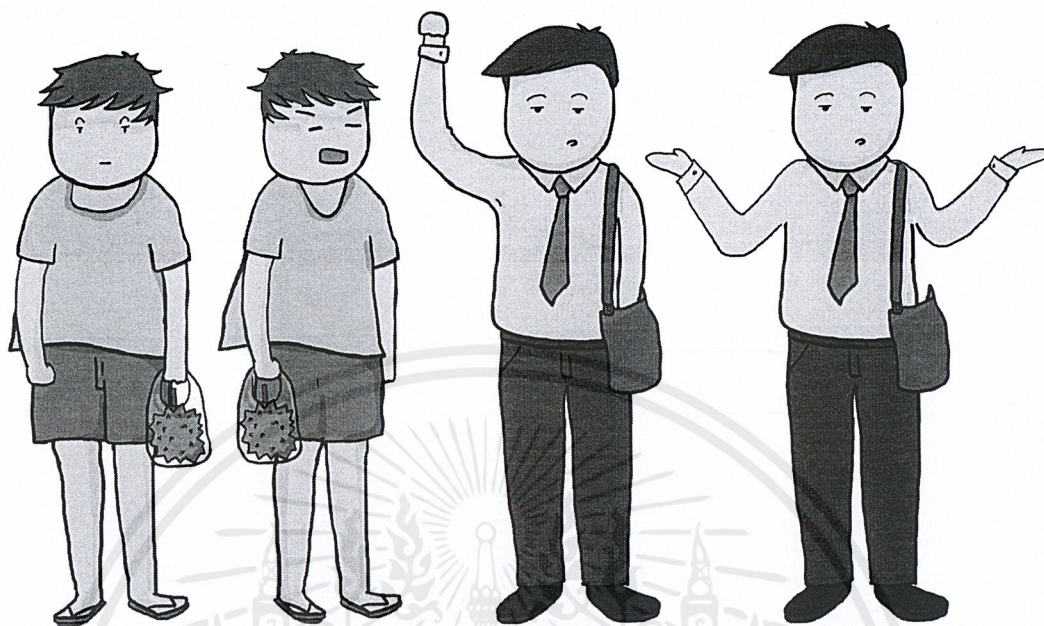

ภาพที่ 6.25 ตัวละครแทนผู้ใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ภาพที่ 2

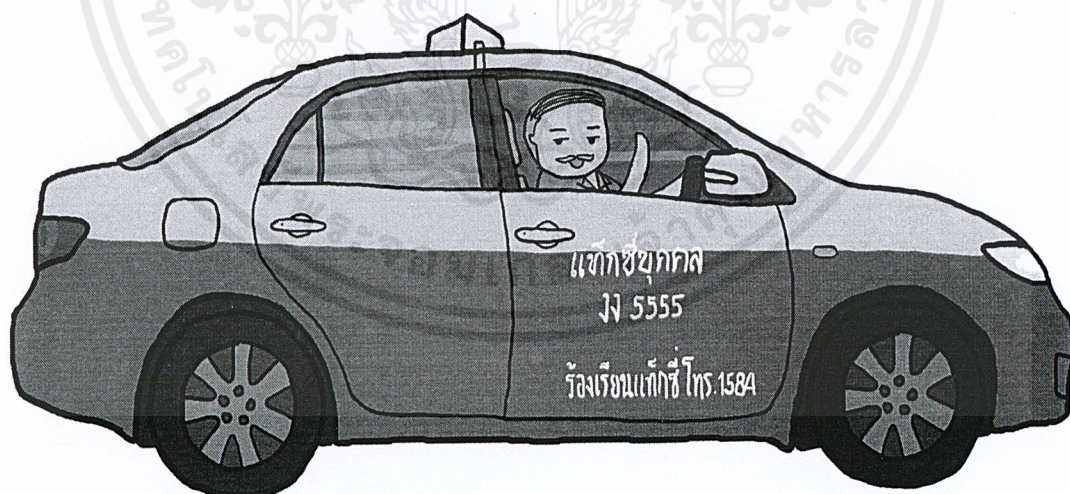

ภาพที่ 6.26 ตัวละครแทนผู้ใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ภาพที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.27 ตัวละครแทนผู้ใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ภาพที่ 4

ภาพที่ 6.28 ตัวละครแทนผู้พนักงานขับรถแท็กซี่บุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.29 ตัวละครแทนผู้พนักงานขับรถตู้โดยสารปรับอากาศร่วมบริการ

ภาพที่ 6.30 ตัวละครแทนผู้ใช้รถยนต์ส่วนตัว

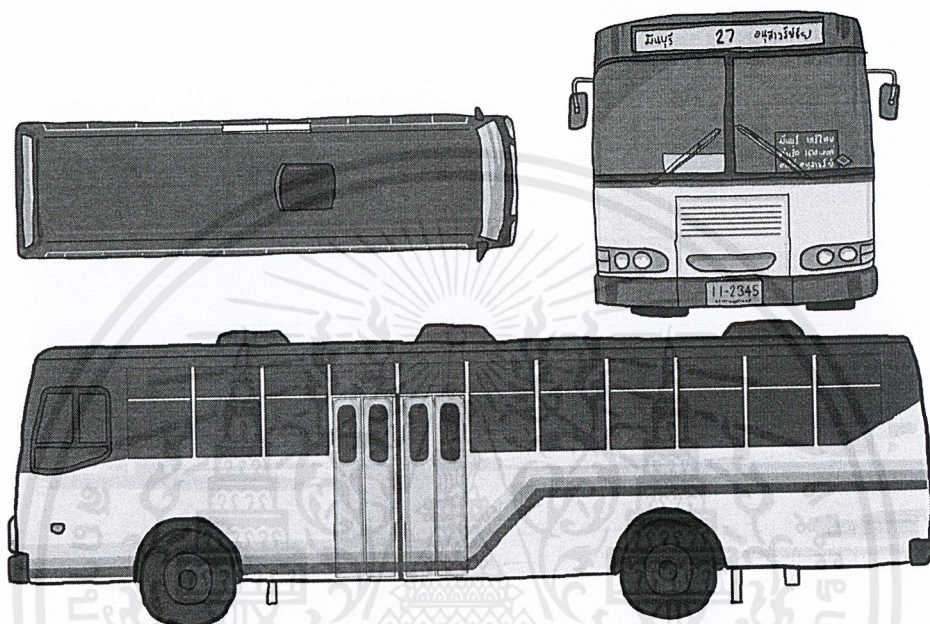
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

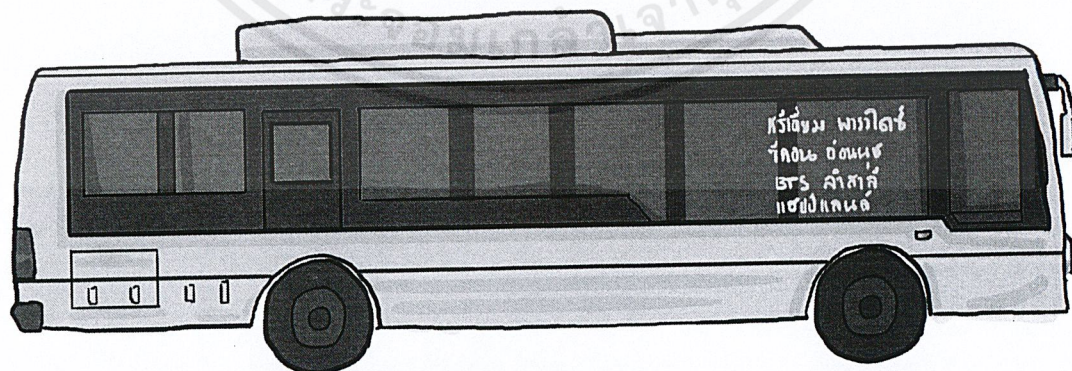
ภาพที่ 6.31 ตัวละครแทนผู้ใช้รถจักรยานยนต์

ยานพาหนะ

ด้วยเนื้อเรื่องกล่าวถึงการขนส่งสาธารณะจึงมีความจำเป็นต้องมียานพาหนะหลายรูปแบบที่มีให้บริการอยู่ มีการใช้สีและรายละเอียดให้เหมือนกับของจริงเพื่อให้สามารถระบุประเภทได้อย่างชัดเจน

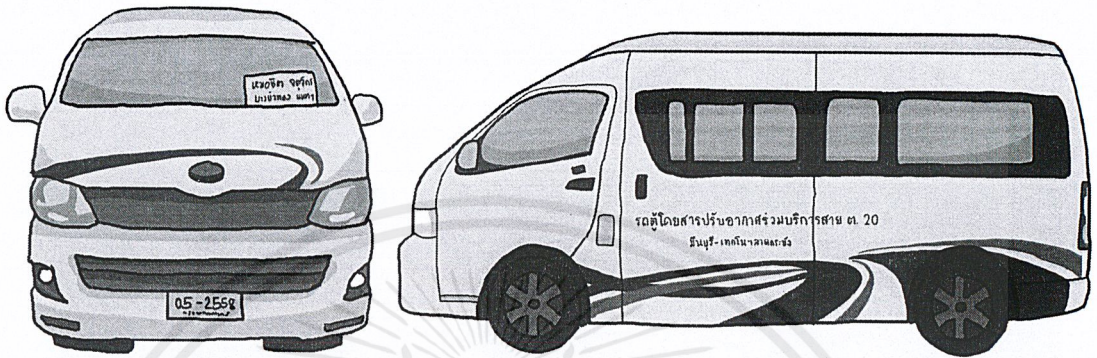

ภาพที่ 6.32 รถประจำทางสาธารณะ (รถร่วมบริการเอกชน)

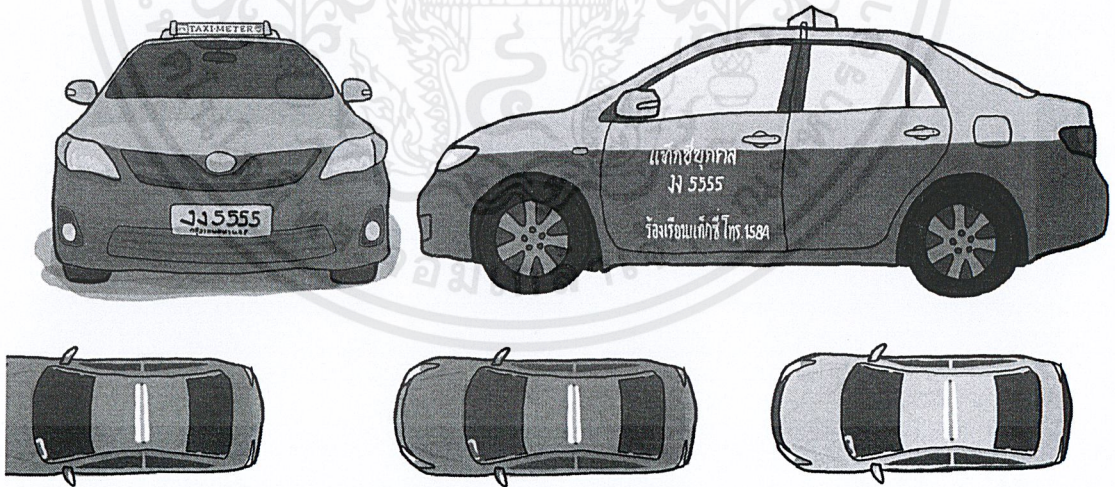

ภาพที่ 6.33 รถประจำทางสาธารณะ (รถร่วมบริการเอกชนปรับอากาศ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

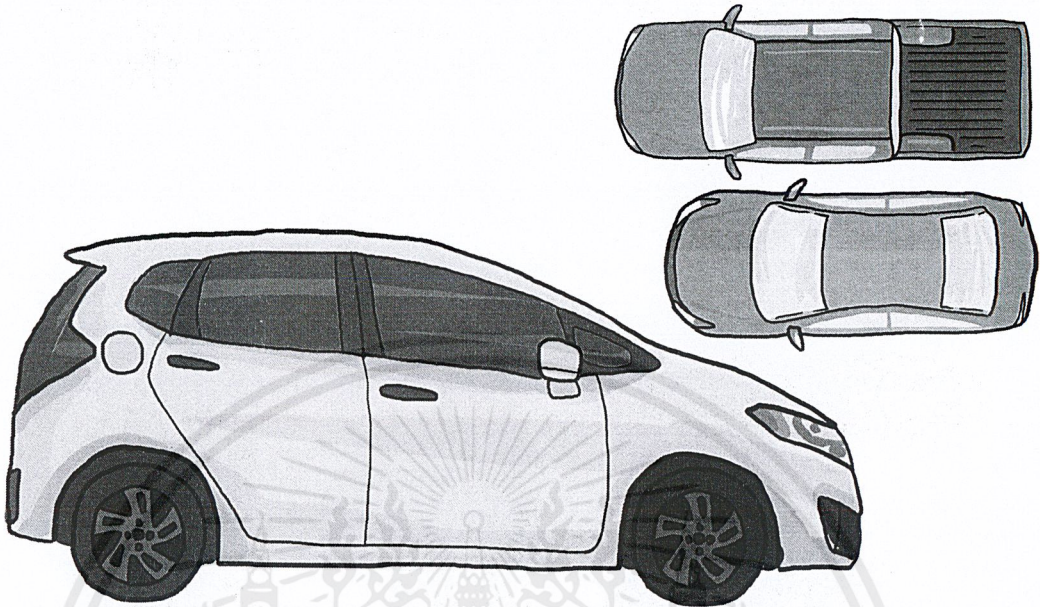

ภาพที่ 6.34 รถตู้โดยสารปรับอากาศร่วมบริการ

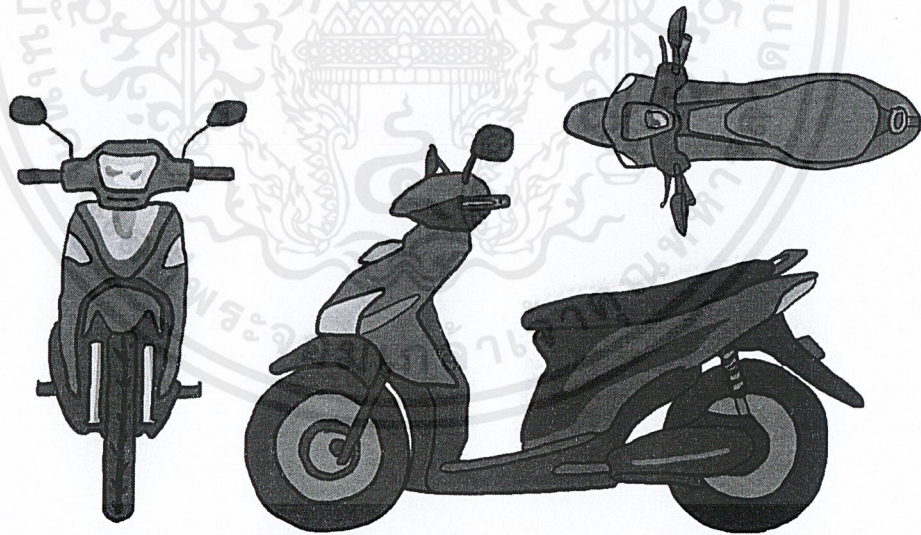

ภาพที่ 6.35 รถแท็กซี่บุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

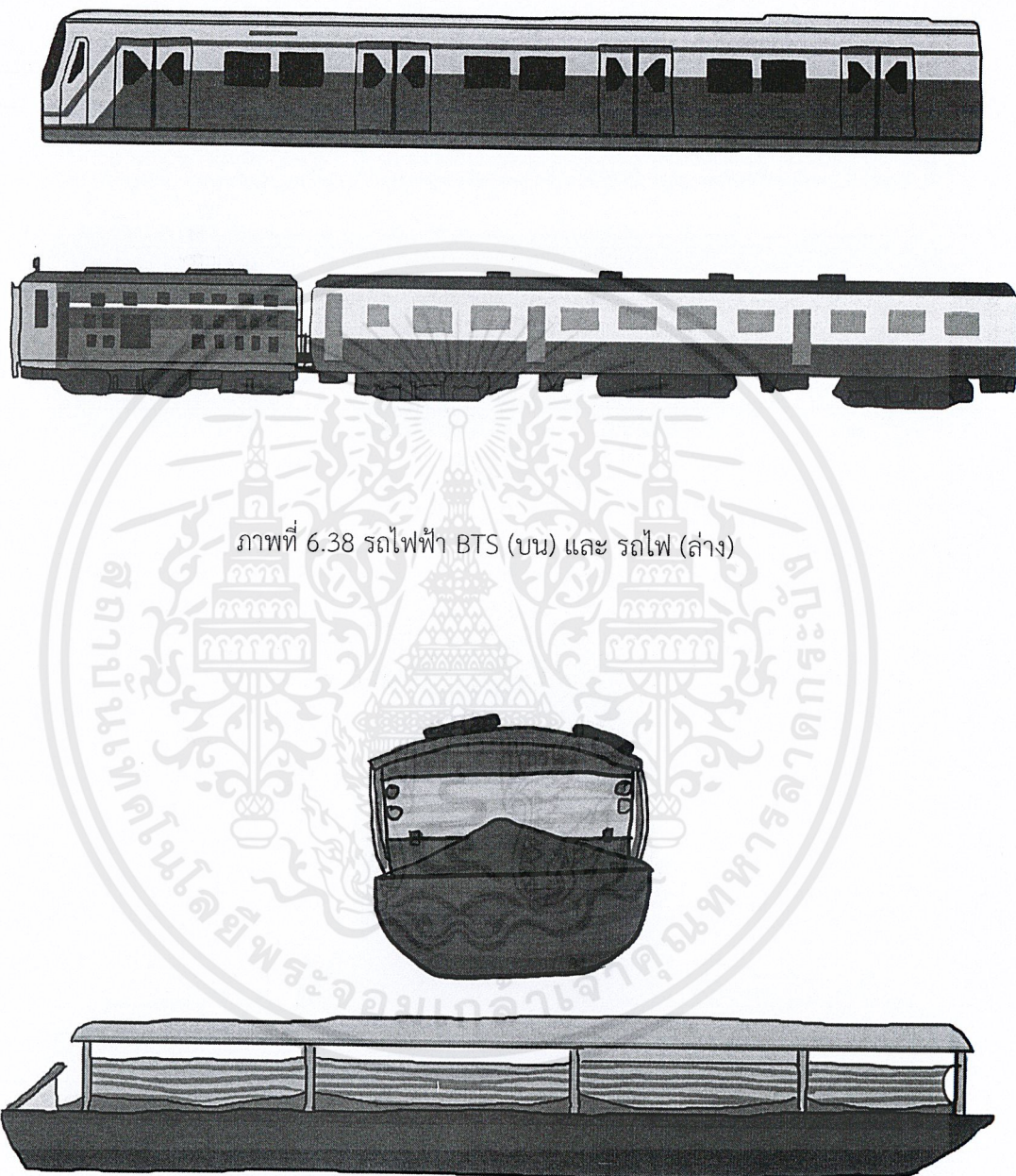

ภาพที่ 6.36 รถยนต์ส่วนบุคคล

ภาพที่ 6.37 รถจักรยานยนต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

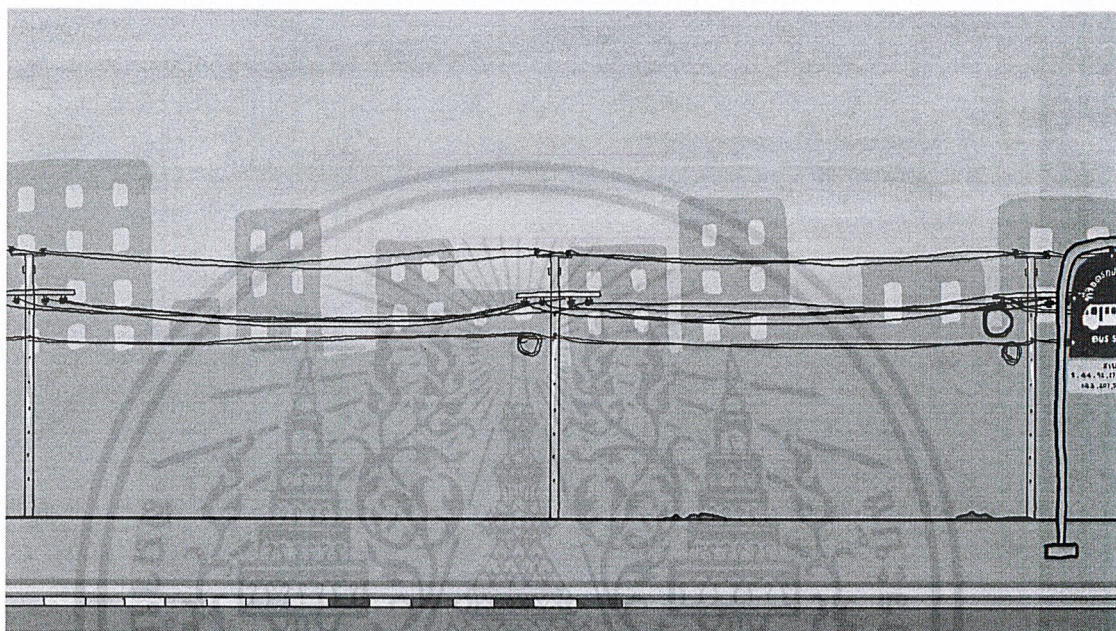
ภาพที่ 6.38 รถไฟฟ้า BTS (บน) และ รถไฟ (ล่าง)

ภาพที่ 6.39 เรือเอกชนร่วมบริการ

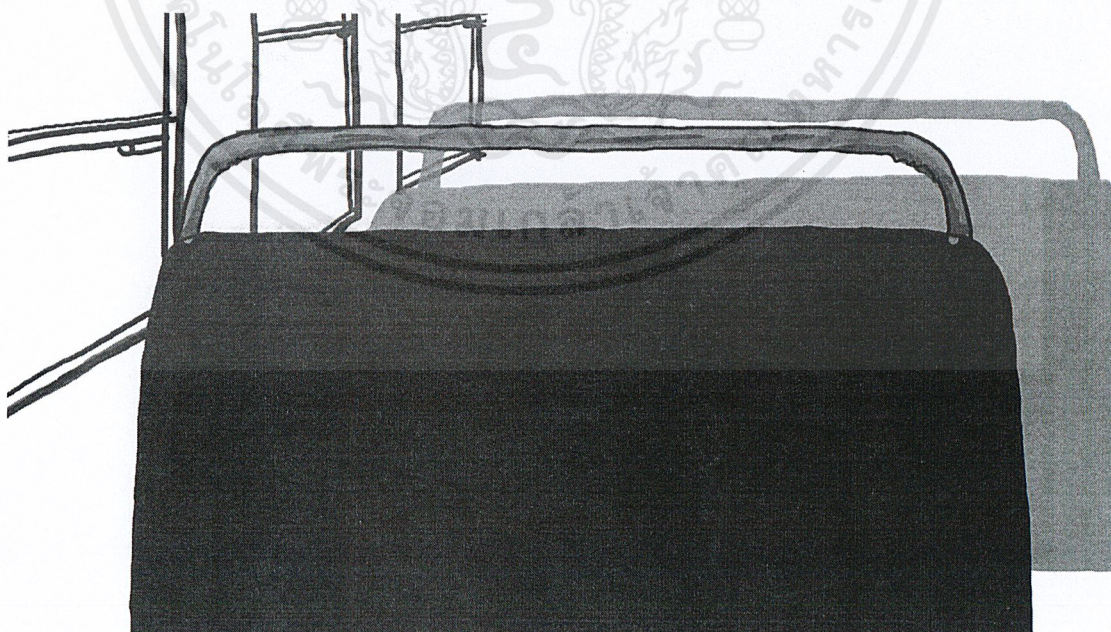
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก

ใช้สถานที่ธรรมดาที่ทุกคนต้องพบเจอทุกวันในเวลาเดินทาง เพิ่มรายละเอียดของฉาก ระยะหน้า ระยะหลัง ให้ฉากดูมีชีวิต ตัดเส้นขอบสีดำในส่วนที่สำคัญให้ดูโดดเด่น

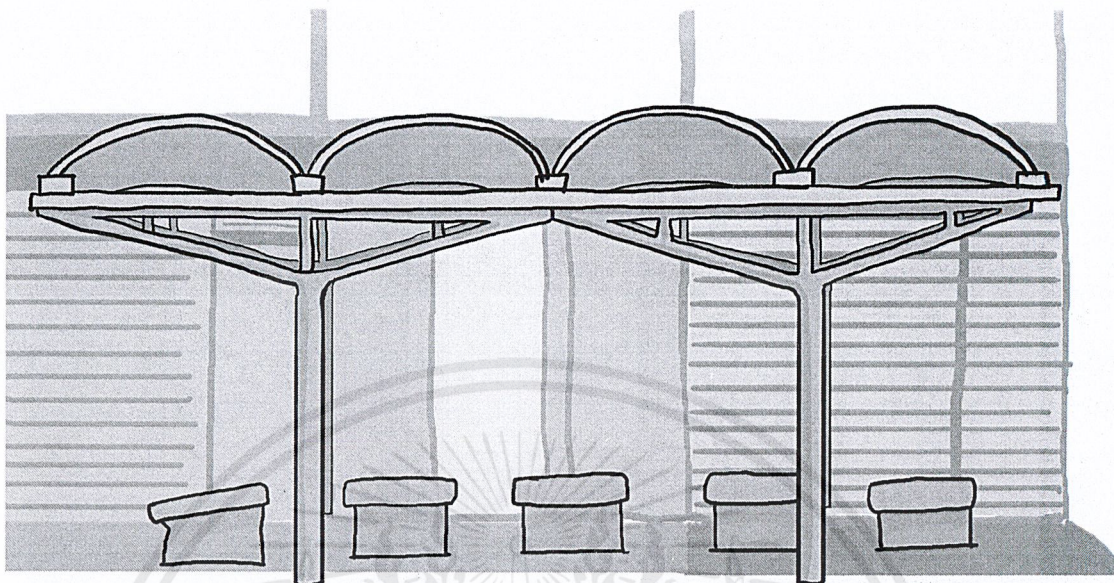

ภาพที่ 6.40 ฉากในเมือง

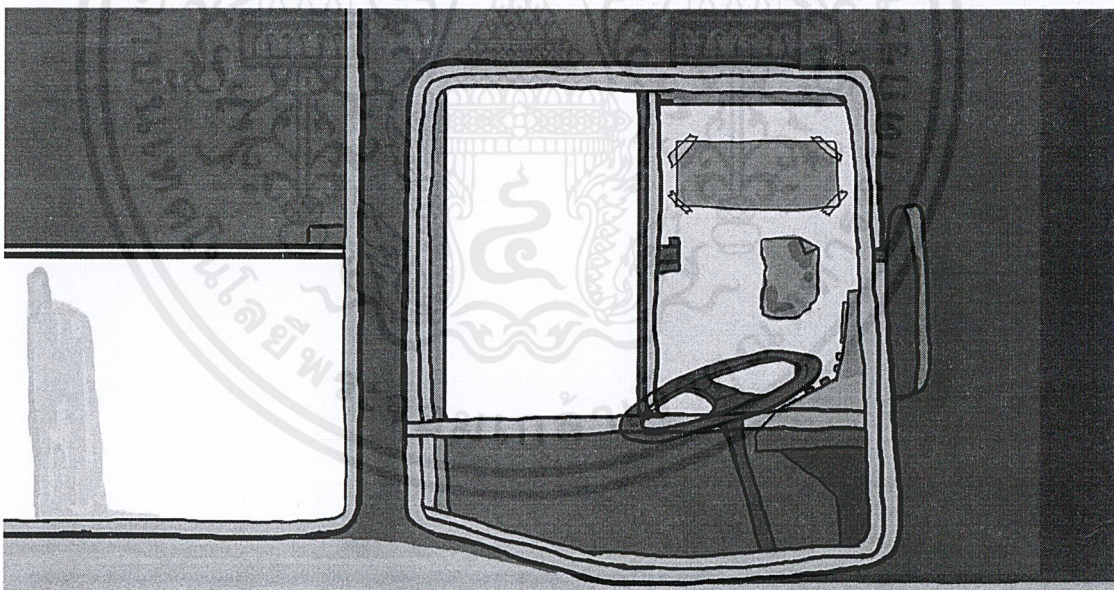

ภาพที่ 6.41 ฉากบนรถเมล์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

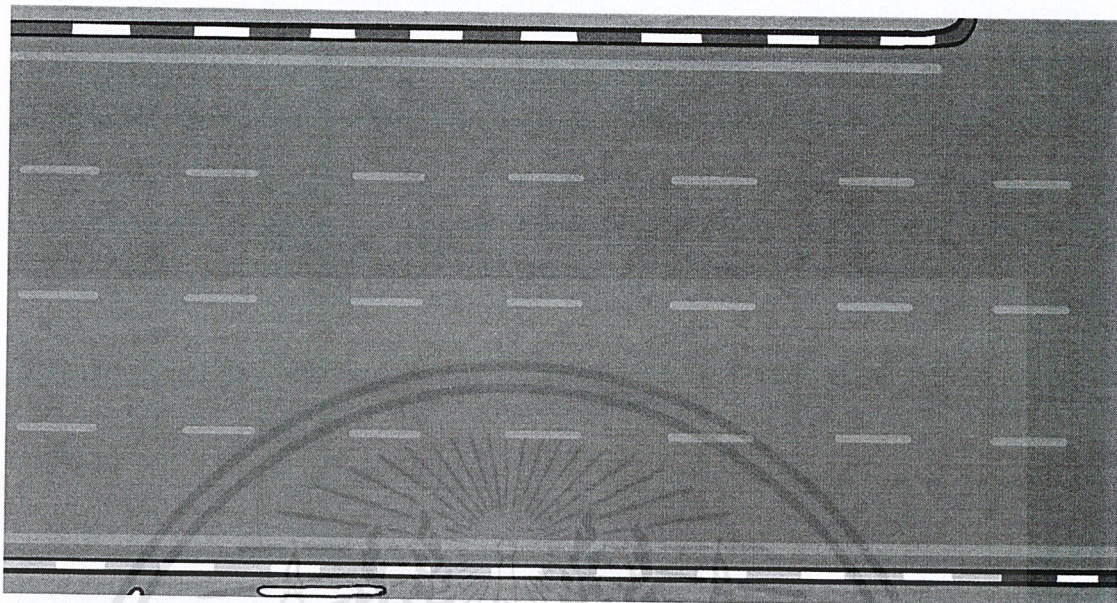

ภาพที่ 6.42 ฉากป้ายรถเมล์เก่า

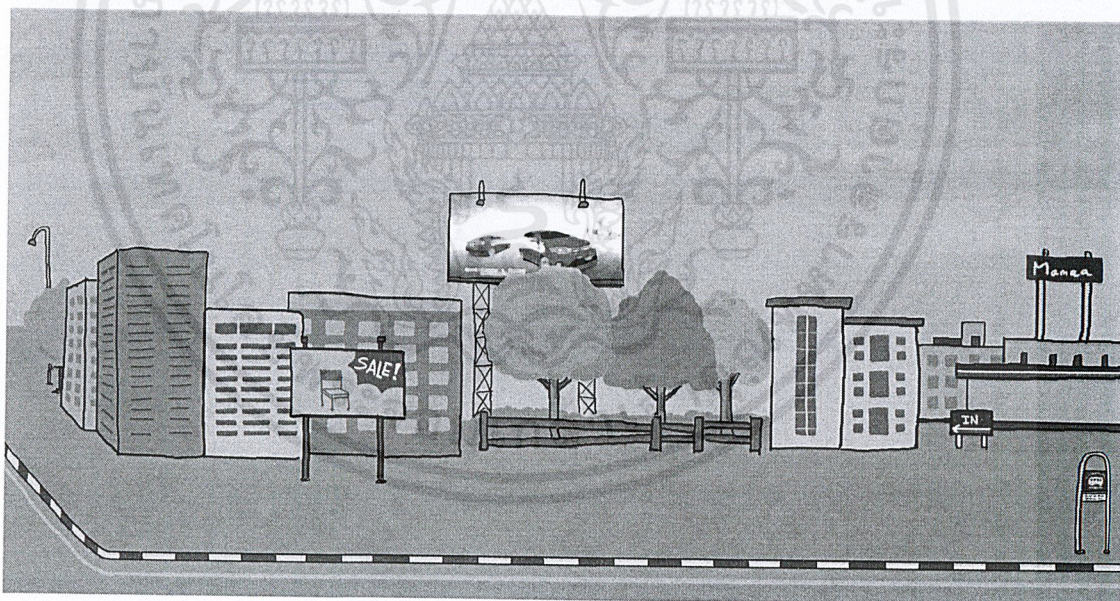

ภาพที่ 6.43 ฉากที่นั่งคนขับรถเมล์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

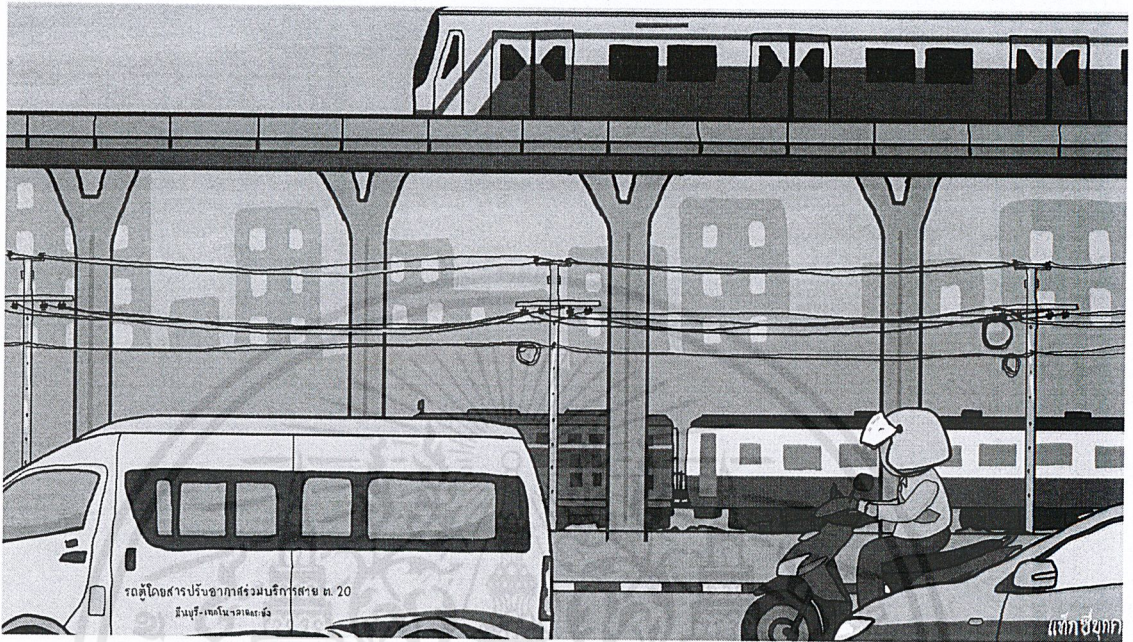
ภาพที่ 6.44 ฉากถนนจากมุมบน

ภาพที่ 6.45 ป้ายรถเมล์ตอนเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนำฉากไปใช้กับตัวละคร

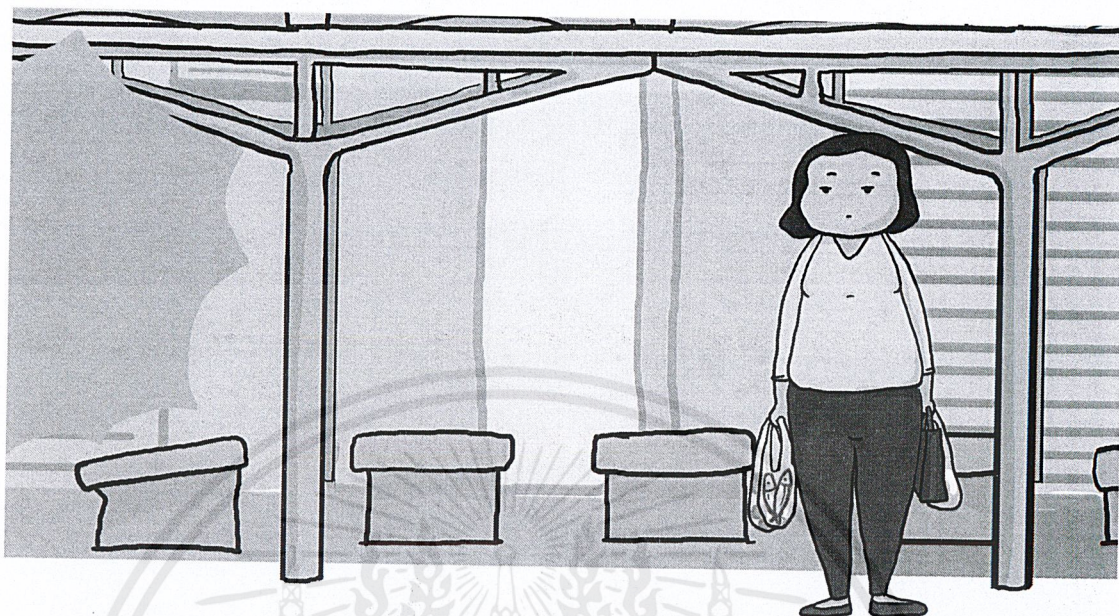

ภาพที่ 6.46 ฉากรถวิ่งในเมือง

ภาพที่ 6.47 ฉากผู้โดยสารรถบรณรถเมล์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

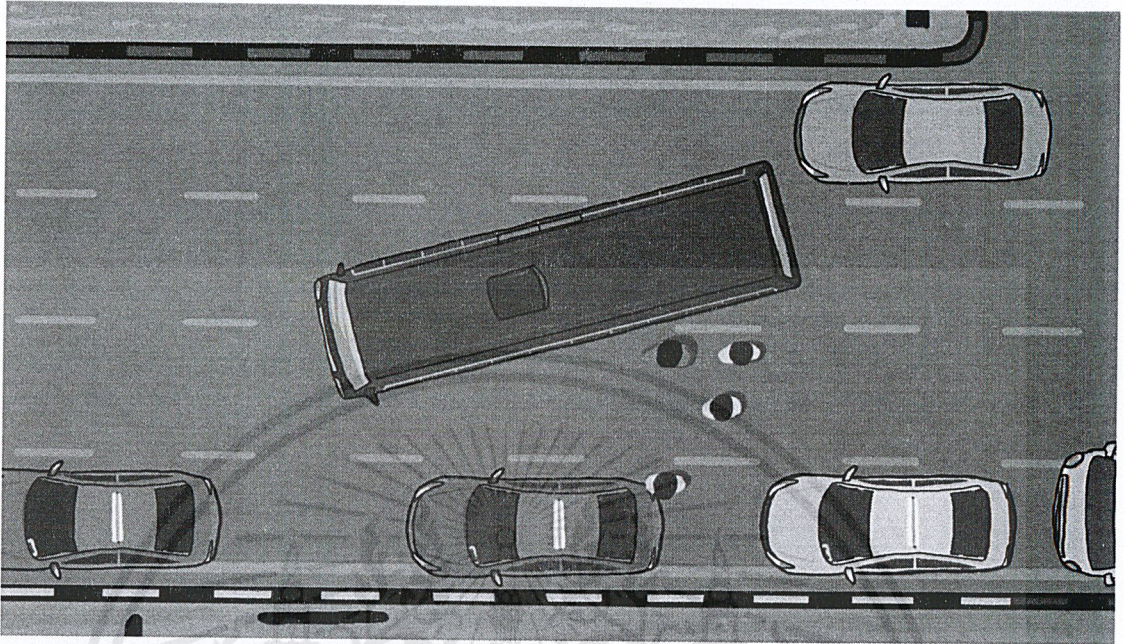

ภาพที่ 6.48 ฉากคุณป้ารอขึ้นรถเมล์

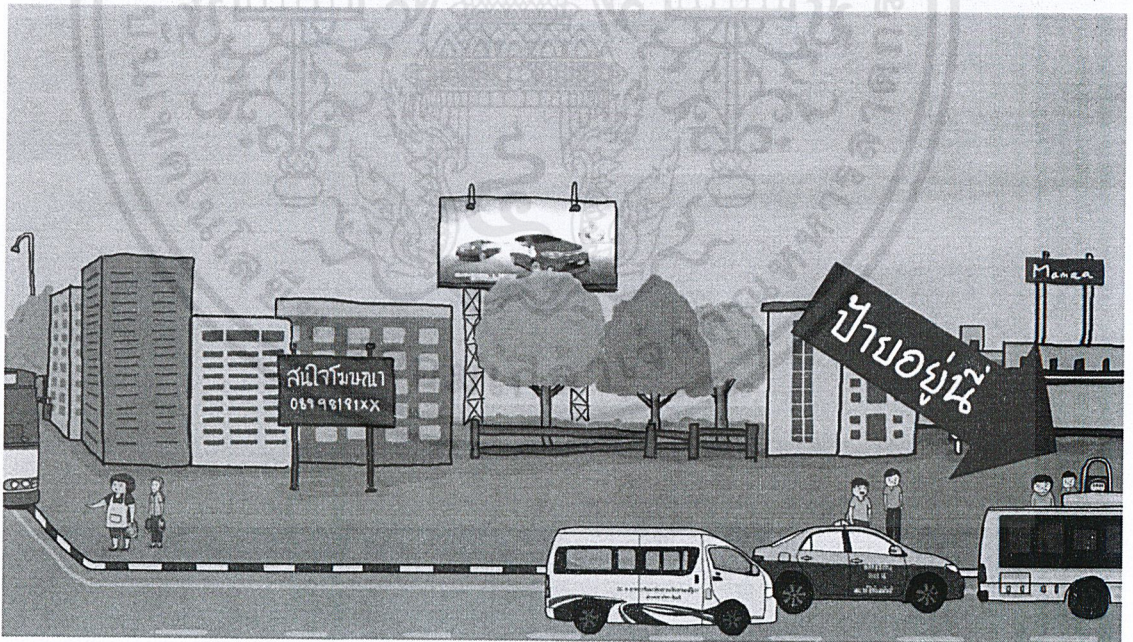

ภาพที่ 6.49 ฉากคนขับรถพูด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.50 ฉากรถเมล์จอดให้ลงเล่นขวา

ภาพที่ 6.51 ฉากผู้โดยสารโบกรถเมล์ก่อนป้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

งานสำเร็จ

กราฟฟิกเคลื่อนไหวพร้อมเสียงบรรยาย

“ปัญหาอีเมลไทย ใครผิด?”

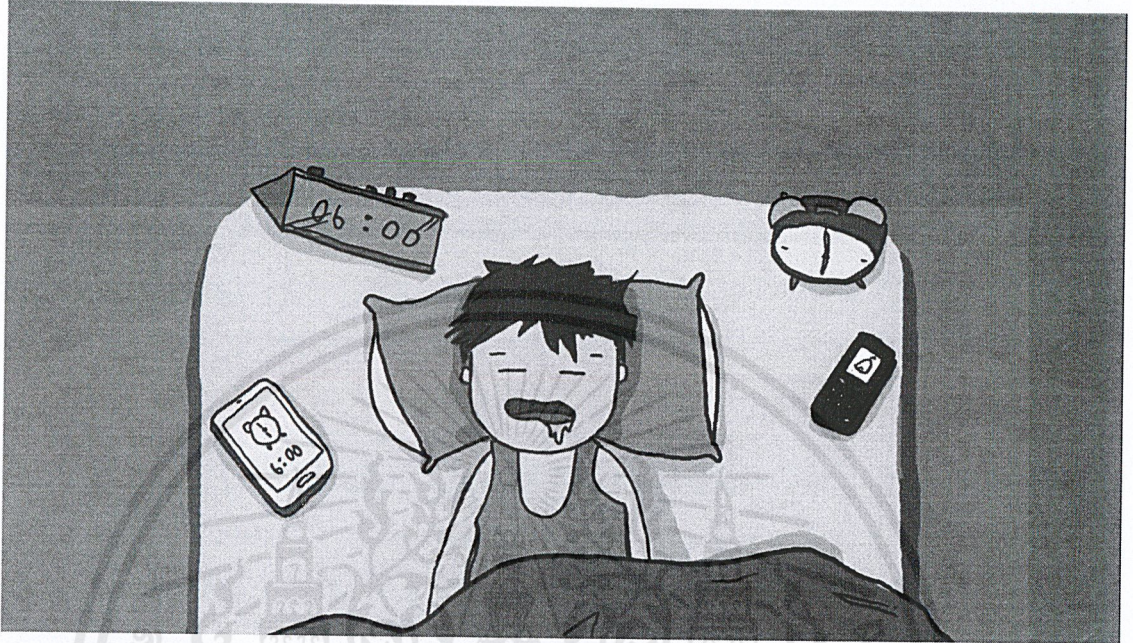
ภาพเริ่มต้น

ภาพที่ 7.1 “ปัญหาอีเมลไทย ใครผิด?” ภาพที่ 1

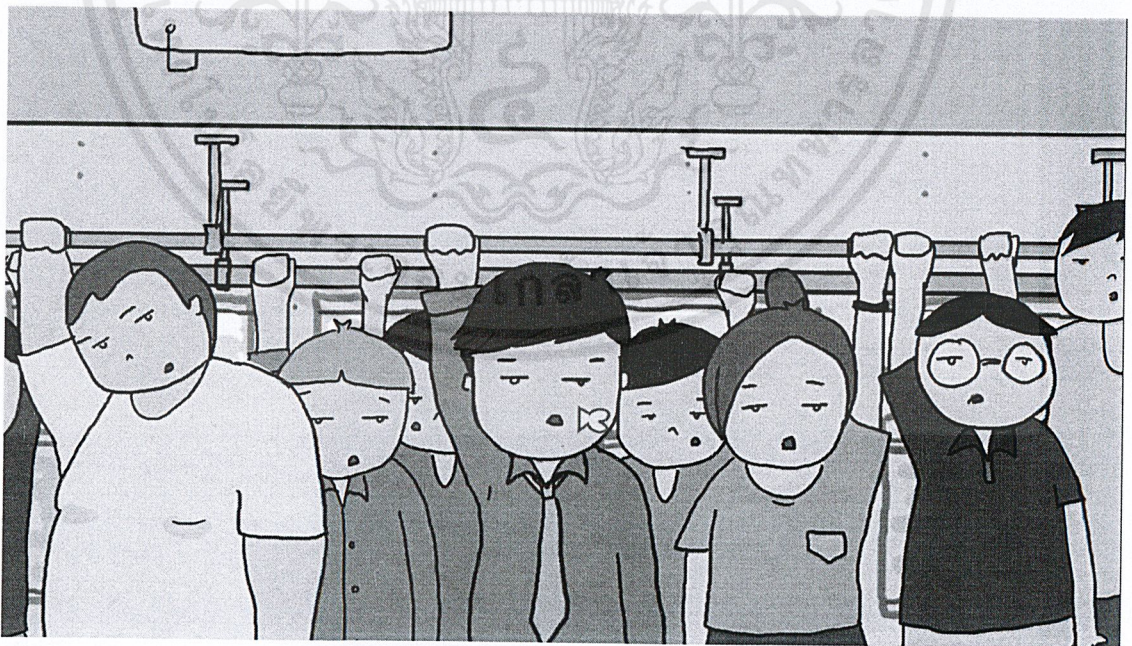
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นี่คือเรื่องราวการต่อสู้ของคนกรุงเทพ ตั้งแต่เริ่มต้น

ภาพที่ 7.2 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 2

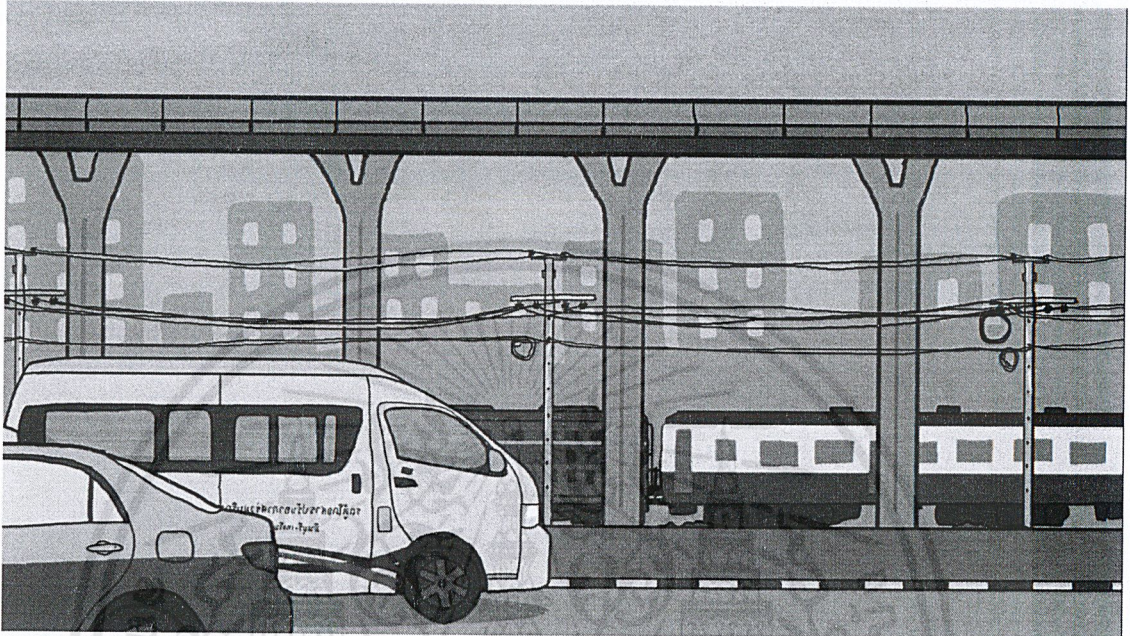
รีบแต่งตัว และรีบเดินทาง

ภาพที่ 7.3 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในแต่ละวันมีคนกรุงเทพฯใช้บริการขนส่งสาธารณะเป็นจำนวนมาก คุณมีทางเลือกตั้งแต่ รถไฟฟ้า ลุงแจ็กซี่ พี่วินมอเตอร์ไซด์ รถไฟ เรือ

ภาพที่ 7.4 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 4

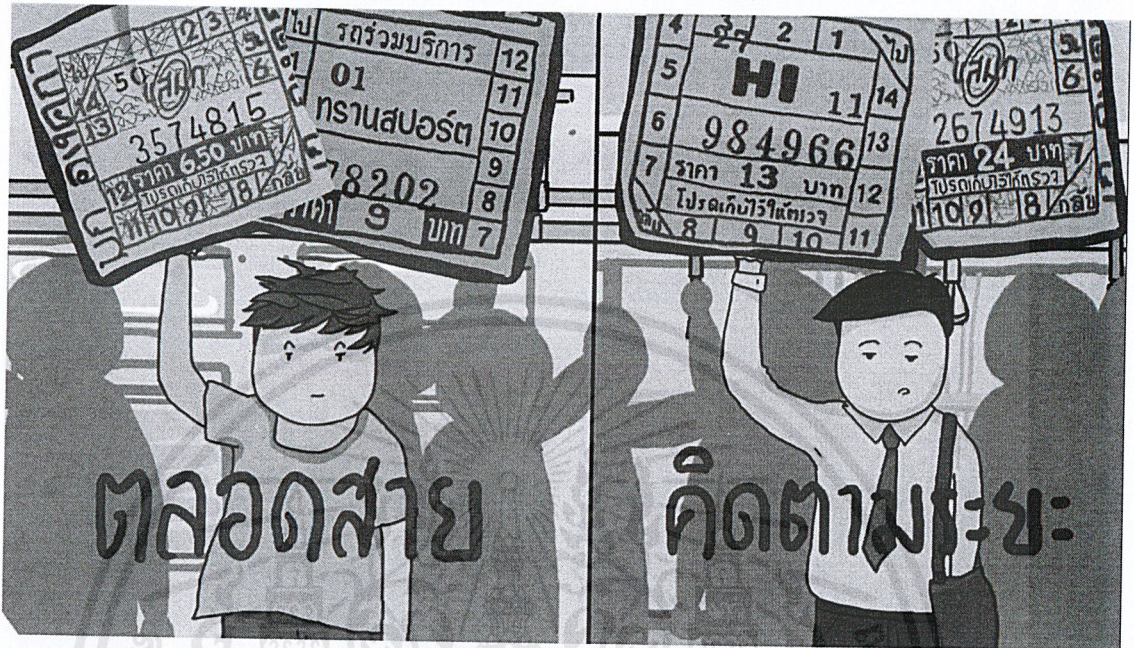
แต่จากผลสำรวจกว่าร้อยละ 63 ของคนที่ใช้บริการขนส่งสาธารณะ รถเมล์ครองแชมป์การใช้โดยสารสูงสุด

ภาพที่ 7.5 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีทั้งรถธรรมดาและรถปรับอากาศให้เลือกตามกำลังเงิน และความจำเป็น

ภาพที่ 7.6 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 6

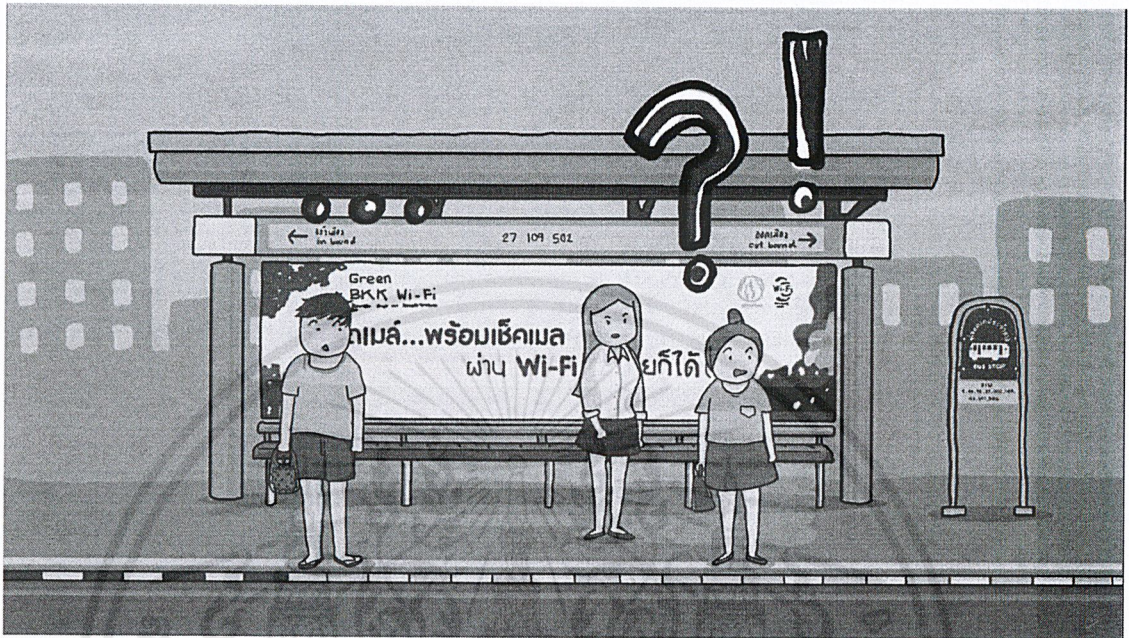
แต่สิ่งที่มีผู้โดยสารทุกคนต้องมีร่วมกันคือความทรหด !

ภาพที่ 7.7 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และถึงแม้คุณจะรอรถเมล์ที่ป้าย ก็ไม่ได้หมายความว่ารถจะจอดให้คุณได้ขึ้นเสมอไป

ภาพที่ 7.8 “ปัญหาารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 8

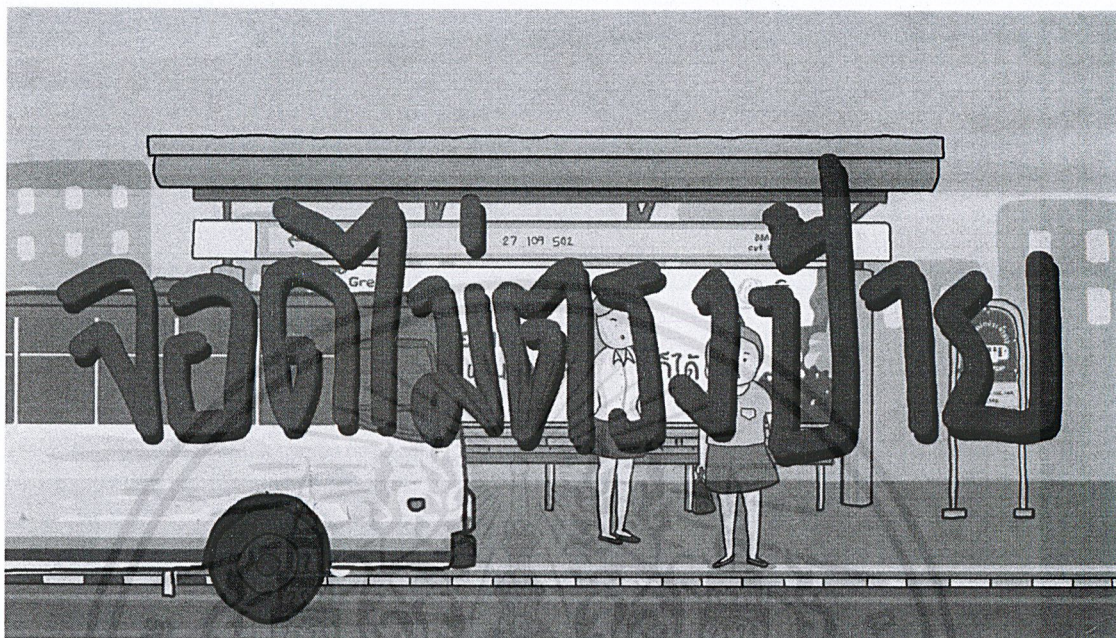
คุณเคยเจอแบบนี้บ้างครับ?

ภาพที่ 7.9 “ปัญหาารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รถจอดไม่ตรงป้าย? “โอย วิ่งอีกแล้วหรอ”

ภาพที่ 7.10 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 10

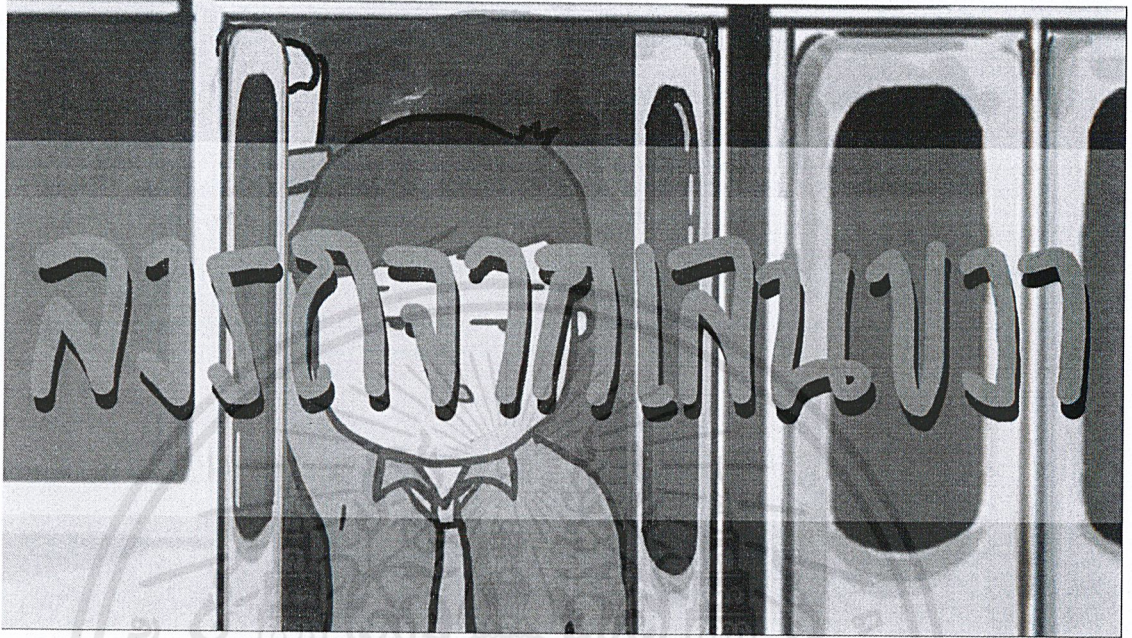
โบกแล้วไม่จอด? “เฮ้อ อื้อหือ”

ภาพที่ 7.11 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องลงรถจากเลนขวา? “ก้าวเลยที่ก้าวเลย รถเข้าซ้ายไม่ได้แล้วพี่ มองรถซ้ายด้วยพี่ เอ้า ไป”

ภาพที่ 7.12 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 12

รอแล้วรออีก รถไม่ออกสักที? “สิบกว่านาทีแล้วนะ เมื่อไรจะออกเนี่ย”

ภาพที่ 7.13 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตรียมตัวจะขึ้นแล้ว แต่ก็ “.... พี่ว่ เที้ย อะไกรัันว่้า”

ภาพที่ 7.14 “ปัญหาธรมลัทย ไครมิด?” ภาพที่ 14

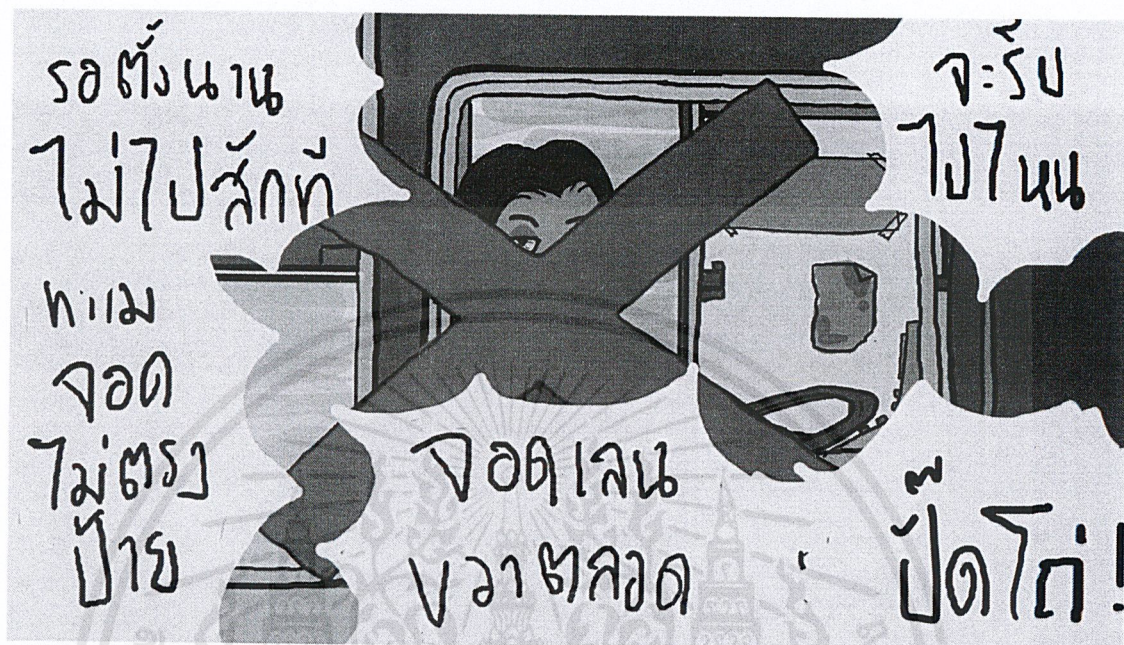
มันโหดร้ายใช่ไหมครับ

ภาพที่ 7.15 “ปัญหาธรมลัทย ไครมิด?” ภาพที่ 15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณอาจจะคิดว่า ก็รถเมลล์นั่นแหละผิด ทำไมไม่จอดให้มันตึกๆ ให้มันตรงป้าย ให้มันนน.... (แอ่ตๆ)

ภาพที่ 7.16 “ปัญหารถเมลล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 16

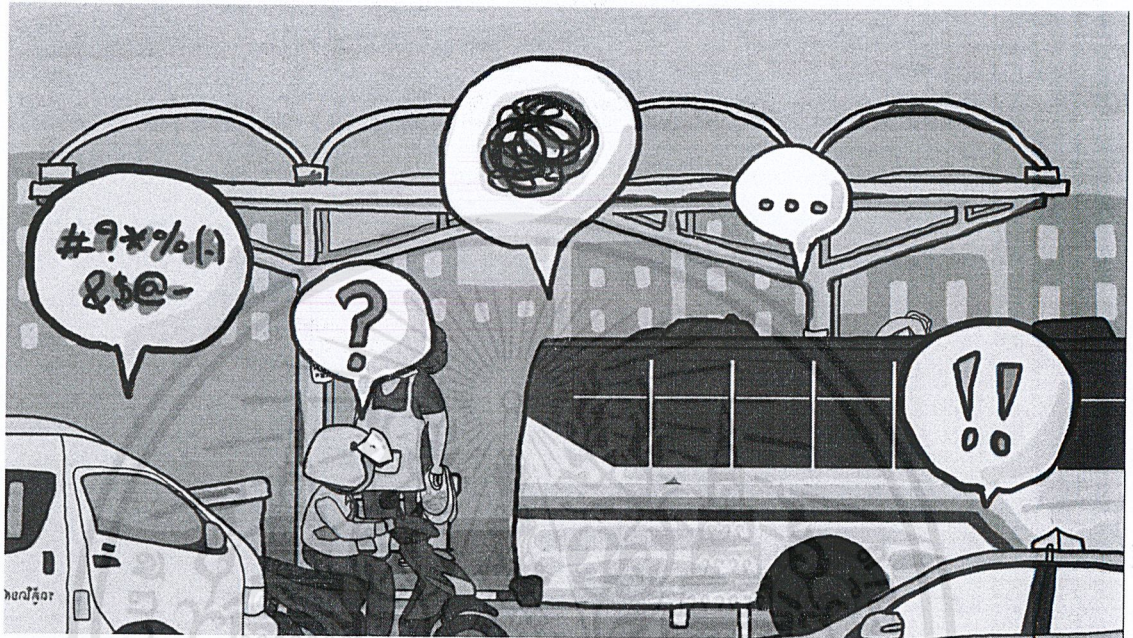
“คิดว่ารถเมลล์ไม่ยอมทำอะไรหรือ?”

ภาพที่ 7.17 “ปัญหารถเมลล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพราะในป้ายรถเมล์จะต้องมีทั้ง ผู้โดยสาร รถเมล์ และรถอื่นๆที่มารวมตัวกัน แท็กซี่ รถตู้ ฟิวน์ หรือรถส่วนตัว เรื่องทั้งหมดจึงไม่ได้เกิดขึ้นจากรถเมล์อย่างเดียว แต่รวมไปถึงผู้โดยสารทั้งหลาย

ภาพที่ 7.18 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 18

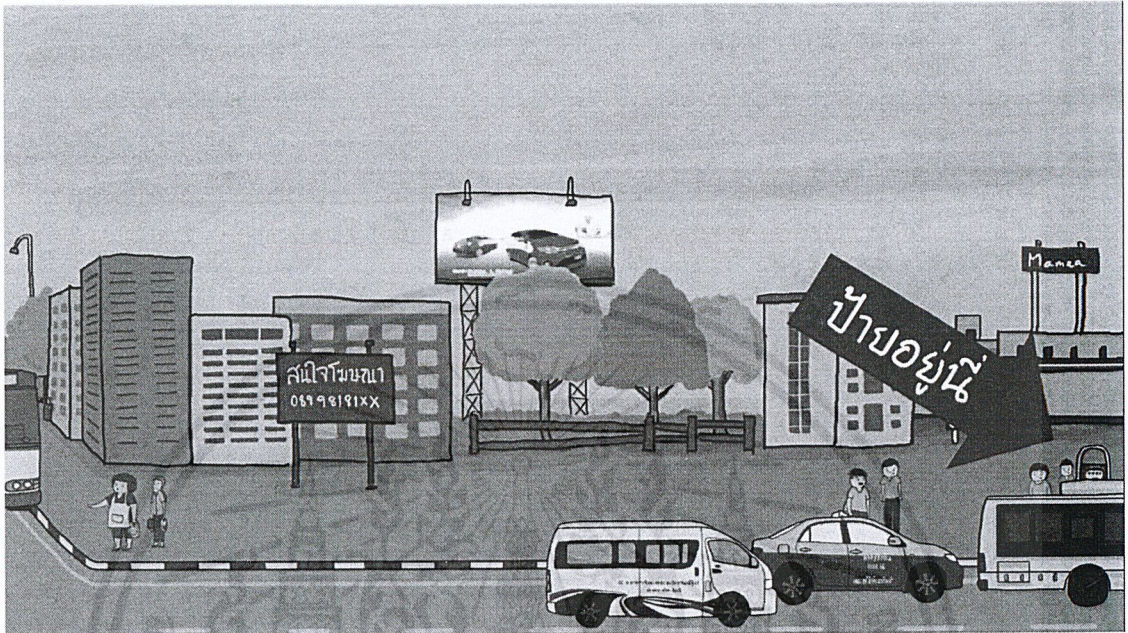
ผมขอแบ่งเป็น กลุ่มแบบนี้แล้วกันครับ กลุ่มก่อนป้าย

ภาพที่ 7.19 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ไม่เป็นไรหรอกแก๊ว โบกตรงนี่แหละ ได้นั่งชัวร์” (โบกตั้งแต่แยก ไกลมาๆ)

ภาพที่ 7.20 “ปัญหาธรมลไทย ใครผิด?” ภาพที่ 20

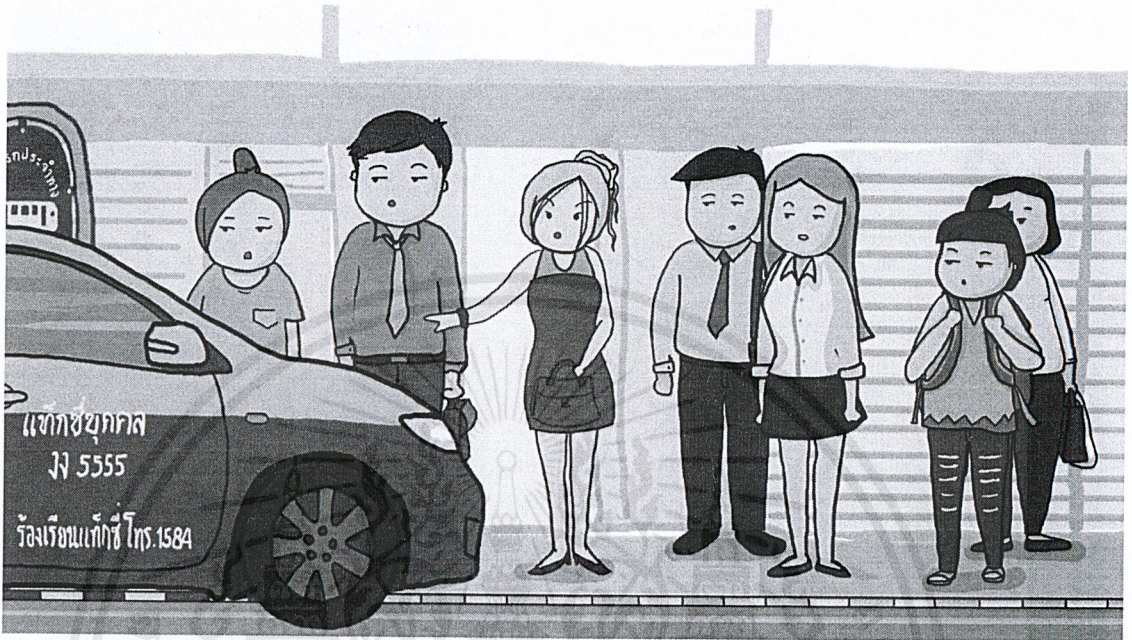
กลุ่มทนมัโหวไปก่อนแล้วกัน

ภาพที่ 7.21 “ปัญหาธรมลไทย ใครผิด?” ภาพที่ 21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่รอแล้วรถเมล์ โบกมันตรงนี้เลยแล้วกัน

ภาพที่ 7.22 “ปัญหาารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 22

“แท็กซี่จ๋า” (โบกแล้วแท็กซี่จอด รถเมล์เข้าไม่ได้เลยไปเลย)

ภาพที่ 7.23 “ปัญหาารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มนักวิ่ง วิ่งตั้งแต่เห็นรถลึบๆ

ภาพที่ 7.24 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 24

เลยเริ่มไม่แน่ใจว่ารถเมล์จะมาถึงตรงป้ายที่เรายืนอยู่หรือเปล่า

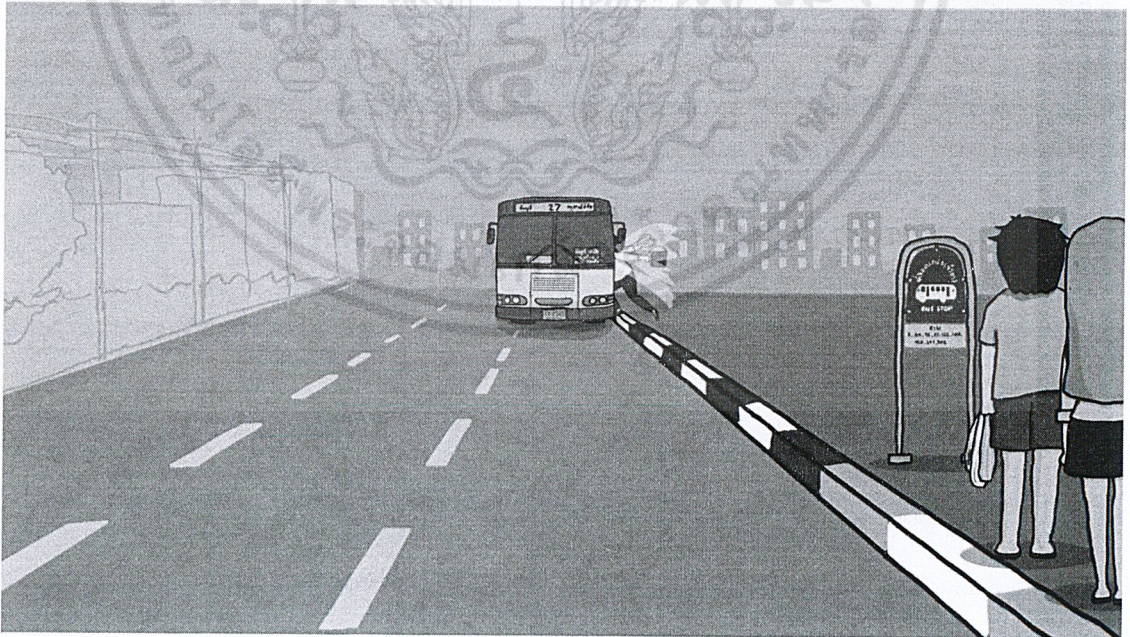

ภาพที่ 7.25 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7.26 “ปัญหาารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 26
(รถค่อยๆ ไหลมา แล้วก็จอดแช่)

ภาพที่ 7.27 “ปัญหาารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 27

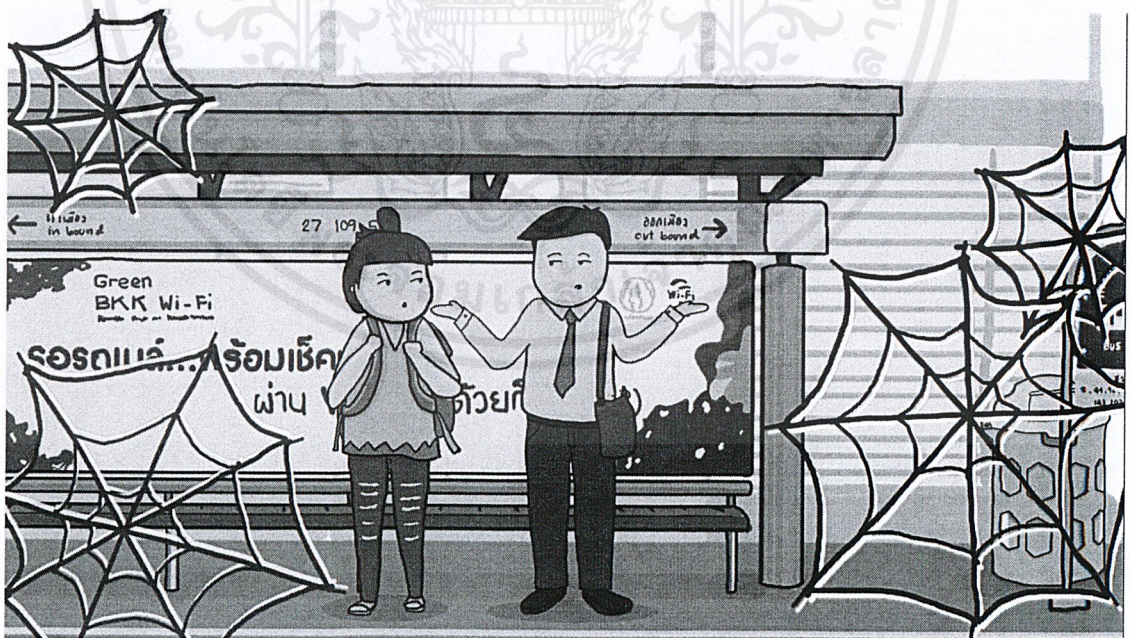
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และกลุ่มคนที่ยื่นรอ

ภาพที่ 7.28 “ปัญหาเรลเมลิไทย ใครผิด?” ภาพที่ 28

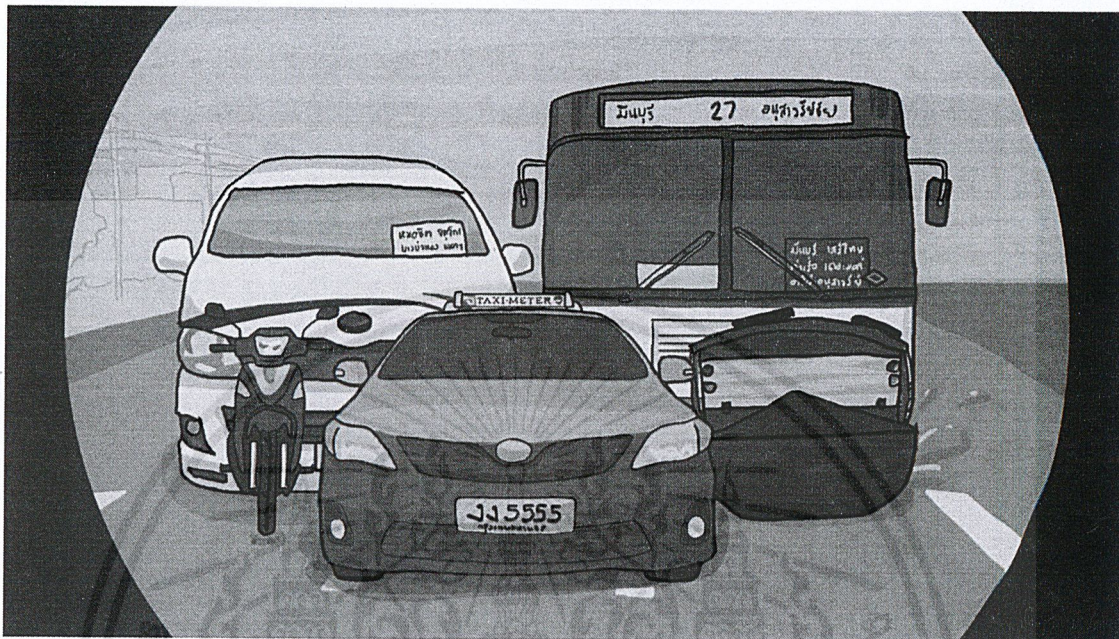
“สรุปว่ารถจะจอดทุกที่กเว้นป้ายไข่ม้อยเนี่ย?”

ภาพที่ 7.29 “ปัญหาเรลเมลิไทย ใครผิด?” ภาพที่ 29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และยังมีเพื่อนร่วมท้องถนน ที่พร้อมมาร่วมสร้างความตื่นเต้นกับเรามากมาย

ภาพที่ 7.30 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 30

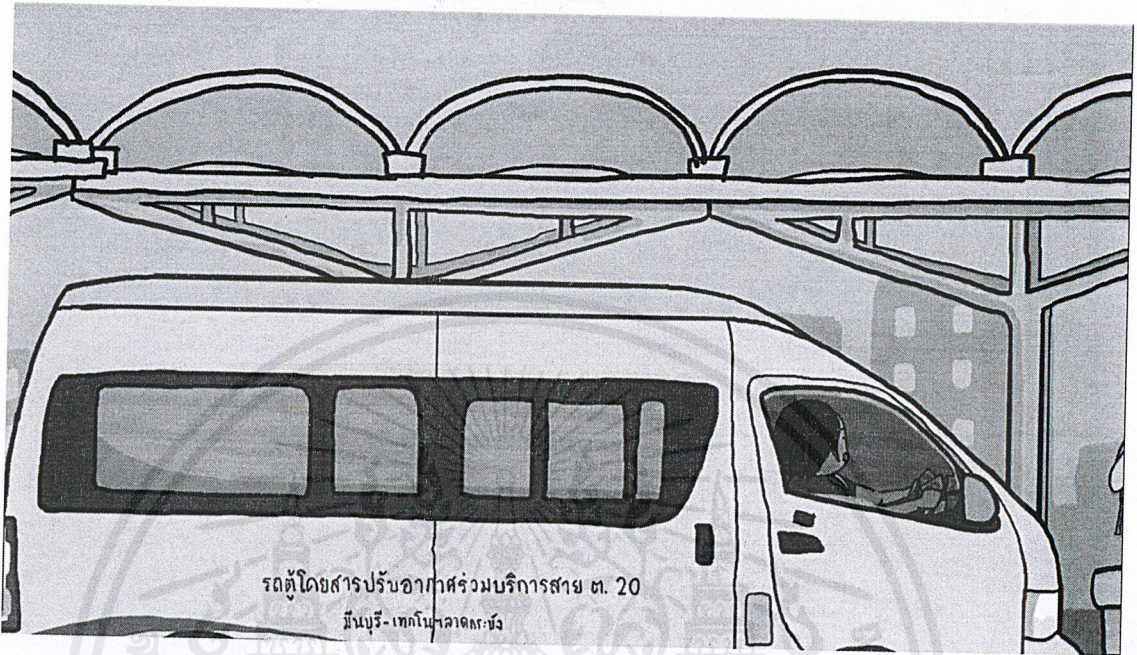
คุณลุงแท็กซี่ “แหม ลุงก็จอดแป๊บเดียว คนจอดกันเยอะแยะเนี่ยใครๆเขาก็จอดกัน”

ภาพที่ 7.31 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พี่ๆรถตู้ “เสาวรีย์ยีลิบห่า เราอะจากเดอะมอลล์หรือ ยีลิบ อะๆจ่าย อะลิบบาท”

ภาพที่ 7.32 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 32

และ “พี่อะ ซาดำเย็นแก้วนึ่ง” “โอโห มาจอดอะไรตรงนี่เนี่ย”

ภาพที่ 7.33 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 33

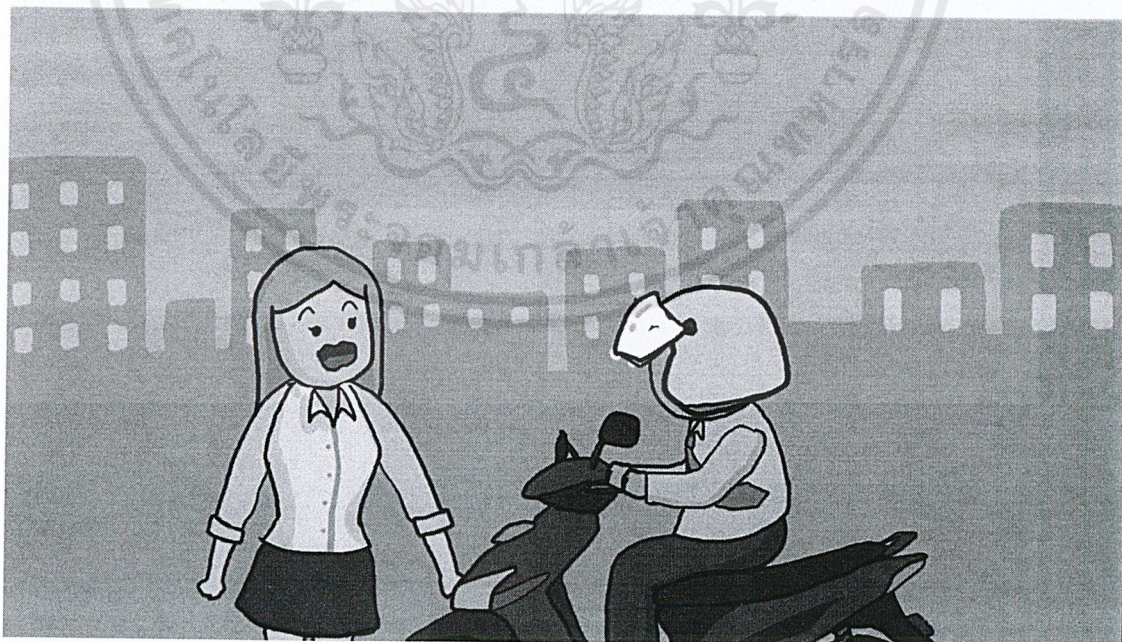
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“อ้าว เลยกี่รถเข้าไปข้างในไม่ได้แล้วที่ก้าวไวที ลงเลยทีระวังมอไซ เออลงไปลง เอาเลยที เออ ไป”

ภาพที่ 7.34 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 34

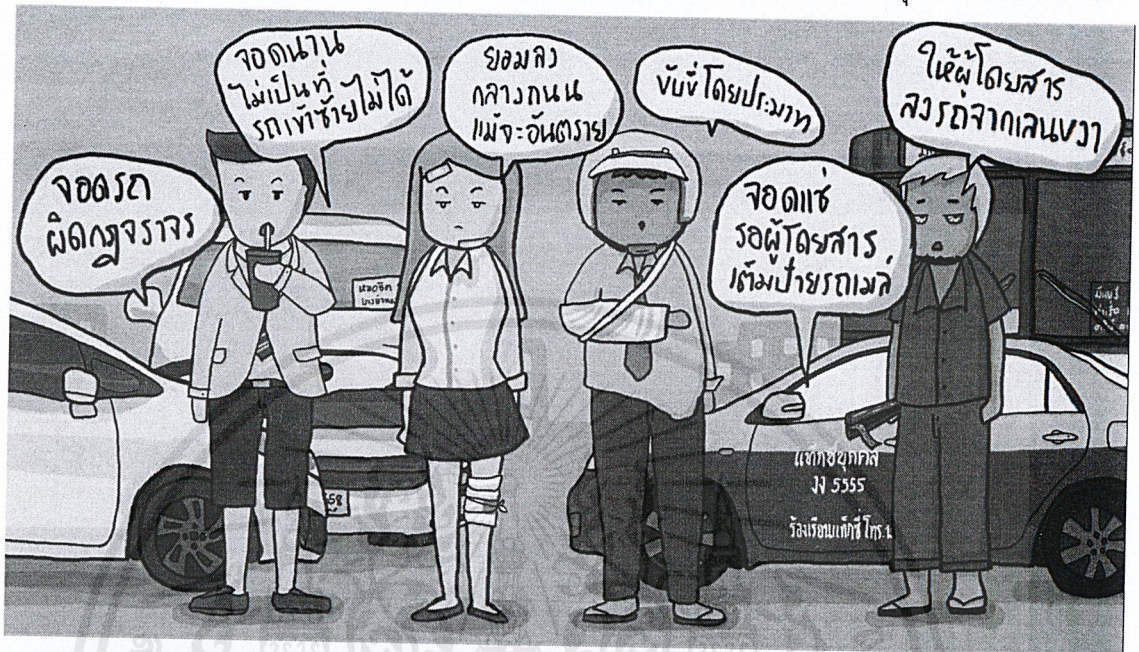
“โอ้ วิ๊ยยย”
(รถมอเตอร์ไซค์วิ่งเข้ามาชน)

ภาพที่ 7.35 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 35

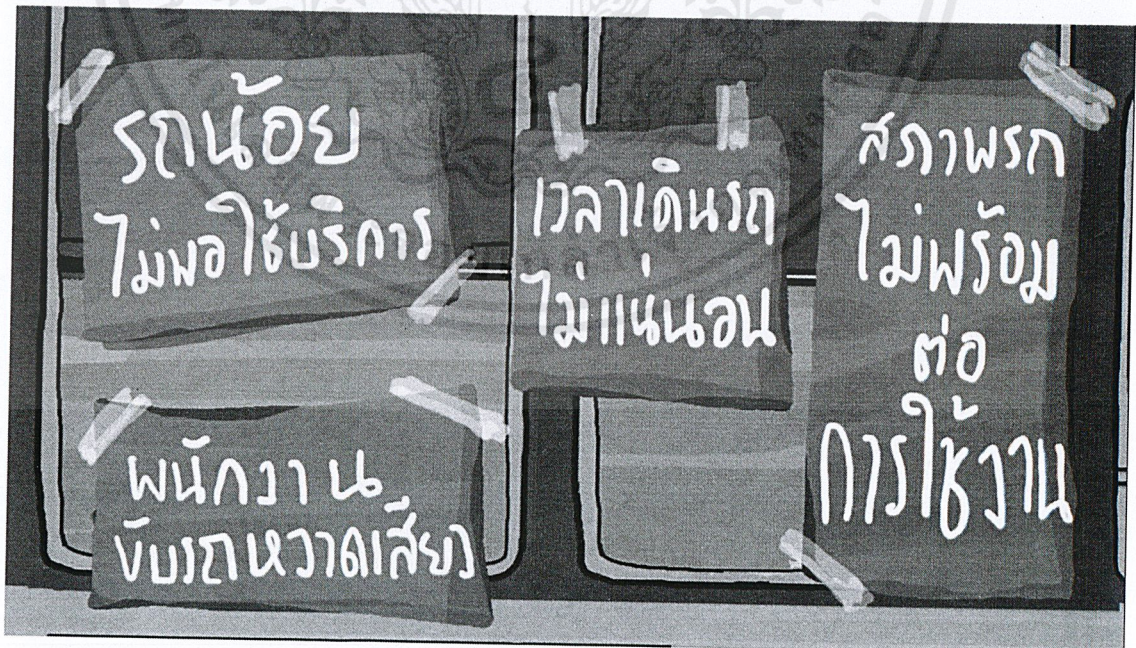
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็นได้ว่าปัญหาทั้งหมด เราทุกคนมีส่วนร่วมด้วยกันทั้งนั้น และสิ่งเหล่านี้เองที่ทำให้ทุกอย่างติดขัดไปหมด

ภาพที่ 7.36 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 36

ซึ่งก็ยังมีปัญหารถน้อย ไม่พอใช้บริการ พนักงานขับรถหวาดเสียว สภาพรถไม่พร้อมต่อการใช้งาน และเวลาที่ไม่ว่างนอน ที่ฝ่ายผู้ให้บริการปล่อยปละละเลย

ภาพที่ 7.37 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพราะทุกคนยึดติดกับคำว่า สะดวก สบาย

ภาพที่ 7.38 “ปัญหากรณีไทย ใครผิด?” ภาพที่ 38

อะอะอะไรก็ขอสะดวกไว้ก่อน

ภาพที่ 7.39 “ปัญหากรณีไทย ใครผิด?” ภาพที่ 39

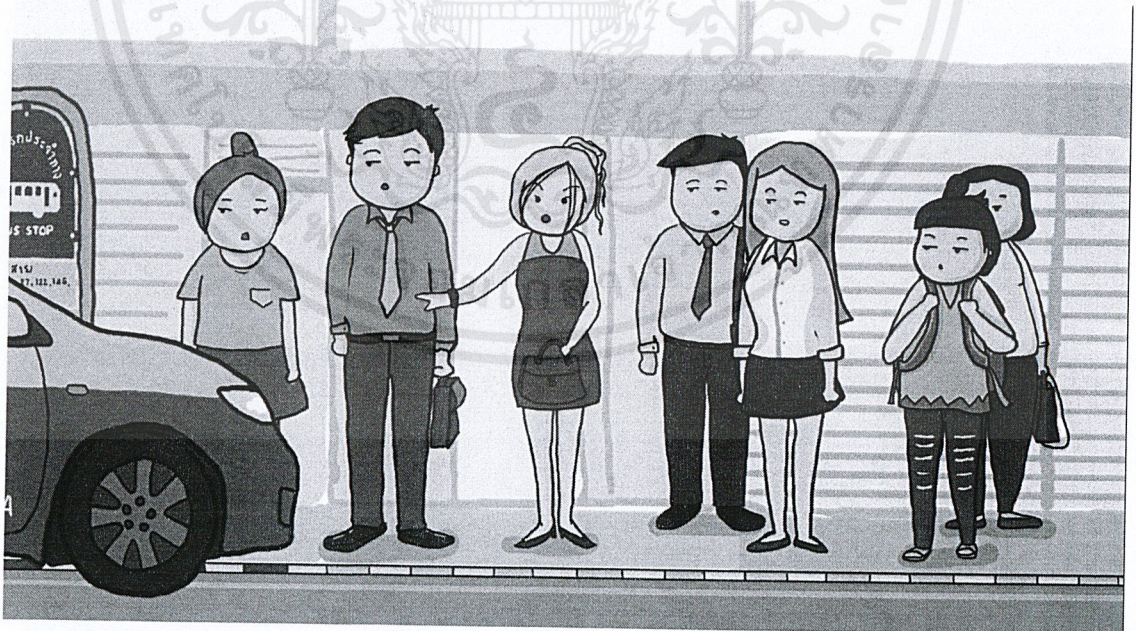
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จนลืมไปว่าความสะดวกสบายของเรา

ภาพที่ 7.40 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 40

จะไปสร้างความลำบากให้คนอื่นหรือเปล่า

ภาพที่ 7.41 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 41

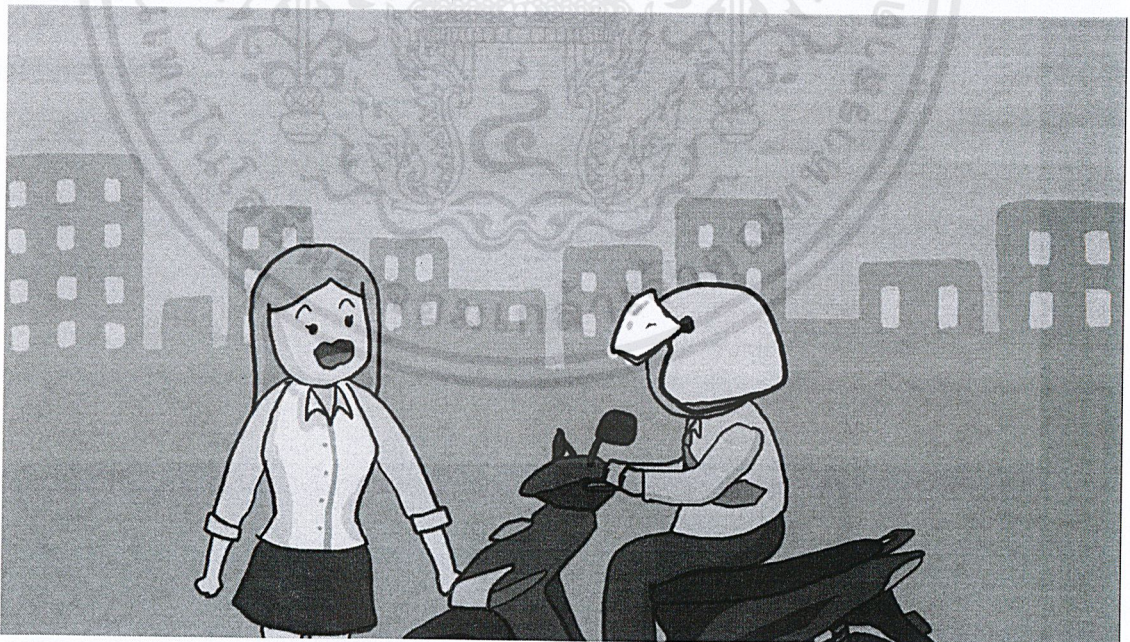
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บางที่เรื่องที่เราคิดว่าเล็กน้อย

ภาพที่ 7.42 “ปัญหาธมลไทย ใครผิด?” ภาพที่ 42

อาจส่งผลกระทบต่อที่ยิ่งใหญ่ตามมา

ภาพที่ 7.43 “ปัญหาธมลไทย ใครผิด?” ภาพที่ 43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มันอาจจะเริ่มที่คุณ หะ?

ภาพที่ 7.44 “ปัญหากรณีไทย ใครผิด?” ภาพที่ 44

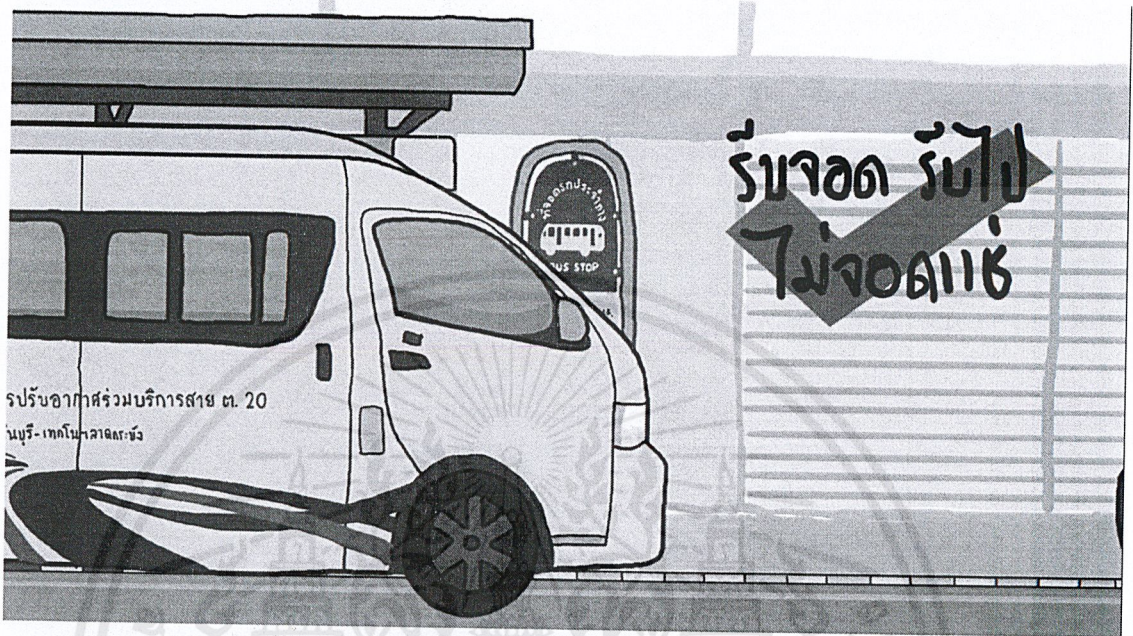
ให้ความสำคัญ ใส่ใจในหน้าที่ของตัวเอง คุณนั่นแหละครับ คุณนะ

ภาพที่ 7.45 “ปัญหากรณีไทย ใครผิด?” ภาพที่ 45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เคารพกฎจราจร

ภาพที่ 7.46 “ปัญหากรณีไทย ใครผิด?” ภาพที่ 46

นี่ถึงสวัสดิภาพความปลอดภัยของผู้ใช้ท้องถนนด้วยกัน อ้า อย่างนั้นแหละครับ

ภาพที่ 7.47 “ปัญหากรณีไทย ใครผิด?” ภาพที่ 47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพราะทุกคนมีส่วนร่วมช่วยที่จะทำให้ขนส่งสาธารณะ

ภาพที่ 7.48 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 48

ภาพที่ 7.49 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นช่องทางในการเดินทาง

ภาพที่ 7.50 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 50

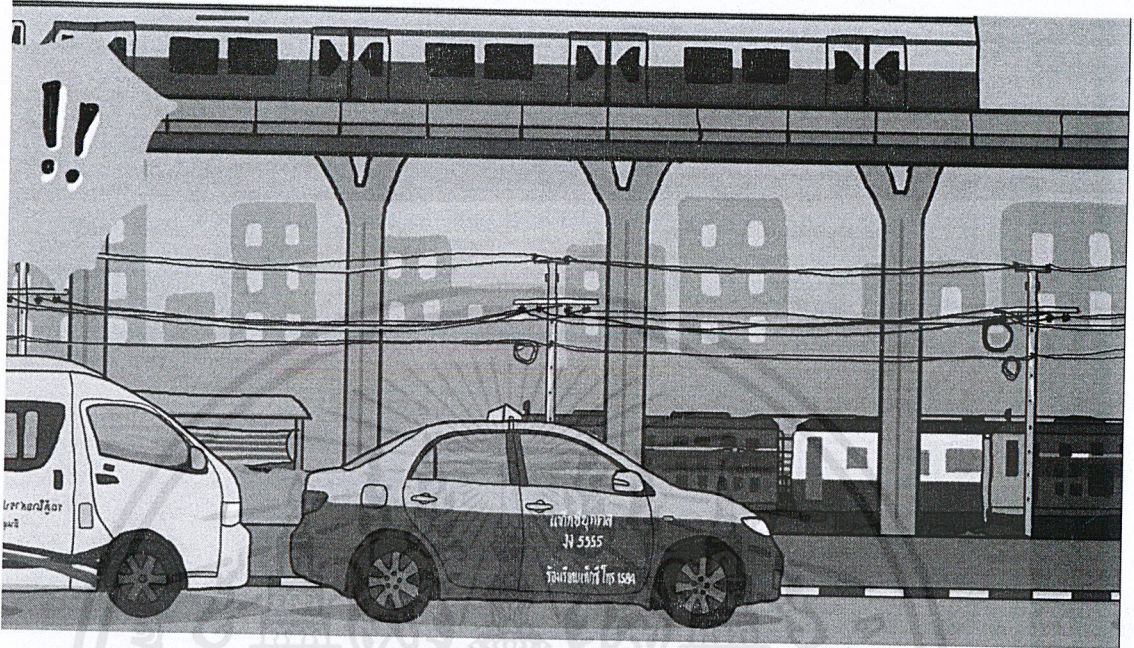
ที่คนเมืองได้ใช้ร่วมกันอย่างมีความสุข

ภาพที่ 7.51 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 51

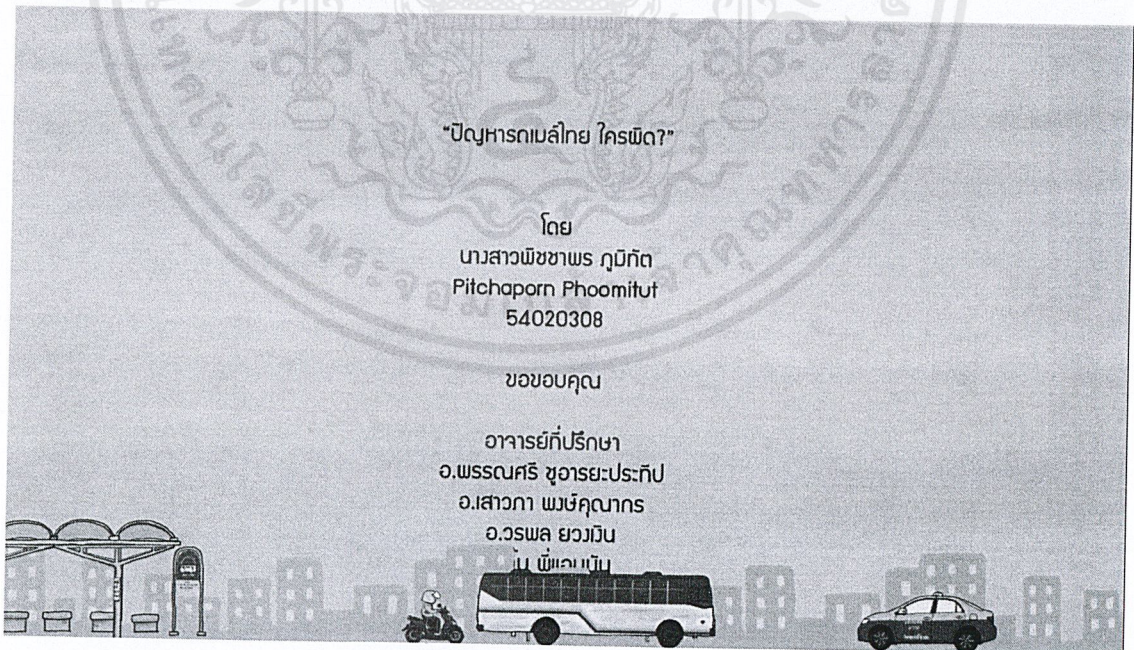
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“โอ้โห จอดตรงนี่เลยหรือ”

ภาพที่ 7.52 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 52

เครดิตทำเรื่อง

ภาพที่ 7.53 “ปัญหารถเมล์ไทย ใครผิด?” ภาพที่ 53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- ชลิตตา ทองหมาย. 2557. “โปรแกรม Adobe After Effect Cs6.”
[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://tamonwanchalita.blogspot.com/2014/01/adobe-after-effect-cs6.html> (25 พฤษภาคม 2558).
- สำนักวิจัยสยามเทคโนโลยี อินเทอร์เน็ตโพล. สถาบันศรีศัคดี จามรมาน วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม. 2557. “รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมและความคิดเห็นในการใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะของประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพและปริมณฑล.”
[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.charm.siamtechu.net/news/STC-Poll/S5-08Poll.pdf> (5 กุมภาพันธ์ 2558).
- Marketeer. 2558. “เมืองที่การจราจรติดขัดมากที่สุดในโลก.”
[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://marketeer.co.th/2015/02/worst-trafficjam-city/> (5 กุมภาพันธ์ 2558).
- ไทยรัฐ. 2557. “ขสมก.รายได้เพิ่ม 20% ต่อวัน หลังคนใช้รถเมล์แอร์มากขึ้น.”
[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.thairath.co.th/content/416855> (6 กุมภาพันธ์ 2558).
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2556. “การโฆษณาเชิงภาพลักษณ์องค์กร.”
[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2556/laws40556pn_ch3.pdf (11 มีนาคม 2558).
- พจนา สัจจาศิลป์. ภาควิชาโฆษณา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. 2552. “รูปแบบการโฆษณาเพื่อสังคม.” [ระบบออนไลน์] แหล่งที่มา <http://advertising-300.exteen.com/20100920/entry-1> (11 มีนาคม 2558).
- Google Sites. ม.ป.ป. “ภาพเคลื่อนไหว (animation) “ [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <https://sites.google.com/site/animationsites/> (25 พฤษภาคม 2558).